

ቅመም

ገጽ ፩

የአሳብ መግለጫ፤ የንግግር ማጣፈጫ

አዘጋጅ

ግርማ ዳምጮ ሀብተየስ

“ቅመማትን ሁሉ አንድም ሳይቀር ገዝታ
ተመለሰች አሉ ጤናዳምን አጥታ።”

ቅመም

የአሳብ መግለጫ፣ የንግግር ማጣፈጫ

አዘጋጅ

ግርማ ዳምጤ ሀብተየስ

ሌሎች መጽሐፎች

የቀለም ጠብታ፣ የማር ወለላ፣
ማጣፈጫና ተማሪው ግርማ ናቸው።

FEBRUARY 12, 2010

70

Girma Damte
P. O. Box 600
Angwin, CA 94508
USA

gdamte@puc.edu

መግቢያ

መጽሐፍትን ማንበብ እወዳለሁ። ሳኑብ ግን ዘወትር ብዕር ይገጥራል። የነካውንና ጠቃሚ የመሰለኝን ምልክት አደርግበታለሁ። የተጻፈ ይረሳል፤ ያልተጻፈ ይወረሳል እንደሚባለው ስሜትን የሚቀሰቅስ ዕውቀትን የሚጨምር ሳኑብ ወይም ስሰማ በማስታወሻ ደብዳቤ ላይ ጻፍ፤ ጻፍ አደርገዋለሁ። ይህ በእጅዎ የያዙት መጽሐፍ የዚያ ውጤት ነው። እኔን የጠቀመኝና የባረከኝ፤ ሌላውንም ይጠቅማል ይባርካል የሚል ግምት ስላለኝ በዚህ መልክ ለማዘጋጀት ታጥቄ ተነሳሁ።

ከዚህ ውስጥ የሚገኙት አሳቦች ከየት እንደመነጩ አንድ በአንድ ብጽፍ ደስ ይለኝ ነበር፤ ነገር ብዙ ጊዜ የሚወስድ በመሆኑ ትቼዋለሁ። ተመሳሳይ አሳብ ያላቸውን ንግግሮች በየአርእስታቸው መጻፍ ይቻላል ነበር፤ ምክንያት አበዛህ አትበሉኝ እንጂ ይህንንም ለማድረግ ያለሁበት ሁኔታና በፍጥነት መጻፍ አለመቻሌ ይህንን እንዳደርግ አልፈቀደልኝም።

የወንጌል መልእክተኞች፣ አስተማሪዎች፣ ተናጋሪዎች፣ ደራሲዎች፣ አሳብ አፍላቂዎች፣ እነኚህን ከዚህና ከዚያ የተጠራቀሙትን እንደሚጠቀሙባቸው ተስፋ አለኝ። ከብዙ ዓመታት በፊት ስሙን የዘነጋሁት የአገራችን ደራሲ “መረቅ” የተባለ ይህንን መጽሐፍ የሚመስል አዘጋጅቶ መጽሐፉን በደስታ ስጠቀምበት ነበር። አሁን በኛ ዘመን የሱን ቦታ “ቅመም” ወስዶታልና አሳባችሁን ለመግለጫ ንግግራችሁን ለማጣፈጫ ተጠቀሙበት።

መጽሐፍን አራሚ ከደራሲ እኩል ወይም ይበልጥ ክብር ይገባዋል ባይ ነኝ። በዚህ ጉዳይ የወንድሜ ልጅ መታሰቢያ ጥላሁን ቀኝ እጄ ናት። በእርማት በኩል በትጋትና በፍቅር ወሰን የሌለው ውለታ ስለዋለችልኝ ከባድ ምስጋና አቀርባለሁ። ወንድሜ በሕይወት ኖሮ እንኚህን መስመሮች ቢያነብና በእኔና በእሷ መካከል የተፈጠረውን አንድነት ለመገንዘብ ቢችል ምን ያህል ይደሰት ነበር!

የናንተው

ግርማ ዳምጤ ሀብተየስ

መታሰቢያ

ፓ/ር አጥኝሁ ወንድም

“ከወንድም አብልጦ የሚቀርብ ንደኛም አለ።” ምሳሌ 18፡24

የማፈቅራት ልጄ የምስራች ግርማ የማትጠይቀኝ ጥያቄ የለም። ከቅርብ ጊዜ በፊት አንድ ያሳሰብኩት “ከወዳጆችህ ሁሉ የሚበልጥብህ ማነው” የሚል ጥያቄ ጠየቀችኝ። ጌታ አምላክ ዕድሌን አሳምሮት እንደ ወዳጆቼ የምቆጥራቸው ብዙ ሰዎች አሉ። ከነሱ መካከል በአንደኛ ደረጃ የማከብረውና የምወደው ፓ/ር አጥኝሁ ወንድምን ነው።

አጥኝሁ ወንድም! ስምን መልአክ ያወጣዋል ይባላል። እሱ ለኔ ወዳጅ ብቻ ሳይሆን ወንድሜም ነው። መልካሙን የክርስቲናን ጉዞ ሲጀምር መጽሐፍ ቅዱስን ያጠናነው አብረን ነበር። ከዚያም በኋላ በወለጋ እንዲሁም በደቡብ ኢትዮጵያ አብረን ያሳለፍናቸው ጊዜያት እስካሁን ድረስ ትዝታቸው አልደበዘዘም። ባለቤቴ አስቴር ነገረም በቤታችን የሱ ስም በተጠራ ጊዜ የተለየ ደስታ ከፊቷ ላይ ያንጸባርቃል።

በዚያ ዘመን በመስሪያ ቤት የበላይ ኃላፊ የነበረው ፓ/ር በቀለ ብሪ የዋለለኝ የማልረሳው ውለታ አለኝ። ፓ/ር አጥኝሁ ለትምህርት ተጉዞበት ከነበረው ከውጭ አገር ሲመልስ ቦሌ አየር ጣቢያ ሄጄ እንድቀበለው አዘዘኝ። እኔ ልሂድ ብዬ አልጠየቅሁም፤ የልቤን መሻት ማን እንደነገረው አላውቅም ላከኝ። የዚያ ለታ የነበረን ደስታ ፍጹም አይረሳኝም። “ከቀንም ቀን አለ እንቀጣጣሽን የመሰለ” ተብሏል። ያ ቀን እንደ እሱ ነበር።

ከፓ/ር አጥኝሁ ከተለያየን ህያድ ሶስት ዓመታት አለፉ። አሁንም ቢሆን በዘመን አመጣሽ መሳሪያ ግንኙነታችን ቀጥሏል፤ በኢትዮጵያም አንዳንድ ጉዳይ ሲኖረኝ በታማኝነት የሚፈጽምልኝ እሱ ነው። ይህንን በምጽፍበት ወራት የምስራች በድንገት ወደ አዲስ አበባ መብረር ስለነበረባት እስከ መንፈቀ ሌሊት ከአይሮፕላን ማረፊያ ጠብቀው ከተቀበሏት መካከል አንዱ ፓ/ር አጥኝሁ ወንድም ነበር። ለእሱ ለታማኝ ወዳጄና ለብርቅ ወንድሜ ይህ መጽሐፍ መታሰቢያ ይሁንልኝ።

ወ/ሮ አማረች በለጤ

“ካልተንከባከቡት ነቅተው ከነጣቂ ታሪክም ይከስማል ካጣ ዘብ ጠባቂ።”

ወ/ሮ አማረች በለጤ ከምርጥ ዘመዶቹ አንዷ ነች። ከልጅነቴ ጀምሮ ነው የማውቃት፤ በጣም እንዋደዳለን፤ እንከባበራለንም። ከፍቅር በስተቀር ከመካከላችን ምንም ነፋስ ጉብቶ አያውቅም። ለቅን አስተያየት፤ ንጹሕ ለሆነው ቀልድና ጨዋታዋ ሳስታውሳት እኖራለሁ። ለእኔም “እናት ብርቁ” የሚል የቅጽል ስም ሰጥታኝ ስለነበረ እስካሁን ድረስ በምስጋናና በክብር ይገኛለሁ።

እትዬ አማረች በዚህ ዓመት ልጄን የምስራችን አዲስ አበባ አግኝታ “አሜሪካን አገር ሄጄ ያጠፋሁት ጥፋት ካለ ግርማን ሳላይ መመለሴ ነው” አለች ተብሎ ተነገረኝ። እንደዚህ ያለ ፍቅር በዘመድ መካከል የት ይገኛል? የእሷ አክብሮትና ደግነት ልዩ ስለሆነ ይህ “ቅመም” የተባለው መጽሐፌ ከምስጋና ጋራ ለእሷም መታሰቢያ እንዲሆንልኝ ወስኛለሁ።

እትዬ አማረች ለወግና ለማዕረግ የደረሱ ኢትዮጵያ ታደሰ፤ አልማዝ፤ ዕጽገነት፤ ዳንኤልና በለጤ ፍቅሩ የሚባሉ ልጆች አሏት። እነሱም እንደ እኔ ሲገቡና ሲወጡ ያደንቋታል፤ ዕድሜ፤ ጤንነትና ጥንካራ አምላክ እንዲሰጣት የዘወትር ምኞታቸውና ጸሎታቸው ነው።

ከዚህ ከምድር ሳላልፍ
እንደ አበባ ሳልረገፍ
ጥቂት ጥቂት ልጻፍ።
ልጻፍ እንደ አቅሜ
ከዚህም ከዚያም ለቃቅሜ
ከዕውቀት ፍረ ቀራርሜ።

He that doesn't quote will never be quoted, he that doesn't read will never be read, and he that doesn't use other people brains shows he has no brain of his own.

Originality is nothing by judicious imitation. The most original writers borrowed one from another. The instruction that we find in books is like fire. We fetch it from our neighbor's, kindle it at home, communicate it to others, and it becomes the property of all.

እግዚአብሔርን እንወቀው፤ የበለጠም እናውቀውም ዘንድ እንትጋ።
ሆሴዕ 6፡3

የዘላለም ሕይወት ይህቺ ናት፤ ያውቁህ ዘንድ እንተ ብቻ እውነተኛ
አምላክ እንደሆንክ፤ የላክሽውም የሱስ ክርስቶስ። ዮሐ. 17፡3

አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ፤
ሶስት አምላካች፤ ሶስት ጌታዎች፤ ሶስት ፈጣሪዎች አይደሉም።
አንድ አምላክ፤ አንድ ጌታ፤ አንድ ፈጣሪ ነው።

አምላካችን እግዚአብሔር አንድ እግዚአብሔር ነው። ዘጳ 6፡4

ከአንዱ እግዚአብሔር በስተቀር ሌላ አምላክ እንደሌለ እናውቃለን።
1ቆሮ 8፡4

ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ክብርህ ቢጋረድ
ክብርህ የሰውን ዓይን ሊያየው ባይችል እንኳ
ብሩክ አምላክ ቅዱስ ነህ
እንዳንተ ያለ አይገኝም፤ የተሞላህ በኃይል በፍቅር።

ጀብዱ ገድሎ የሚወራለት
የጭፍራው አለቃው
እግዚአብሔር ምስገን ስም አለው
አድናቆት፤ ምስጋናም፤ መገረመም ለሱ ብቻ ነው።

ሰማይና ምድርን በቃሉ ዘርግቶ
ለሌሊት ጨረቃን ለቀን ጸሐይ ሰርቶ
የምንተነፍሰው አየር አዘጋጅቶ
የምንበላው ምግብ የምንጠጣው ሰጥቶ
መኖሪያ ቤታችንን በደንብ አዘጋጅቶ
በመልኩ በአምሳሉ የፈጠረን ጌታ
ምን ይከፈለዋል ከምስጋና ፈንታ።

እግዚአብሔርን ፍፋ፤ ክብርም ስጡት፤ ምክንያቱም የፍርድ ሰዓት
ደርሷል፤ ሰማይንና ምድርን ባሕርንና የውኃን ምንጮችን ለፈጠረው
ስገዱ።

ይኸ ታላቅ አምላክ
በእውነት ፍቅር ነው

ምስጋናና ክብር የሚገባው።
ፍቅርህን የማያስታውቅ አንድም ፍጥረት የለም
ሁሉም አንተን ይታዘዛል ደመና ነፋስም
ለፈጠርከው ፍጥረት ሁሉ የምትሰጥ ምግብን
አንተ የማትገኝበት አንድም ቦታ የለም።

አቤቱ እንድትባርክኝና ግዛቴንም እንድታስፋው እለምንሃለሁ። እጅህ
በእኔ ላይ ትሁን ከሰቃይና ከጉዳትም ጠብቀኝ።

አንድ መልካም ነገር አለ ያውም ዕውቀት፤ አንድ ክፉ ነገር አለ
ያውም ድንቁርና።

የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው፤ ቅዱሱንም ማወቅ
ማስተዋል ነው።

እኔ ዕብራዊ ነኝ፤ የብስንና ባሕርን የፈጠረውን የሰማይን አምላክ
አመልካለሁ።

ሁሉ ተርፎ ምን ጎደለ?
እግዚር ከኛ ጋር እያለ።

የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን እንድንጠራ አብ አትረፍርፎ ያፈሰሰልን
ፍቅር ምንኛ ታላቅ ነው!

ዝም ብዬ ሳስብ ሳስላስለው
እግዚአብሔር እንዴት ድንቅ ነው!

ታሪካዊ ነገር ተፈጸመ
ቃል ስጋ ሆኖ ከኛ አደረ
ከመካከላችን ለመሆን
ከዚህ ተክለ ድንኳን።

አንድ ጊዜ ከተመሰረተው መሰረት በቀር ሌላ መሰረት መጣል የሚችል
ማንም የለም፤ ይህም መሰረት የሱስ ክርስቶስ ነው።

እንገነባለን በሕንጻው ላይ በሕያው ሕንጻ በየሱስ
ስንፈራ እንጠጋ ከርሱ የፈተና ቀን ሲደርስ
በታመነው ሕንጻ እንገንባ የጸና መሰረት ያለው
ተስፋችን በውነት የጸና ነው የመድኃኖችን ተስፋ።

እንግዲህ ለእናንተ ለምታምኑት ይህ ድንጋይ ክቡር ነው፤ ግን
ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፤ እርሱ የማዕዘን ድንጋይ ሆነ።

ኃያላን መላእክት አልቻሉም የእርሱን ቦታ ሊይዙ
ለኛ ወደ መስቀል የሄደው የሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።

በኋላም ጎልጎታ ከሚባል ቦታ
ተሰቀለ የኛ ጌታ።
በሞቱም ዕዳችንን አቃለለ
ሙሉ በሙሉ ከፈለ።

ሞተሃል ተብሎ
እኛም ተስፋ ቆርጠን
በራችንን ዘግተን
አዝንን ተቀምጠን
አንተ ግን ልዩ ነህ
ታሪክ ገልብጠሃል
ሞትን ከነመውጊያው
ገንጥለህ ጥለሃል።

እንደ የሱስ ስም አይገኝም
ይህ የተወደደ ስም
ለመላእክት ደስታ ነው
ለክርስቲያንም ተድላ ነው።

ክርስቶስ የመጣው ወንጌልን ለመስበክ ብቻ ሳይሆን የሚስበክ ወንጌል
እንዲኖረን ነው።

ብቸኝነት ለኛ ቀረ
መንፈስ ቅዱስ ካስተማረ
በመካከላችን ከከበረ።

ከክርስቲያን የማይርቀው መንፈስ ቅዱስ መሪያችን
በበረሃ ስንመንን እጃችንን ይዘህ ምራን
ስንሰማ መልካም ቃልህን ደካሞች ደስ እንዲለን
መንፈስ ጥራኝ ና ብለህ ስትመራኝ ልከተልህ።

በተጠማ ምድር ላይ ውኃ፤ በደረቅ መሬት ላይ ወንዞችን አፈሳለሁና፤
መንፈሴን በዘርህ፤ በረከቴንም በልጅ ልጅህ ላይ አወርዳለሁ።

መንፈስ ቅዱስ ግን ሁሉን ነገር ያስተምራችኋል፤ እኔ የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል።

ዕዝራ በመሰንቆ ዳዊት በበገና እግዚርም እንደ ሰው ይወዳል ምስጋና።

ሕግ ሩጥ ስራ ብሎ አዘዘኝ
እጅና እግር ሳይሰጠኝ
ወንጌል ግን ከሱ ይበልጣል
ብረር ብሎ ክንፍ ይሰጣል።

ከውስጤ ውብ እንድሆን አምላኬ ሆይ እርዳኝ።

በመልካም አሳብ የታጀቡ ሰዎች ብቻቸውን አይደሉም።

መዶሻ ይዘው ለሚዞሩ ሰዎች የሚያዩት ሁሉ ምስማር ይመስላቸዋል።

የት እንደወደቅህ አትይ፤ ማየት ያለብህ የት እንዳዳለጠህ ነው።

ወደ ሰው ልቦና ቢመጣም ደስታ
የሚቀመጥበት ስለሌለ ቦታ
ቶሎ እንደ ኖኅ ርግብ በሮ ይመለሳል
በደስታ ፋንታ ሰው ደግሞ ያለቅሳል።

ዛሬ ትሞታለህ ብባል ፈጠን፤ ፈጠን ብዬ እጽፋለሁ።

ዛሬ ታዘዝ
ዛሬ ተናዘዝ
የሚገባውን ዛሬ አሞላ
አትሞኝ አትጠብቅ ሌላ።

ሩቅ ለማየት የቻልነው አንጋፋ በሆኑ ሰዎች ትከሻ ላይ ስለቆምን ነው።

ደካማ ይጠናል ኃይለኛ ሲዋረድ
ቡቃያ ይለማል ያፈራው ሲታጨድ
ሰፊው ይቀነሳል ጠባቡ ሲሰፋ
ጨረቃ ታምራለች ጸሐይ ስትጠፋ።

ዘላለም የምትኖር ይመስል አልም፤ ዛሬ የምትሞት ይመስል ሰራ።

የሚነቅፍህ ሰው ከሌለ ገና ብዙ አልሰራህም ማለት ነው።

ባቢሎን ከተማው የት እንደነበረ
ቢፈለግ ሳይገኝ እንደጠፋ ቀረ።
ትልቁ እስክንድርም መቃብሩ ፈርሶ
ከከተማው ጋራ ጠፍቷል ተደምስሶ።

ሰዎች ሁሉ ስለ እናንተ መልካም ሲናገሩላችሁ ወዮላችሁ! የቀድሞ
አባቶቻችሁ ለሐሰተኞች ነቢያት ያደረጉላቸው ይህንኑ ነበርና።

በሚሰጋና በሚያስብ ያለው ከፍተኛ ልዩነት ይህ ነው፤ የሚሰጋ
የሚመለከተው ችግሩን ፤ የሚያስብ ደግሞ መፍትሔውን ነው።

ጥሩ ጥቅስ በብልህ ጣት ላይ እንዳለ አልማዝ ነው፤ በሞኝ እጅ ግን
እንደ ጠጠር ነው።

ከሰማይ ተነስተሽ እመራት ድረስ
ዘላለም ያለሺው በመላለስ
ድምጽሽ የሚያጽናናን ተልኮ ወደ እኛ
እንዴት ነሽ ሙዚቃ የነፍሴ ጓደኛ።

ሲርብህ ሩዝህን ብላ፤ ሲደክምህ ዓይንህን ጨፍን፤ ሞኞች ይስቀብህ
ይሆናል፤ አዋቂዎች ምን ማለቴ እንደሆን ያውቃሉ።

የመከራን ኮሶ ያሳርን አተላ
ማን ይችለው ኖሯል እስቲ ከሰው ሌላ።

እግዚአብሔር በምድር ቢኖር ኖሮ ሰዎች መስኮቱን ይሰባብሩ ነበር።

የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮለኛ ነው፤ ፈውስም የለውም፤ ማን
ሊረዳው ይችላል።

ሁለት ተገንጣይ መንገዶች ሳገኝ ብዙ ያልተሄደበትን መንገድ መረጥሁ፤
ያን ሁሉ ልዩነት ያመጣው እሱ ነው።

ደስ ልንሰኝበት የሚገባው ጊዜ አሁን ነው፤ ደስ ልንሰኝበት የሚገባው
ሰፍራ ይህ ነው፤ የደስተኛነትም ዘዴ ሁሉን ማስደስት ነው።

ሕልምህ እውን አንዲሆን ከፈለገህ ልታደርግ የሚገባህ መንቃት ነው።

ወጣ ገባ ለማለት
የጸሐይን ውበት ለማየት
ፍጥረትን ለመመልከት
ከሱቅ ምናምን ለመግዛት
ሰራን ለመሰራት በቤት
የደከሙትን ለመርዳት
አለብህ ካልጋ መነሳት።

ጊዜ እየለወጠው የልማድን አዋጅ
ጠላት የነበሩ ይሆናሉ ወዳጅ
እንዲሁም ቢመስለን ግራ መስሎ ለኛ
ፍየል ከነብር ጋር ይሆናል ጓደኛ።

በራሳችን ጥፋት መሳቅ እድሜአችንን ያስረዝመዋል ይባላል፤ በሌሎች
ጥፋት መሳቅ ግን እድሜአችንን ሊያሳጥረው ይችላል።

ለስተቆጣህ አትቀጣም፤ ቆጣህ ግን ይቀጣሃል።

አንድ ነገር አይቶ ውሻ ሲጮህ፤ መቶ ውሾች ደግሞ ያንን ድምጽ
ሰምተው ይጮሃሉ።

ሁልጊዜ አዲስ ነገር ምነው መወደዱ
ሁሉም እያረጀ አይቀርም መሄዱ።

አንድ ነገር ካላቆሸሽን ሌላን ነገር ልናጸዳ እንችልም።

ችግርን ማንም ሊቋቋም ይችላል፤ ሰውን ለመፈተን ከፈለገህ ስልጣን
ስጠው።

ሰው የጤንነትን ጥቅም የሚያውቀው ታሞ ሲተኛ፤ የሀብትን ጥቅም
የሚያውቀው አጥቶ ሲቸገር፤ የሕይወትን ጥቅም የሚያውቀው ለመሞት
ሲቃረብ፤ የነፃነትን ጥቅም የሚያውቀው በጠላት እጅ ገብቶ ግፍ
በተቀበለ ጊዜ ነው።

በዓለም ውስጥ ትልቁ ፈሪ እኔ መሆኔን እናዘዛለሁ፤ ክፉ ለማድረግ
ድፍረት የለኝም።

ሰንነቃ ሁላችንም አንድ ዓለም ውስጥ ነው ያለነው፤ ሰንተኛ ግን
የየግላችን ዓለም ነው ያለን።

ምስጋና ከታረሙ ሰዎች የሚገኝ ፍሬ ነው፤ ከባለጌዎች አይገኝም።

እጅህን በግዜር እጅ ውስጥ አድርገህ
ጨለማ ውስጥ ግባበት
ከብርሃን የተሻለ
ከጎዳና ይልቅ የተደላደለ
ይሆንልሃል ብሎ ነገረኝ ሰውዬው
ከዓመት ደጃፍ ላይ የቆመው።

በቁምነገርና በዋዛ ፈዛዛ መካከል ያለው አንድ እርምጃ ብቻ ነው።

ጥቂት ገንዘብ ለሰው ስታበድር ባለ ዕዳ ታደርገዋለህ፤ ብዙ ካበደርህ
ደግሞ ጠላት ታፈራለህ።

እኔን የሚገድለው ቀለህ ገና አልተበየደም።

እኔ ግን እግዚአብሔርን የማውቀው በፍቅሩ ነው።

እየወሰድክ ዕረፍት
በትጋት ዛሬን ስራበት።

የእግዚአብሔርን ስም በመውደድ፤ እሱንም በማምለክ፤ ሰንበትን
ሳያረክሱ የሚያከብሩትን ወደ ተቀደሰው ተራራዬ አመጣችዋለሁ
በጸሎት ቤቴም ውስጥ ደስ አለኛችዋለሁ።

በጸሎት ራሳቸውን የዘፈቁ ሰዎች ጭንቀትን በረጋ መንፈስ መሸከም
ይችላሉ።

እውነት ምንድን ነው ብሎ ጸላጦስ ጠየቀ፤ መልሱን ለመስማት ግን
አልቆየም።

ከእውነት ጋር አብሮ ለመጓዝ ሽቅብና ወደፊት መሄድ አለብን።

ተማሪው ሲዘጋጅ፤ መምህሩ ብቅ ይላል።

ከእግዚአብሔር የተላከ ዮሐንስ የተባለ አንድ ሰው ነበር። ሰዎች ሁሉ
በእርሱ በኩል እንዲያምኑ ስለ ብርሃን ምስክር ሆኖ ለመቆም መጣ።

ልቤ በውስጤ ጋለ፤ በማሰላስልበት ጊዜ እሳቱ ነደደ፤ ከዚያም በአንደበቴ እንዲህ ተናገረሁ።

ቅዱሳት መጻሕፍትም ገልጦ ሲያስረዳን ልባችን እንደ እሳት ሲቃጠልብን አልነበረምን?

ከንግግሩ የተነሳ
ደንዘው የነበሩት ነቁ
መንፈሳቸው ጋለ
ልባቸው እንደ
እሳት ተቃጠለ።

ከብዙ ዐረፍተ ነገሮች አንድ ጥያቄ የበለጠ ውጤት ሊኖረው ይችላል።
ከአሳማ ጋር አትታገል፤ አንተ ትቆሽሻለህ፤ አሳማው ግን ደስ ይለዋል።

አንዳንድ ሰዎች ነገሮች እንዲሆኑ ያደርጋሉ፤ ጥቂቶች ሲደረግ ያያሉ፤ የቀሩት ደግሞ ምንድን ነው የተደረገው ብለው ይጠይቃሉ።

መልካም ምሳሌ ካልሆንክ፤ መጥፎ ማስጠነቀቂያ ትሆናለህ።

በሰካር እስኪናጥጥ
ይግፍ ነበር መጠጥ
በዚህ ብቻ ሳያበቃ
አምጡልኝ አለ ቅዱስ ዕቃ
ተሞልቶ በኩራት
ተወጥሮ በትዕቢት
አምጡልኝ አለ ሊጫወት
በጌታ በአምላክ ንብረት።

በየቀኑ ትምህርት እንማራለን፤ አብዛኛውን ጊዜ የምንማረው ትላንት የተማርነው ስህተት መሆኑን ነው።

ሞኞች ከወዳጆቻቸው ከሚያገኙት ይበልጥ፤ ጠቢባን ከጠላቶቻቸው ያገኛሉ።

ከክብሩ አብልጦ ገንዘብ በጣም ወደ ስንት ሰው ይኖራል ራሱን አዋርዶ።

የክንውንነት ዘዴ ምን እንደሆነ አላውቅም፤ ግን የውድቀት ዘዴ ግን ሁሉን ለማስደሰት መሞከር ነው።

ሰዎችን ለማስደሰት የምጥር ብሆን ኖሮ፤ የክርስቶስ አገልጋይ ባልሆንሁ ነበር።

የምዘምረው ስለተደሰትሁ አይደለም፤ የምደሰተው ስለምዘምር ነው።

ክፉም ቢሆን በኃ ትዝታን ኅትቶ
ዕድሜንና ፍቅርን ጊዜን አመልክቶ
አፍ እንኳን ባይኖረው ይናገራል ፎቶ።
ፍቅርም ቢያልቅ እንኳ ሁሉም ቢረሳሳ
ስላለፈው ጊዜ ትዝታ እያወሳ
“አለንን” በመተው “ነበርንን” ተክቶ
ለምን አይናገር! ይናገራል ፎቶ።

በቤተልሔም በር አጠገብ ካለችው ጉድጓድ ውኃ ማን ባመጣልኝ!

እኔ ግን እግዚአብሔርን የማውቀው በፍቅሩ ነው።

ዘወትር ለሚል ቀና ደፋ
እኔ ነበርኩ የድጋው ተስፋ
ለዕውራን ዓይን ለአንካሶች እግር
ማን እንደኔ ነበር
ያየ የሰማ ይናገር?

ዘላለማዊው አምላክ መኖሪያህ ነው፤ የዘላለም ክንዱም በስርህ ናቸው።

የደጃፍህ መቀርቀሪያ ብረትና ናስ ይሆናል፤ ኃይልህም በዘመንህ ሁሉ ይኖራል።

መጻተኛውን አትበድሉት፤ ወይም አታስጨንቁት፤ እናንተ በግብጽ መጻተኛ ነበራችሁና።

በመሪት ላይ የፈሰሰ ውኃ እንደማይታፈስ ሁሉ እኛም እንደዚሁ እንሞታለን፤ እግዚአብሔር ግን ከአገር የተሰደደ ሰው ከእርሱ እንደራቀ በዚያው እንዳይቀር የሚመለስበትን ሁኔታ ያመቻቻል እንጂ ሕይወት እንድትጠፋ አይፈቅድም።

የተስፋ ቃሉን ለመፈጸም አይዘገይም፤ ነገር ግን ማንም እንዳይጠፋ ሁሉ ለንስሐ እንዲበቃ ይታገላል።

አንተ ብቻ ሳትሆን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ ከዚህ ከታሰርኩበት ሰንሰለት በስተቀር እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔርን እለምናለሁ።

ዕረፍት ለማግኘት ከሰቀቀን ለማምለጥ ወደ ቤታችን ስንገሰግስ አይፈስም እንባ በምታምረው ከተማ ወደ ቤታችን ስንገሰግስ።

አሳብ ለተግባር ሲገፋፋ ጠቃሚ ነው፤ አሳብ ግን የተግባር ምትክ ሲሆን እንቅፋት ነው።

እውነትን እንሻለን የሚሉትን እመን፤ አግኝተናል የሚሉትን ተጠራጠር።

እውነት ዘወትር እየገሰገሰ ነው፤ ማንም ሊያቆመው አይችልም።

ስለ ዘር ወይም ጎሳ መከራታችንን ትተን፤ ስለ ሰብዓዊ ወንድማማችነት እናልም።

የተሳሳተ ነገር ሲያይ ያስተካክለው፤ ስቃይን ሲያይ ይፈውሰው፤ ጦርነትን ሲያይ ያቆመው ነበር።

ወዳጅን ይቅር ከማለት ይልቅ ጠላትን ይቅር ማለት ይቀላል።

ወንድሙን ሲበድል ወንድሙን ሲቀማ ያዳም ልጅ ይኖራል ደም እንደተጠማ።

የተማረ ሰው ምልክት አንድ ነገርን ባይቀበለው እንኳን ሊያስብበት ፈቃደኛ መሆኑ ነው።

ታሪክ የሚያስተምረን ነገር ካለ ታሪክ ከሚያስተምረን እንደማንማር ነው።

ምኒልክ ተወልዶ ባያነሳ ጋሻ ግብሩ እንቁላል ነበር ይህን ጊዜ አበሻ።

በረከቱም በምትበላውና በምትጠጣው ላይ ይሆናል፤ በሽታንም ከአንተ አርቃለሁ... ረጅምም ዕድሜ እስጥሃለሁ።

እንደማቱሳላ እንደ እነአብርሃም ዕድሜህን ያርዝመው አምላክ ዘላለም።

የደነዘ መጥረቢያን የማይስል ኃይሉን በከንቱ ይጨርሳል።

ዓለምን ማንቀሳቀስ የሚሻ ሰው አስቀድሞ ራሱን ማንቀሳቀስ አለበት።

በመከራ ቀን በችግር ይቁምልህ እግዚአብሔር ያ የሰራዊት አለቃ ይሁንልህ ጠበቃ።

እኔ መለኮት አይደለሁም፤ እኔ አልችልም፤ እኔ አላውቅም፤ ቀስሷን ለማስመርቀዝ እንጂ እኔ ልፈውስ አልችልም።

ለሰው ሁሉ ወዳጅ ሆኜ እንድቀር ከመንገድ ዳር ካለው ቤት ልኑር።

ለመለወጥ የማልችለውን ነገር ለመቀበል የረጋ መንፈስን፤ የምችለውን ነገር ለመለወጥ ድፍረትን፤ በሁለቱ መካከል ያለውን ልዩነትን ለማወቅ ጥበብን ስጠኝ።

ተመስገን ተመስገን ደህና ነኝ በል ደጋግመህ እንደገና ይህንን ስምቶ አምላክ ይሰጥሃል መልካም ጤና።

ብልህ መሆኔን አውቃለሁ፤ ምንም እንደማላውቅ አውቃለሁና።

አትሙት፤ አትታመም፤ አይንካት በሽታ መልካም ሰው ናትና ይጠብቃት ጌታ።

የወንድሞች ባንድነት መቀመጥ ምንኛ መልካም ነው፤ እንዴትስ ያማረ ነው፤

በአንድነታችን ተያይዘን፤ በልዩነታችን ተቻችለን እንኑር።

በዚህ ዓለም ውስጥ የማልፈልገው ነገር አቤት አበዛዙ!

በቃኝ የማያውቅ ሰውና ሰባራ እንስራ ምን ጊዜም አይሞሉ።

ወይም ከታላላቅ ብትጠጋም ደግሞ
የተራው ሰው ፍቅር ባይርቅህ ፈጽሞ።

ለማረፍ እፎይ ለማለት
ጊዜ ይኑርህ በየለት!

የቅዳሜን ሰንበት ላውለው ለነፍሴ
እሑድን ለሽርሽር ለእንቅስቃሴ
ወሰኛለሁ እኔው ራሴ።

ብቻ ይቺን እንዳትረሳት
ጸፋት በልቦናህ ጽላት።

ሰንበት የሌለበት ሳምንት ስኅ እንደጎደለው እስፓጌቲ ነው።

ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤ የሰማይም ጠፈር የእጁን
ሰራ ያውጃል።

ሁለት ነገር የሚያስደንቁኝ አሉ፤ እነሱም በውስጤ ያለው የግብረገብነት
ሕግና በሰማይ ያሉት ከዋክብት ናቸው።

ያምላክን ኃይል ልዘምረው ጋራ የሰራውን
ባሕርን የዘረጋውን ሰማይ ያረጋውን
ጸሐይን በቀን ያወጣውን በሌትም ጨረቃን
ከዋክብት ጨረቃም ደግሞ ያከብራሉ ቃሉን።

ጌታ አምላኬ እንዴት እገረማለሁ
ሳስብ ሳለ የጀችህን ፍጥረት
ከዋክብትን ሳይ ነጎድጓድን ስለማ
ያንተ ስልጣን በሕዋህ ውስጥ ታየኝ።

በምድረ ዓረብ ሽቱ ሁሉ፤ እንዳሉ እንኳ ቢጠመቁ
እርም ነው እኒህ እጆቼ ከእድፋቸው ላይላቀቁ።

ሕመም ሲመጣ በፈረስ እየጋለበ፤ ሲመለስ ግን በእግሩ ነው።

ስጋን ከሚያጠቁት በሽታዎች ይልቅ ነፍስን የሚያጠቁት አደጋዎች
ብዙዎች ናቸው።

ተኝቼ ከመቃብር
እዚያው አልቀር
እነሳሌ ለማየት
ለመጥገብ የሱን ፊት።

የኋለኛው መለኮት ሲነፋ
ከጌታ ጋር ለመኖር
ይነሳሉ ከመቃብር።
በሕይወት ያለን ሞት ሳናይ
እንንጠቃለን ወደ ላይ።

አሁን የማውቀው በክፈል ነው፤ በዚያን ጊዜ ግን እኔ ራሴ ሙሉ
በሙሉ የታወቅሁትን ያህል አውቃለሁ።

ከሽርሽሩ ስፍራ ከዚያ ቦታ
ያለው ጸጥታ
ከዚያ ያለው ሰላም
ሌላ ስፍራ የለም።

ከመቸገር ለአምላክ መንገር።

ከልብ የፈለቀ ጸሎት
ተመንጥቆ የወጣ ከአንጀት
ያለምንም ጥርጥር
ይመለሳል በተወሰነው ሰዓት
ፈቃዱ ከሆነ መለኮት።

ከልብ ከለመኑት እምነትን አጽንቶ
ምን ተስኖት ያውቃል? አይረሳሽም ከቶ!

ጸሎት እግዚአብሔርን ወደ ታች አያወርደውም፤ እኛን ግን ወደ ላይ
ይወስደናል።

ካልቸኩሉ ይሻል ሁሉ።

ለተገፋ አለው ተሰፋ።

እርሱ በፊቱ ስላለው ደስታ መስቀሉን ታግሶ የመስቀሉንም ውርደት ንቆ በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጧል።

ስለ ፍቅር ሁሉም ይቅር።

ከኃጢአት ብዛት የተነሳ ፍቅር ከብዙ ትበርዳለች! እስከ ፍጻሜ የሚታገስ ግን እሱ ይድናል።

የታገሰ ድል ቀመሰ።

ቁጣን! ንዴትን! ስድብን! ሐሜትንና አሳፋሪ ንግግርን የመሳሰሉትን አስወግዱ።

የበሽታ ክፉ ቁርጥማት! የኃጢአት ክፉ ቅናት።

አይረዳም አይሰጥም ላጡ ችግረኞች አያስገባም ነበር ከግቢው ለማኞች።

ይህን ጨቅላ መጽሐፍ የምታዩ ሁሉ አደራ ስለእኔ እምላክ እምላክ በሉ በሆዴ ያለውን የትምህርት እህል አለ ጭንቅ እንድወልድ እንድገላገል።

እኛን የሚዘረጋ ለምስኪን የከበረ ነው በአንተ ዓይን ይባረካል በብዙ ረገድ ሲወጣና ሲወርድ ትጠብቀዋለህ በመንገድ።

አርቆ ማሰቢያ እያለን አእምሮ እንደምን ተሳነን ለማክበር ቀጠሮ? ችልተኞች ሆነን ወደኋላ እንዳንቀር በሁላችንም ዘንድ ቀጠሮ ይከበር። ባደጉት አገሮች በሰለጠኑት ደቂቃ ውድ ነች እንኳንስ ሰዓት ስለዚህ እናስብ አንሁን ችልተኞች ለመሆን እንብቃ ቀጠሮ አክባሪዎች።

የነበረው ቀረ ሁሉም ተለወጠ ብቻ የሰው ልጅ ልብ ቀርቷል እንዳመጠ።

ይቅር በሉኝ ወዳጆቼ አለችብኝ ትንሽ ሕመም አልፋ አልፋ ልብ የምታደክም ጽኑ ይመስላል ላለመዳኝ ምንም አይደል ግን ለሚያውቁኝ።

ዛሬ በሰው ልጆች ዓመጽ ሰማየ ሰማያት ቀልቷል።

እግዚአብሔር ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ።

በሬ ጌታውን! እህያም የባለቤቱን ጋጥ ያውቃል! እስራኤል ግን አላወቀም! ሕዝቤም አላስተዋለም።

እግዚአብሔርን ቢያውቁም እንኳን እንደ አምላክነቱ አላከበሩትም! ምስጋናም አላቀረቡለትም! ነገር ግን አሳባቸው ፍሬ ቢስ ሆነ! የማያስተውል ልባቸው ጨለመ።

ተወርዋሪ ኮከብ በራሱ ነበልባል በራሱ ንዳድ ተቃጥሎ የጠፋ ተወርዋሪ ኮከብ በምናውቀው ሰማይ ነበረ በይፋ።

ሕዝቡ እንዲበላ በሙገሳ አቀረበላቸው መልካም ምሳ የጎብስትና የዓሳ።

በሚያውቁት ሰዎች ዘንድ ጨርሶ ተረሳ ከጉስቁልናው ጽናት የተረሳ።

አያድርስ የለውም እቻ ከቤት የሚመጣ ጥላቻ።

ነቢይ በአገሩ አይከበረም።

ወደ ወገኖቹ መጣ! ወገኖቹም አልተቀበሉትም። ወደ ዓለምም መጣ! ዓለምም አላወቀውም።

የሰው ጠላቶቹ ቤተሰቡ ይሆናል።

የሰው ሕይወት ዋናው ግብ እግዚአብሔርን ማክበርና በእሱ ለዘላለም መደሰት ነው።

ይህች ቀን የተቀደሰች ስለሆነች ዝም በሉ፤ አትዘኑም።

እግዚአብሔር የሰራት ቀን ይህች ናት፤ በእርሷ ሐሴት እናድርግ፤ ደስም ይበለን።

ታገረን ሳለ በኃጢአት በረት
ከፈተልን በሩን በልጁ ልደት።
የምሕረት አባት የቸርነት ጌታ
ተወለደ ሕጻን
በክብቶቹ በረት በእንሰሳቱ ቦታ
ደስታ ነገስ የምስራች ሆነ
ብርሃን ፈነጠቀ።

በጨለማ የሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ፤ በሞትም ጥላ ምድር ላለው ብርሃን ወጣለት።

ሕይወት እንደ ቀስተደመና ነው፤ የተለያየ ቀለም አለው።

ብሉ ጠጡ ተደሰቱ
እንግዶቹ ወዳጆቹ ተጫወቱ፤ ተጫወቱ
እናንተም ደስ ይበላችሁ፤ እኛንም ደስ እንደሚለን
ለስተናባሪዎቻችሁ እኔና ባለቤቴ ነን።

ግን ነገ እንኳ ብትሞት መሞትን አትፍራ
ይልቁን ደግ አስብ ደግ ውደድ ደግ ሰራ።

ውጋ የሚወስደው አረፋን ይጨብጣል።

ሁሉም አልፎ አልፎ አንዳንድ ወፈፍ ያረገዋል።

አድማጮች ሳይከፍሉ ወይም ሳይጋፉ
ነጻውን ሙዚቃ እየሰሙ አለፉ።

እስር ቤት የተባለው
ያ የጨለማ ሰፍራ
እንኳንስ ገብተውበት
በስም ብቻ የሚያስፈራ።

በእንተ ላይ ታምናለችና፤ በእንተ የምትደገፈውን ነፍስ ፈጽመህ
በሰላም ትጠብቃታለህ።

አይክብደኝም፤ ወንድሜ ነው።

አስብሃለሁ በቀሪው ዕድሜ
ላንተ አዝናለሁ ለወንድሜ
ከሴቶች መውደድ የከረረ
የኔ ፍቅር ላንተ ነበረ።

ድር እንኳን ቀጭኑ ድር እንኳን ለሰላሳው
ሲያብር ሲተባበር ይበልጣል ካንበሳው
ማን አለብኝ ብሎ ጠግቦ ከሚያገሳው።

ሕይወቴ እስኪቆም ድረስ ስራን፤ ስራዬ እስኪቆም ድረስ ሕይወትን
ሰጠኝ።

እግዚአብሔር ሆይ፤ ያንተን ፈቃድ፤ ከሱ የበለጠ፤ ከሱ ያነሰ ወይም
ሌላ ነገር አልፈልግም።

እባክህ አስታውሰኝ
አንድ ጊዜ ብቻ ሰማኝ
እንደገና ባርከኝ
የጥንቱንም ኃይል ሰጠኝ
አንድ ጊዜ እንደገና
በሙሉ ክብርህ ወደኔ ና።

ፈረስ ለመርነት ይዘጋጃል፤ ድል ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

ለም ድል የሱ ብቻ ናት፤ እግዚአብሔር ብቻ ነው ብድር ከፋይ።

ለወገን አሳቢ ለአገር ተቆርቋሪ
ቃል ኪዳንን ጠባቂ ተስፋውን አክባሪ
በሰላም በፍትሕ ሕዝብ አስተባባሪ
ሰጣት ለኢትዮጵያ እውነተኛ መሪ።

“ምንም ዕቃ እንዳትሰብሩ፤ እንዳትጣሉ፤ እንደተቻለ እርስ በርሳችሁ
ተረዳዱ፤ ስመለስ እቤት እንዳገኙታሁ።” የእናት ምክር ለልጆቿ

ይሽን ሲቅም ያን ሲከካ፤ ሲፈጭ ሰውን እንደጥራ
እኔስ የለም ብዬ ነበር፤ ልካስ አለ የሰው አውራ።

አልፎ፤ አልፎ ይሰማል ልበል ከሳጥናኤልም አፍ እውነት?

ሰራው ይቀጥላል፤ ጉዳዩም ይጸናል፤ ተስፋውም ይኖራል፤ ሕልሙም
አይሞትም።

በቅርጫቱ ውስጥ ዳቦ ይዞ ነገ ምን እበላለሁ ብሎ የሚሰጋ በእውነትም
እምነቱ ትንሽ ነው።

ደግ መናገር ምላስን አይጎዳም።

ምርጡን ከምራጭ እሚለይ አለ መዝገብ አለ ሰነድ
በወኔ ሰሌዳ የሚነድ።

ባለሀ አቅም፤ በተቻለህ መንገድ፤ በሁሉ ቦታ፤ ለሁሉ ሰው፤ ሁልጊዜ
መልካም ሰራ።

የሚወዱኝን እወዳለሁ፤ ተግተው የሚሹኝም ያጥኛል።

ልጁን ለሰራ ሳያሰለጥን የሚያሳድግ ስርቆት እንዳስተማረው ይቆጠራል።

ሰው ወደ ሰራው ይሄዳል፤ እስኪመሸም ድረስ በተግባሩ ይሰማራል።

መንግስተ ሰማያትን ከሞት ወዲያ ማዶ ነበረ እንጂ በምድር ላይ
አልተጠባበቅሁም ነበር።

አታክልት ስፍራን እግዚአብሔር ሰራ፤ ከተማን ቃየል።

ሰውን የሚያስተውል ትል ስጠኝ፤ እኔ ደግሞ እግዚአብሔርን
የሚያስተውል ሰው አስጥሃለሁ።

ጌታ እንዴት አድርጎ እንደመራንና ባለፈው ታሪካችን ያስተማረንን
ካልረሳን በስተቀር ለወደፊት የምንፈራው አንዳችም ነገር የለንም።

ትንሽ እሾህ በኃይል ሊያስቃይ ይችላል፤ ትንሹም ደመና ጸሐይን
ይሸፍናል።

ተግባር ከቃላት የበለጠ ይጮሃል።

ስታገኝ ወዳጅ ሞልቷል፤ ስታጣ ማንም አይመጣ፤

የታመመ ሕመሙን ከትራሱ ጋር ይወያያል።

ቀስተ ደመና ሳይ በሰማይ
እንጣጥ ይላል ልቤ ወደላይ።

ከሁሉ ከባድ ነገር ምንድን ነው? ራስን ማወቅ።
ከሁሉ ቀላል ነገር ምንድን ነው? ሌሎችን መምከር።

ምንም ቢመጣ ምንም
አምላክ መምጣቱ አይቀርም
ፍትሕ በተሞላ መንገድ
በእርግጥ ይመጣል ለመፍረድ።

ዓመፀኞች ሲወድቁ
ተራ በተራ
በቀኝና በግራ
አንተን አይመታህም እንቅፋት
ይጠብቁሃል መላእክት።

ብዙዎች ምክር ይቀበላሉ፤ የሚጠቀሙበት ግን ጥቂቶች ናቸው።

ዘመቻ ሂድ ወይም አግባ ብለህ ማንንም አትምከር።

ዕድሜ ፍቅርን ይመስላል፤ ሊሰወር አይችልም።

ሰው አቅመቢስ ነው እንደ ሳር
የሚደርቅ የሚሰበር
እንደ አበባ የሚፋፋ
ዛሬ ታይቶ ነገ የሚጠፋ።

ምርኮአችን ሲመለስ
በዚያ ቀን በዚያ ለታ
አፋችን ሞላ በእልልታ።

ካልሳቅን አለቅን።

በአንድ እርምጃ ከጫፍ ለመድረስ አይቻልም።

ሮም በአንድ ቀን አልተሰራም።

በመርከብ የወረዱ በባሕር
እዩ ብዙ ታምር
ቻሉ በዓይናቸው ለማየት
የተሰወረውን በጥልቀት።

ለላም ከጦርነት ይሻላል፤ በሰላም ጊዜ ልጆች አባቶቻቸውን፤
በጦርነት ግን አባቶች ልጆቻቸውን ይቀብራሉ።

በከረረው ድምጺ በምትመላልሰው
ከዛፍ ላይ ተቀምጣ ፊት ለፊቱ ከቤቱ
የሚሰማት ቢገኝ የሚያዳምጣት ሰው
ወራ ታወራለች ኩኩ መለኮቱ።

በፋና
ምን አለ በፋና?
ከበሽታ ሁሉ ይከፋል ሰንፍፍ።

በሳማ
ምን አለ በሳማ?
እንተ ሰይጣን ሁኔታ ሌላውን አትማ።

በቆሎ
ምን አለ በቆሎ?
ክፉ ሰው ይሞታል በጸጸት ተቃጥሎ።

አይናገሩ አይጋገሩ
ተወዝፈው የቀሩ
በእግራቸው አይሄዱ
በአፋቸው አይፈርዱ
ለማይረቡ ጣዖታት
አይገባም አምልኮት።

ለቁጣ የተሻለ መልስ ዝምታ ነው።

ሰግብግብነትን ለማስወገድ ከተፈለገ አስቀድሞ እናቷን ቅንጦትን
ማስወገድ አስፈላጊ ነው።

ግድ የለም ነዝንዘኝ
ሰላም ዕረፍት ይቅርብኝ
እንቅልፍም ቢሆን ንሳኝ
እስክገነባ ድረስ
ላንተ የሚሆን መቅደስ።

በባቢሎን ወንዞች ማዶ
ከዚያ የተገኘ ሕዝብ ተሰዶ
አለቀስ ካንጀት
ዕዮንን ባሰበ ዕለት።

ከደም፣ ከልፋት፣ ከእንባና ከላብ በስተቀር የምስጣችሁ ምንም የለም።

ትንሹ ዳዊት በበገና
እባክህ ተጫወት እንደገና።

ብዙ ፍሬ አፍርቶ በሰራው ተባርኮ
ማለፍ መታደል ነው
ምሳሌነትህም ለኛ አስተማሪ ነው።

ይህ ኢትዮጵያ ተወለደ
ያ ከዚያ መጣ እያልክ
ትፈርዳለህ በልክ
ፍጹም ሐቀኝ ነህ
ዝንፍ አይል ሚዛንህ።

እንጦጦ ላይ ሆኜ አዲስን ሳያት
ባለ ፈርጦች ሰማይ መስላ አገኘኋት።

“ይቺ አገረ አባት፣ አገረም ናት” እላለሁ
“ምረጥ ሁለት ወዶ አይሆንም” ቢሉኝ
ግድ የለም ጤና ሰው አይበሉኝ
ሁለቱንም እመርጣለሁ
“ኢትዮጵያ እናት አባት አገረ ናት” እላለሁ።

ጥቁር ብሆንም ውብ ነኝ።

ከሰልም ጥቁር ነው የእንግሊዞች ሀብት
የብልጽግናዋ መደብ መሰረት።

የመስቀል ወፍና የአደይ አበባ
ቀጠሮ እንዳላቸው መስከረም ሲጠባ
ማን ያውቃል?

አፌን ጠብቅ እግዚአብሔር
እንዳልሳሳት ሰናገር
ከደግነት እንዳልርቅ
ከንፈሮቼን ጠብቅ
አንደበቴንም መላው በፍቅር
በምትወደው ነገር።

ነገ ንብረት የሚሆነው ዛሬ ለሚዘጋጅ ነው።

በበገና በክራር
በማሲንቆና በአውታር
ፀተለያየ መሳሪያ በተለያየ ስልት
ጌታን አመስግኑት
እሱ ብቻ ይከበር
ለታላቅ ስሙም ይዘመር።

ዘወትር ጨዋ፣ ዘወትር ደግ
ድንቅ ባለ ልዩ ማዕረግ
ዘወትር ለጋሽ ደግሞም ትሁት
ለተመለከታቸው በትኩረት።

ለውጥን የማይቀበል የብስባሴ መሐንዲስ ነው።

ጊዜ እየበረረ ሳይታጠፍ ከንፋ
እኛ በቁማችን ምንድን ነው እንቅልፋ?

ደህና ሁን ወንድሜ ደክሞሃልና ተኛ
ዕረፍት ያሻዋል እንዳንተ ያለ ሰው ብርቱ ሰራተኛ።

ጉድ ሳይሰማ መስከረም አይጠባም።

አሁን በረቱን ሊያፈርስ ይችላል፤ ሊሰራው የሚችል ግን አናጢ ብቻ
ነው።

ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ
ደንበኛው ፈሪሳዊ እኔ ነኝ።
ግመልን የምውጥ
ትንኝን የማጠል ከመጠጥ።

ላሂድ ልሩጥ ወደ ቃሉ
እንድረዳ መልሱን ሁሉ።

ከዚህ ቀደም እንዳልነበረ
ፍጹም ሆኖ ተቀየረ
መጽሐፍ ቅዱስን ካነበበ በኋላ
ሰውዬው ሆነ ፍጹም ሌላ።

አንድ የብርሃን ቀራጭ ዘልቆ በመስኮቱ
መንፈሱን ለውጦት ፈገግ አለ ፊቱ።

ተሰውሮ ይቅር ይህ ኃዘን
ጠላት ሰምቶ እንዳይዘፍን።

ያለ ምክንያት ሲጠላህ ያለ ጥፋት
አታሳየው ክፉ ፊት
አግባብ ያልሆነው የሱ ሁኔታ
አያጥፋው ያንተን ፈገግታ።

እጭር ነው ጊዜ
ለመነታረክ ለመተናነቅ
ከግብረ ሰናይ ለመራቅ
አቅመቢሱን ለማድቀቅ።
ጠዋትም ሆነ ማታ
ለሐሜትና ላሉባልታ።

ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ወዴት ነው? በሌሊት መዝሙር የሚሰጥ።

እንኖራለን እንጅ ለቅድስና ለውነት
በቲቪ በመጽሔት በኢንተርኔት
ጊዜ የለንም ለመተት
አስጸያፊ ነገር ለማየት።
ዓላማችን ደግነት ብቻ
ፍቅራችን የለው አቻ
ጊዜ የለንም ለጥላቻ።

በፍጹም ልባቸው የሚታመኑበትን ለማበርታት የእግዚአብሔር ዓይኖች በምድር ሁሉ ላይ ይመለከታሉ።

እኔም እንደ ሔዋን ግብረ ሕጻን ወልጄ አጥብቻለሁ
ያራስን ጉንጮች መሳምም እንደሚያረካ አውቃለሁ።

የሚቆምልህ በግቢ በደጅ
ጠንካራ የሆነ
እንደ እግር እንደ እጅ
የት ይገኛል ጥሩ ወዳጅ?
የት ይገኛል ግጥም
የሚጣፍጥ የሚጥም?

የተቀደሰ አሳብ ብቅ ሲል
መፈንጠዝ ጀምሮ በል እልል!
ፈጠን ፈጠን በል
አሳቡን በተግባር ለማዋል።

ደግ ነገር ሳስብ ሳልም
ሕይወቴ ጀመረ መለምለም
እኖር ጀመር በሰላም።

ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቆርጠ ተነሳ።

“እንግዲህ የጌታ ፈቃድ ይሁን” ብለን ተውነው።

ልቀር አልችልም
በዚያ ተራራ
እታች አለብኝ ስራ
የምፈጽመው አደራ።

የሞተና ያንቀላፋን መፍራት
ፍቶግራፍን እንደ መፍራት ነው
የጋኔልን ስዕል ማየት
ለልጅ ዓይን ነው ሚቀፈው።

ጥቂት ውኃ አይጠፋም እዚያ
ለእጃችን ዕድፍ ማጠቢያ...

እኔ ደርሶብኛል ጉዳት
ነገር ግን አለሁ በሕይወት
ጥቂት ጋደም ብዬ ከደማሁ በኋላ
ተነስቼ እዋጋለሁ እንደገና።

ጌታ ይጠብቅህ ወንድሜ በጤና
አንድ ጊዜ አይቼህ ልቤ እንዲጠና
አምላክ ይስጥህ ብርታት ያስብከው ይሳካ
ሕይወት ይሁንልህ ልክ እንደ ፋሲካ።

በናዝሬት ነው ያደገ የኛ ጌታ
መጥፎ ስም ካለው ከዚያ ቦታ።

የሰው መጀመሪያ ተግባር እውነትን መሻትና መመርመር ነው።

መጸሕፍት የሌሉበት ቤት ሕይወት እንደሌለው አካል ነው።

ያለውን ከሰጠ ሁሉም በየደጁ
አምላክ ይባርካል በለመደው እጁ።

የሚሄድበትን ስፍራ ለማያውቅ ሰው ማንኛውም መንገድ ሊወስደው
ይችላል።

በአንድ ልብ በአንድ ሀሳብ
አንድ አምላክ ስንጠራ
ደልዳላ ይሆናል የቆመው ተራራ።

ብዙ ነገሮች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ያለህ ዛሬ ግን አንድ ብቻ ነው።

በሕይወት የማይገረም፤ ከሞተ ሰው አይሻልም።

በተራራና በወንዙ
የግዜር ምስክር አባዛዙ
ለማያት ይናገራሉ
ከዋክብትም ያወራሉ።

ያደረግነው ትክክል አይደለም፤ ዕለቱ የምስራች ቀን ነው። እኛ ግን
የራሳችን ብቻ አደረግነው። እስኪነጋም ከቆየን በደለኞች እንሆናለን፤
ስለዚህ ወደ ቤተ መንግስት በፍጥነት ሄደን እንንገር።

ደስታ ሲያካፍሉት እጥፍ ይሆናል።

ትንሹ ትልቁ የለበት ሰቀቀን
ማን አስሮ ባቆያት የምኒልክን ቀን።

አድራሰሁ ተመቻችኛ
ሰለሚጠብቀኝ ተኝኛ
ተኝኛም አልቀረሁ
ሰለደገፈኝ ተነሳሁ።

ዘወትር ከሚጠበቀው በላይ ደግ ሁን።

ከመሸ ተነሳሁ ከተፈታ በረ
እመለስ አይመስልም እንግዲህ አገራ።

አብሮ የሚጸልይ ቤተሰብ አብሮ ይኖራል።

የታወቀ ነው ይህ ነገር
ሕይወት መሆኑ አጭር
የማይሞላ ስንዝር
ልጠፋ እችላለሁ
በድንገት ከመቅፅበት።

የትልቅነት አንዱ ብቻ ምልክት አገልገሎት ነው።

የአዳም ፍጥረቱ አንድ አይደለም ወይ
ለምን አስር ሆነ የሰው ልጅ ጠባይ?

ሳይቀበል የሚሰጥ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ባፋቸው የሚባርኩ
በልባቸው የሚራገሙ
አሉ ሰዎች የተጣመሙ
የነሱ በሽታ እንዳይዘኝ
መከላከያ ሰጠኝ።

መለከት ይነፋ በገና ይደርደር
ለሰራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር
ከበሮው ይመታ ይባል እልል
ታላቅ ለሆነው ልዑል።

ዙፋኑ ሳይነቃነቅ የሚኖር
ሰልጣኑ የማይሻር
ኃይልን ለዘለዓለም የለበሰ
እግዚአብሔር ብቻ ነው የነገሰ።

በለሲቱን አትቀረጣት
አንድ ዓመት ታገላት።

ከእርካቡና ከመራቱ መካከል ምሕረትን ለመንኩ፤ ምሕረትንም አገኘሁ።

ጥበብን ስናይ ከፊትህ ተቀምጠን
ይገባናል አንጠይቅም
ለምን ይኸ ሆነ ብለን።

የሰይጣን ልጅ ካገባህ ከእማትህ ብዙ ችግር ሊደርስብህ ይችላል።

በመርከብ የወረዱ በባሕር
አዩ ብዙ ታምር
ቻሉ በዓይናቸው ለማየት
የተሰወረውን በጥልቀት።

የራሱን እንጨት ራሱ ብትፈልጥ ሁለት ጊዜ ያሞቅሃል።

የሕይወት ነፍስ ሰጭ ገንዘብ ቢሆንማ
ድጋው ድጋው ሞቶ ሀብታሙ በለማ።

የቤተሰቦቿን ጉዳይ በትጋት ትከታተላለች፤ የሰንፍናን እንጀራ
አትበላም። ልጆቿ ተነስተው “ቡርክት” ይሏታል። ቧላም ሲያመስግናት
እንዲህ ይላል “ብዙ ሴቶች መልካም አድርገዋል አንቺ ግን ሁሉን
ትበልጫለሽ።”

የቅኔ ሰዎችን ታሪክና ገድል
ማወቅ ብትፈልጉ ስለ ቅኔ መድበል
ጠይቁት ያውና ከበደ ሚካኤል።

ይህ ሰው ያገሩን ታሪክ በጥልቅ የተመራመረ
በፍልስፍና በቋንቋ የከበረ
እስቲ ንገሩኝ ከየትኛው መሪት ተቆፈረ።

የዕውቀት አድማሴ አልፈቅድልኝ ብሎ
ሰም መጥራት አልቻልኩም
ከትግራይ ከጎንደር
ከሸዋ ከወሎ
ልቀጥራቸው ባልችል አንድ ባንድ ዘርዘረ
የቅኔን አዝመራ ያበቁ ለፍረ
ሊቃውንት ነበሯት ኢትዮጵያ አገረ።

ታላቁ የዓለም ፍላጎት ሰዎች ናቸው፤ የማይሸጡ፤ የማይለወጡ ሰዎች፤
ከልባቸው ሐቀኛና ታማኝ የሆኑ ሰዎች፤ ጋጢአትን በትክክለኛ ስሙ
ለመጥራት የማይፈሩ ሰዎች፤.. ሰማይ እንኳን ግልብጥብጡ ቢወጣ
ለእውነት የሚቆሙ ሰዎች።

አርበኛም ነበረ
መምህርም ነበረ
አለቃም ነበረ
ሽክፍ ያለ ንበዝ
በተሰለፈበት
ሰሙን ያስከበረ።

ቤተክስያን ስሜ ሰወጣ
ልብሴን ቀደደው ጋራጣ
መርፌና ክርስ አገኘሁ
ጠቃሚ ሰው አጣሁ።

ምድሪቱን እንዳላጠፋት ቅጥሩን የሚጠግን፤ በፈረሰውም በኩል በፊት
የሚቆምላት ሰው ከመካከላቸው ፈለግሁ፤ ነገር ግን አንድም
አላገኘሁም።

እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ አንዳንዶች ይህን ሲያደርጉ ሳያውቁ
መላእክትን አስተናግደዋል።

እውነት እላችኋለሁ፤ ከእነዚህ አነስተኛ ከሆኑት ወንድሞቼ ለአንዱ
ያደረጋችሁት ለእኔ እንዳደረጋችሁት ነው።

እኔ ለእናንተ ከመጸለይ ወደ ኋላ በማለት እግዚአብሔርን መበደል ከእኔ
ይራቅ፤ እኔ ቅን የሆነውን ነገር አስተምራችኋለሁ።

እነሆ ታላቁ የተፈራው የእግዚአብሔር ቀን ሳይመጣ ነቢዩን ኤልያስን
እልክባችኋለሁ፤ ያባቶችን ልብ ወደ ልጆች፤ የልጆችንም ልብ
ወዳባቶቻቸው ይመልሳል፤ እኔም መጥቼ ምድርን በእርግጥን
እንዳልመታ።

የሺ ፍልጥ ማሰሪያው ልጥ እንደሚባለው
የቤትም ማሰሪያው ፍቅር ነው።
መከባበርና አንድነት
እንተ ትብስ እንቺ ትብሽ ማለት።

አንዳንዶች ማድረጉን እንደተውት መሰብሰባችንን እንተው፤ ይልቁንም
ቀኑ እየተቃረበ መምጣቱን ስታዩ እርስ በርሳችን እንበረታታ።

ሲሉ ሃሌሉያ
አምላክ በሰጣቸው
ትንሹ ኢትዮጵያ
አልታደልኩም እኔ
አልነበርኩም ከዚያ።

አጭር ነው ቁመቱ
ጠባብ ነው ደረቱ
ብለው አሙት አሉ
የአእምሮውን ስፋት
የእንደበቱን ስለት
ያላወቁ ሁሉ።

የሰው መለኪያው አእምሮው ነው።

የማንን በረ ወሰድሁ? የማንን አህያ ወሰድሁ? ማንን አታለለሁ? በማንስ
ላይ ግፍ ሰራሁ?

ይለያያል እንጅ ሲመጣ ሲሄድ
የማይረግጠው የለም የሞትን መንገድ።

በጋለ በበረታ ትዝታ
አስታውስሃለሁ ጧት ማታ።

የቅዱሳን ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው።

ከዚህ ቀደምም አሁን
እምላክ የሰራውን
እያሰላሰልን እያሰብን
እንበል ተመስጥን።

የባርነትን ኑሮ ያንን ጨካኝ አውራ
ማየት አልፈልግም ነገም ሆነ ዛሬ።

የበቀልን መንገድ የሚከተል ሁለት መቃብር መቆፈር አለበት፤ አንድ
ለራሱ አንዱን ለሌላው።

አፌን ጠብቅ እግዚአብሔር
እንዳልሳሳት ስናገር
ከደግነት እንዳልርቅ
ከንፈሮችን ጠብቅ
እንደበቴንም ሙላው በፍቅር
በምትወደው ነገር።

እስካለን ድረስ በምድር
ትዝታህ ይኖራል ከኛ ጋር።

ለሆነ ላልሆነ ምክንያት
መሄድ አያስፈልግም ሐኪም ቤት።

ነጻነትን ለመጠበቅ ዘወትር ንቁ መሆን ያስፈልጋል፤ ለጤንነትም
እንዲሁ።

እንስሳትና ሰው
ሕይወት ያለውና የሌለው
በዕድሜ የገፉና የሚያንሱቱ
ሽማግሌውና ወጣቱ
ይዘምሩ መዝሙር
ምስጋና ያቅርቡ ለእግዚአብሔር ።

ባልና ሚስት አብረው ሲሰሩ እንዴት ያምሩ፤

ለዓመጸኛ ቤት መድኃኒት ፍቅርና ትዕግስት።

የታላቁ ሕዝብ መንፈስና ወኔ
አይበርድም አይሟሟም አይለይም ከእኔ።

የወጣትነታችን ጊዜ የክብራችን ዘመን ነው።

ለነፍሴ መጠጊያ ይሆንላታል፤ ከጥማቷም ያረካታል
ነፍሴን በፍቅር ጥላ ያስጠጋታል፤ በጆቹም ይጋርዳታል።

ዕርቅ የፈለገን ንጉሥ ገበሬ ያስታርቀዋል፤ ዕርቅ የማይፈልግ ገበሬን
ግን ንጉሥም አያስታርቀውም።

ሐሴት እንድናደርግ፤ ምሕረትህን በማለዳ አጥግበን።

ሺ ዝንብ አንድ መሶብ አይከፍትም።

ሕዝቡ ምን ሆኖ ነው የሚያለቅሰው
የሚንሰቀሰቀው ከእንጀት
ምን ደርሶበት ነው በድንገት?

ማስተማር ሁለት ጊዜ መማር ነው።

ለንተኛ የሕይወት ማጠንጠኛ አያቆምም፤ ጸሐይ ሳትጠልቅ በፊት
የጀመርከው ስፊት ጠዋት ጸሐይ እስከትወጣ ድረስ ይቀጥላል።

የኔንም ጎጆ ቆጠሩሽ እንደ ሰው አዳራሽ።

ከንጉስ ቤተ መንግስት ይልቅ የራሴ ጎጆ ይሻለኛል።

ለኔ ቤቴ
ነው ገነቴ
ለውይይት ሆነ ለእፎይታ
ለሳቅም ሆነ ለጨዋታ
የምኖርበት በደስታ
እንደሱ የለም ሌላ ቦታ።

እግዚአብሔር ቤትን ካልሰራ፤ ሰራተኞች በከንቱ ይደክማሉ።
እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ፤ ጠባቂ በከንቱ ይተጋል።

የሚያምን ብቻ ነው የሚታዘዝ፤ የሚታዘዝ ብቻ ነው የሚያምን።

ከማንቀሳቀሱ ነቅቶ ለታረመ
ብርሃን ነው ገና ቀኑ መቼ ጨለመ።
ቀኖቹ ክፉ ናቸውና ዘመኑን በሚገባ ዋጁ።

ቆራጡ መንፈሴ አልተኛም ንቁ ነው
የነፃነት ፍቅር በልቤ ውስጥ ያለው።

ያንገታችን ስር ቢፈነዳ አይታከተንም መሟዘዝ
አረፋ እስከምንደፍቅ አይሰለፍንም አተካራ
መቶ ሺ ቶን እናወራለን
አንዲት ኪሎግራም ሳንሰራ።

በአሁኑም ዘመን እኮ ዳዊት ጎልያድን ያሸንፋል።

እግዜርን መፈታተን ይቅርና
አቅርቡለት ለእግዜር ምስጋና
ስትኖሩም በዚህ ዓለም
ይቅር ጭራሽ ማጉረምረም።

የሚያከብሩኝን አከብራለሁ፤ የሚንቀኝም በፍጹም ይናቃሉ።

ልዑልን መጠጊያ ያደረገ ሰው
ተማምኖ ይኖራል የለም የሚያሰጋው።

ትልቅ ነገር ማድረግ ባንችል እንኳን፤ ትንሹን ነገር በትልቅ መንገድ
መሰራት እንችላለን።

ሀብቴንም ውሰድ ይኸውና
ቀድሞም ያንተ ነውና
ለኔ ምንም ሳይቀር
ሁሉም ይሁን ላንተ ክብር።

ክርስቶስ ያረገ ለታ
የነበረው ደስታ
የተሰማው እልልታ
ታይቶ አይታወቅም ነበር
በሰማይም ሆነ በምድር።

እናንተ ደጃች ቀና በሉ፤ እናንተ የዘላለም በሮች የክብር ንጉስ እንዲገባ
ብድግ በሉ።

የእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ምስጢር ያለ ጥርጥር ታላቅ ነው። እርሱ
በስጋ ተገለጠ፤ በመንፈስ ጸደቀ፤ በመላእክት ታየ፤ በአሕዛብ ዘንድ
ተሰበከ፤ በክብር አረገ።

መልካም የሚሰራ በሩን ያንኳኳል፤ የሚያፈቅር ግን በሩን ተከፍቶ
ያገኘዋል።

እጅግ በመጠንቀቅ ከሞት አትድንም ጃል
እግዜር ይሰውረኝ ማለቱ ይበጃል።

ሰው ልቡን ከሰጠ ገንዘቡን አይነፍግም።

አቶ ሀብተአብ መና
ግሩም ነው! ግሩም ነው! ሲሉ
ምነው በሰማሁ እንደገና።

ያልተከፈተ ገጸበረከት ዋጋ የለውም።

ንብ ባንድ ጊዜ ማር ልትሰራና ልትናደፍ አትችልም።

ለወንበይ አለመገዛት፤ ለእግዚአብሔር መታዘዝ ነው።

ሐሜት ክብራችንን ሊጎዳው ይችል ይሆናል፤ ባሕርያችንን ግን
ሊያሳድፈው አይችልም።

ለማንም እንዳትሆን ጠንቅ
አለመጠን ተጠንቀቅ።

በዓቢይ ጉዳይ አንድነት፤ በንኡስ ጉዳይ ልዩነት፤ በሁሉ ፍቅር።

ጊዜና ሰዓቱን ካልተሻማን በጣም
እንዲህ ያለ ፍቅር ዕንቅፋት አያጣም።

የውጋ ብዛት ፍቅርን ሊያጠፋ አይችልም፤ ፈሳሾችም አያሰጥሟትም።

ለመገላገል ከመጥፎ አምልኮ
ይህ ነው የኔ ተልዕኮ።

አንድ ዘር ብቻ ነው ያለው፤ ያውም ሰብዓዊ ዘር።

መልካም ጋብቻ የለውም አቻ
መጥፎ ጋብቻ አይጣል አንድ ነው ከሲኦል!

ጽጌረዳዋን ለማሸተት ቆም በል።

ታሞ ከመማቀቅ አስቀድሞ መጠንቀቅ፤ ሳይያዙ ነው ሳይያዙ ከተያዙ ብዙ ነው መዘዙ።

ለተገለጸልኝ ራዕይ ዓመጸኛ ሆኜ አልተገኘሁም።

የትብብር ባህል እንጂ የጭካኔ ውርስ አያምርም
በጥላቻ ከተዋጡ አብሮ ማደግ አይገኝም።

ከትላንት ይልቅ ዛሬ መዳናችን ቀርቧል
ጌታችን በድንገት እንደ ሌባ ይመጣል።

ከተረፈው ቁርስራሽ ምንም እንዳይባክን ሰብስቡ።

ምሕረቱ ታላቅ ስለሆነ በእግዚአብሔር እጅ እንውደቅ፤ በሰው እጅ ግን
እንውደቅ።

ባልና ሚስት ይዋደዱ
ፍቅር ነውና መንገዱ
ትዳር ማጥበቂያ ገመዱ።

ያለ መንገድ መሄድ፤ ያለ እውነት ማወቅ፤ ያለ ሕይወት መኖር
አይቻልም።

ያካፈሉት ፍቅር ያባረሩት ድመት
ተመልሶ ይመጣል ወደ ቤት።

ከሁሉ ከፍተኛው ጥበብ ደግነት ነው።

እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ወደ ግብጽ ቢወርድም
ሕልሙ ሳይፈጸም ባለ ራዕይ አይሞትም።

ውኃ ለደፈረው ጉልበት ነው።

ይታሰብበት ጤንነት
መሰረት ነውና የሕይወት።

ከሕግ ውጭ ቢሆንም ወደ ንጉሱ ዘንድ እሄዳለሁ፤ ብጠፋም ልጥፋ!

ትልልቅ ችግሮች፤ትንንሽ ችግሮችን ይውጧቸዋል።

ነገር ሲሞላ እላለሁ ተመስገን
ግን አላማርርም የጎደለብኝ ቀን።

ማደግ ከቀረ ማርጀት ነው።

የመከራው ዘመን አለፈ
ያለቀሰው ሁሉ ዐረፈ።

እንባን ሁሉ ካይናቸው ያብሳል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሞት ወይም ኃዘን
ወይም ልቅሶ ወይም ስቃይ አይኖርም፤ የቀደመው ስርዓት አልፏልና።

እውነተኛ እምነት ባዶ ቅርጫት ይዞ ወደ ቤቱ አይመለስም።

ምኞት ያረገዘው አይቀርም በከንቱ
የሚወለድበት ይደርሳል ስዓቱ።

ከሁሉ በላይ ልብህን ጠብቀው፤ የሕይወት ምንጭ ነውና።

ምን ሆንኩ? ምን ነካኝ? ብሎ የሚጠይቅ ወጣት በውስጣችን አለ።

ቀይ ላም ያረባ
ጥሩ ሚስት ያገባ
ሁልጊዜ ይኖራል
ገነት እንደገባ።

ጠልፎ የሚያስቀረን
ከላይ ከጸባኦት
የግልም የጋራም
አለን ብዙ ጣኦት።

የሚያፈቅር ልብ ዘወትር ወጣት ነው።

የጸሎት ምስጢር፤ በምስጢር መጸለይ ነው።

ከብዙ ዕውቀት ትንሽ ድፍረት።

ጨለማ ስታዩ መብራት አብሩ
ጋዘን ሲለማችሁ ዘምሩ።

የበትር ቅናሽ ልጅን ያበላሽ።

ካልፈጩ ዱቄት አይገኝም።

ዘመቻና መንገድ እያረፉ ነው።

“ባልበላው እበትነዋለሁ” አለች ዶሮ።

እንቅልፍ አልወሰድ ሲልህ በጎች ከመቁጠር ፈንታ እረኛውን አነጋግር።

ስለ ጌታ ክብር
ብንጠቀር ብንከሳ
በሰዎች ፊት ዛሬ
ብንመስል እንካሳ
ሰማይ ይቆያል
የዚህ ሁሉ ካሳ።

ለችግሩ መፍትሔ እንጅ ምክንያት አንሁን።

ሳንለምንህ የቀረውን ነገር
እንለምንሃለን አታስቀር።

ቃላት እያኖኘ
ምግባር የሌለው ሰው
ያታክልት ቦታ ነው
አረም የወረሰው።

ለምን ይሆን ይኸ ትውልድ
በግፍ እንባ መነከሩ
ሀልውናው መሰረቱ
በፈተና መታጠሩ?

ከረምት ሳይመጣ በቢጋ
ዝናም ሳይመጣ ብርድ
ጭቃው ሳይበዛ በመንገድ
ሳይመጣ ክፉ ቀን
“ተዘጋጅ” ትላለች ጉንዳን።

የመለኮትን እጅ ተመልከቱ
አረንጓዴ ምልክት ካሳየ ሂዱ
ብጫ ካሳየ ተጠንቀቁ
ቀይ ካሳየ አትነቃነቁ።

መጽሐፍ እንደሚለው
ብታምኑም ባታምኑም
መርከቡን የሰሩት
ያነጹት አልዳኑም።

እሾሁ ካልወጣ ቁስሉ አይድንም።

እንዳንተ ሆኖ የላይኛው ጌታ
ሲያዝን ሲተክዝ ሲንገላታ።

ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መስዋዕት ያለ ዋጋ አላቀርብም።

ዓለም ድልድይ ነው፤ ጠቢብ ሰው ይሻገርበታል እንጅ ቤት
አይሰራበትም።

ከአንድ ክር ሁለት ይጠነክር።
ስራዬን ሳልጨርስ እንዳልሄድ
እስራለሁ ቶሎ ቶሎ
ሞት ሳይመጣ ፈረስ ጭኖ።

የራስ ነቃፊ መሆን፤ የራስ አጥፊ መሆን ነው።

መቼም ሰይፍ አንድ ጊዜ ይህን፤ ሌላም ጊዜ ሌላውን ትበላለች።

እንደ ዋላ ውጋ እንዳማረው
በበረሃ ጥም እንደያዘው
አንተን ይላል ልቤ።

መጽሐፍ ቅዱስን
በየዕለቱ አንብበው አሰላስለው
ዘወትር ተከተለው
ለማንም ሰው አካፍለው።

ያም አለ፤ ያም አለ እኛ መጨረሻ
የእግዚአብሔርን ቃል ነው ማወቅ የምንሻ።

የሰው ልጆች ዋጋ ሐቀኛ መለኪያው
የተከፈለልን የክርስቶስ ደም ነው።

በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱለት ጊዜ
ይመጣል።

ከአንድ ወር መባቻ እስከ ሌላው፤ እንዲሁ ከአንድ ሰንበት እስከ
ሌላው፤ የሰው ልጅ ሁሉ በፊቴ ሊሰግድ ይመጣል።

በዚህ ብቻ ሳያበቃ
አምጡልኝ አለ ቅዱስ ዕቃ
ተሞልቶ በኩራት
ተወጥሮ በትዕቢት
አምጡልኝ አለ ሊጫወት
በጌታ በአምላክ ንብረት።

አልመታህም፤ አላንገላታህም፤ ነገር ግን ከፉ ስም እስጥሃለሁ” አለ
ሰውዬው ለውሻው።

መልካም ነገር ማሰብ አይወድም መንፈሱ
መልካምም መናገር አይፈቅድም ምላሱ።

ጥሎሽ ውልቅ ይላል ወደ ሰፊው ዓለም
የልጅ ሆድ ጨካኝ ነው እንደ እናት አይደለም።

ጊዜው መድረሱን ሻረ ማን አስተዋለው
ማን ተረዳው? ማንስ መጽሐፉን መረመረው?

አዲሲቷ ኢየሩሳሌም
ሌላው ሁሉ ሲያበቃ
እሷ ትኖራለች ደምቃ።

ከኔ የሆነ የለም አንድም አለፋሁም
እንዲያው ሰጥተኸኛል ይህን አልረሳሁም።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ፤ እግዚአብሔርም መንፈሱን
ቢያሳድርባቸው ምንኛ ደስ ይለኝ ነበር።

እግዚአብሔር አንድ ነገር ተናገረ፤ እኔም ሁለት ጊዜ ሰማሁ፤ ኃይል
የእግዚአብሔር እንደሆነ።

ኃይሉ በጊዜ መርዘም የተነሳ አልተቀነሰም።

የእግዚአብሔር ድምጽ ኃይል ነው፤ የእግዚአብሔር ድምጽ ግርማዊ
ነው። የእግዚአብሔር ድምጽ ዝግባን ይሰብራል።

ቡድኖችን ሲያሸንፍ “አሸነፍን” ፤ ቡድኖችን ሲሸነፍ “ተሸነፉ”
እንላለን።

ከፉ አውራ አይግባ ከዱራ፤ ከገባም አይልመድ፤ ከለመደም
አይውለድ።

ቆጠርከኝ እንደ ባለማዕርግ
ሳለፉ ምንም ሳላደርግ።

በሰማይ በግል ስም ያውቀናል
በልቡም ጽላት ጽፎናል።

እናሸንፋለን የሚሉ ያሸንፋሉ።

ደህንነታችን “ተፈጸመ”
ያለ እንከን ተደመደመ
በፍጹም ተሟላ
ለፍጥረት ሁሉ በመላ።

በምንም ነገር አትጨነቅ
ስለሁሉ ነገር ጸልዩ
ስለማንኛውም ነገር አመስግኑ።

ልባችንን ወደ ጥበብ እንድናገባ የዘመናችንን ቁጥር አስታውቀን።

አልፎ አልፎ ሲያመኝ
ሲታከተኝ ሲደክመኝ
ዕድሜ ሲጫጫኝ
ኃይሌ ቀስ በቀስ ሲተወኝ
በርጅና ዘመን አትጣለኝ።

በምላሳቸው ሰውን ከሚበሉ
ሰጋን ከሚተለትሉ
ከእነኚያ ክፉዎች ጦር
እባክህ እኛን ሰውር።

የቀሩም ብዙ አሉ እኔ ያለቆጠርኳቸው
ገና ያልተጻፉ ያልተናገርኳቸው።

ለዓመፀኛ ምንም አይበጅ
አያመልጥም ከእግዜር እጅ
ጉድጓድ ማስ ቆፈረ
እሱ ገብቶበት በዚያው ቀረ።

ሰራ ለሰራው እሾህ ላጣራው።

ጢስ ሳይኖረው እሳት ብቻውን አይነድም
እንዲያው ያለ ጥቅም ሰው አይዋደድም
ሰው ሰውን ሲወደው አንድ ጥቅም አለው
መሰረት አድርጎ የሚከታተለው።

አስካሪ መጠጥ አለው ጠንቅ
እያንዳንዱ ሰው ይጠንቀቅ።

አያድርስ መኖር
ከጨቅጫቃ ሚስት
ታቃጥላለች እንደ እሳት
እንደማያቋርጥ ጠፈጠፍ
አታስቀምጥ አታሳርፍ።

መልካም ገዥ ሲገኝ ባገር
ሕዝብ ይታያል ሲዘምር
ሰዎች ይታያል ሲፈነጥዙ
በአካባቢው ጻድቃን ሲበዙ።

ጊዜን ለማግኘት ስመኝ
ጊዜ ጠፋ ጥሎኝ
አንድ ነገር ሳላሟላ
ትቶኝ ሄደ በችኮላ።

የሸንት ነፋንላችሁ አልጨፈራችሁም!
ሙሽ አወረድንላችሁ አላለቀሳችሁም።

እስቲ ተመልከተው ይህን አወራረድ
ያልሰማው ሲመጣ የሰማው ሲሄድ።

የዚህን ዓለም ባለጠጎች እዘዛቸው፤ ልባቸውን እንዳያኮሩ፤
በሚያልፈውም ባለጠግነት እንዳይታመኑ።

ቢነግሩሽ አትሰሚ፤ ቢጠቅሱሽ አታይ
ዝግ ብለሽ ሂጂ ብር ብር አትበይ!

ማንኛውም ነገር በግፍ የታቀደ
አይደርስም በሰው ላይ እግዜር ካልፈቀደ።

ሰው ሁል ጊዜ ቂል ነው ሞኝ ነው ደካማ
ከሰሜቱ በቀር ጥበብ የማይሰማ።

ምንም እንኳን ኡ! ኡ! ቢሉ
ባለ ዐቅማቸው ቢታገሉ
የተገመደ በሶስት አይበጠስም በቀላሉ።

ልጆች እቤት ካሉ ጭቅጭቅ ይርቃል
ፍቅር ያብብና ትዳርም ይሞቃል
መተዛዘን አለ እጅግ መዋደድ
በትዳር መካከል ልጅ ሲወለድ።

ገና ያስፈራል ሲያይት
ዓይን አረንጓዴው ቅናት።

መልካም ወላጆች ካላሳደጉ ልጅ
ለአገሩ ለወገኑ ለራሱም አይበጅ።

ሲወጡት ሲሰቅሉት ሲያላግጡበት
ምንም አላገኙም ከሱ ዘንድ ስሕተት።

እምላክ ያዘዘውን ቃሉን ስላመኑ
በበግ ደም ምልክት ከመቅሰፍቱ ዳኑ።

ወደ ትልቅነት ጫፍ የሚወስደው መንገድ አብዛኛውን ጊዜ ሽካራ ነው።

ተነስቼ ወደ አባቴ ልሂድ።

አብሮ የበላን ቅዱስ ዮሐንስ አይሸረውም።

ልመለስ በቃ በቅቶኛል
የቤትህ ተድላ ናፍቆኛል።

አልገፋ ብሎ ትናንት ያስቸገረኝ
ከፊቴ እየቆመ አላሳልፍ ያለኝ
ታሪክ ታሪክን በሚሸረው ጌታ
ሁሉም ተለውጦ በቃ ሲል አበቃ።

ሰው ሁሉ በእሳት ይቀመማል።

ጊዜ አለ ለሰራ ለሰልፍ
በተግባር ለመክነፍ
እፎይ ለማለት ለማረፍ።

ከማንም ሰው አንድ ተስፋ እንኳን አታስወግድ፤ ያለው ያ ብቻ ሊሆን
ይችላልና።

እያስፈልግም መሸበር መቃተት
ማታ ሲመጣ ጭንቀት
በማለዳ በጠዋት
ሳናስበው በድንገት
ከተፍ ይላል በረከት።

ልባችሁ ዘለዓለም ስንፍናን አይውደድ
ይጨብጥ እጃችሁ መደሻና ሞረድ።

እየወሰድክ ዕረፍት
በትጋት ዛሬን ስራበት።

ደስታና መከራ፤ ቀኝና ግራ።

ከሴት የተወለደ ሰው፤ ዘመኑ አጭርና በመከራ የተሞላ ነው። እንደ
አበባ ይፈካል፤ ይረግፋልም፤ እንደ ጥላ ይፈጥናል፤ አይጸናም።

የተቀጠቀጠ ሽምቦቆ አይሰብርም
የሚጤስም የጧፍ ክር አያጠፋም።

በጽዮን ያዘኑትን እንዳረጋጋ፤ በዓመድ ፈንታ፤ የውበት አክሊል
እንድደፋላቸው፤ በልቅሶ ፈንታ፤ የደስታ ዘይት በራሳቸው ላይ
እንዳፈስላቸው፤ በትካዜ መንፈስ ፈንታ፤ የምስጋና መጎናጸፊያ
እንድደርብላቸው ልኮኛል።

ለቅሶ በዝማሬ፤ ኃዘን በደስታ
እንደሚለወጡ ተናግሯል ያ ጌታ።

አንድ ወንጌል፤ አንድ መንገድ፤ አንድ ስም፤ አለዚያ ወንጌል፤ አለዚያ
መንገድ፤ አለዚያ ስም ሌላ ምንም አላውቅም።

ለሰው ስትል ትጠፋለህ፤ ለእግዜር ስትል ትለማለህ።

ከሁሉ አስቀድማችሁ ግን የእግዚአብሔርን መንግስት ጽድቁንም እሹ፤
እነዚህ ሁሉ ይጨመሩላችኋል።

እንዲመጣ ከእናንተ ቤት
ናሆም ብላችሁ ጥሩት።

ነፍሴ ደስ የምትሰኝብህ ጌታ
በጭንቀቴ የምጠራህ
አጽናኝ ደጋፊ ብርቱ መከታዬ
ተስፋዬ ሁለንተናዬ።

ዕውቀት ይናገረል፤ ጥበብ ግን ይሰማል።

የሱስ ሊገለጽ ነው፤ መላእክት ሊያውጁ
ክርስቲያኖች ሁሉ በሉ ተዘጋጁ።

በማይሆን ነገር መስጋት ራሱን የቻለ በሽታ ነው።

አይገኝም አሉኝ ልዝ ብሞክር
በሰንት ይገመታል የእናት ንጹሕ ፍቅር።

ተው ቻለው ሆይ፤ ሲቀር ለሚቀረው ምነው መናደዴ!

የእባብ ሰለክላካ እግር የለው እጅ
እግኝቶ ላጣ ሰው የለውም ወዳጅ።

ሁለት ባላ ትክል
አንዱ ቢሰበር
በአንዱ ተንጠላጠል።

ሰባቱን ከዋክብት ላጣመረ
ኦርዮንን ለፈጠረ
ሰገዱለት ለዚያ አምላክ
ጉልበታችሁ ይምበርከክ።

ጤንነት ያለው ባያውቀውም እንኳን ሀብታም ነው።

ለእውነትና ለነፃነት በምትዋጋበት ጊዜ የክት ልብስህን በፍጹም
አትልበስ።

ሰው ያስባል፤ እግዚአብሔር ይፈጽማል።

አዲስ ትእዛዝ እስጣችኋለሁ ይኸውም እርስ በርሳችሁ
እንድትዋደዱ ነው። እንግዲህ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተም
እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ሰዎች
ሁሉ የኔ ደቀመዛሙርት እንደሆናችሁ በዚህ ያውቃሉ።

እጅህን በግዜር እጅ ውስጥ አድርገህ
ጨለማ ውስጥ ግባበት
ከብርሃን የተሻለ
ከጎዳና ይልቅ የተደላደለ
ይሆንልሃል ብሎ ነገረኝ ሰውዬው
ከዓመት ደኛፍ ላይ የቆመው።

እግዚአብሔር ወደኛ ያለችውን ፍቅር እኛ አወቅን አመንም።
እግዚአብሔር ፍቅር ነው። በፍቅርም የሚኖር በእግዚአብሔር
ይኖራል እግዚአብሔርም በርሱ።

እንግዲህ እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር እነዚህ ሶስቱ ፀንተው
ይኖራሉ። ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው።

ከሁሉም በፊት እርስ በርሳችሁ የምትቃጠል ፍቅር ትኑርላችሁ።

የወንድሞች ፍቅር በናንተ ትፅና።

በአምላክ አታክልት ስፍራ ከሁሉ የበለጠ የተዋበው አበባ
ፍቅር ነው።

ፍቅር በዚህ ዓለም ውስጥ የሕይወት ወንዝ ነው።

ፍቅር ሱራፌል ነው፤ የሚበርባቸውም ክንፎች እምነትና
ተስፋ ናቸው።

ፍቅር ካለበት ሕይወት አለ።

የጠራ የነፃ በፊትህም የከበረ
ግብዝነት የሌለበት መዓዛው ያማረ ፍቅርን ስጠን።

ፍቅር መንታ እህት አላት፤ ያውም ተግባር።

ትውል ጀመር ካልጋ ሄደ እያመማት
አነሰ ጉልበቷ ዕድሜ ተጫናት
ዘማዋም ሸበተ ጭምድድ አለ ፊቷ
ብቻ አልተቀየረም የእማምዬ አንጀቷ።

እንጀራህን በውኃ ላይ ጣል፤ ከብዙ ቀንም በኋላ ታገኘዋለህ።

እቤት ሳማ፤ ውጭ ቆጤማ!

ቤቱ ውስጥ ክርስቲያን የሆነ ሰው የትም ክርስቲያን ነው።

ፍቅር ያልቅና ሲቀር ዝቅቻ
ንትርክና ጭቅጭቅ ብቻ።

ትላንት ያስተዋልነው ዛሬ ጠፋ የለም
እግዚአብሔር ብቻ ነው የሚኖር ዘላለም።

ቢቀጥን ቢወፍር ቢጠቁር ቢቀላ
እንደ ሰው ፊት አይቶ ለሰው አያዳለ
እንደኛውን ወዶ ሌላውን አይጠላ
ማን እንዲህ ያደርጋል ከፈጣሪ ሌላ?

ክብሩን ሸፍኖ በሰውር
ያንኳኳል እንጂ በፍቅር
ጨዋ ነው እግዚአብሔር
በርግዶ አይገባም በር።

ክርስቲያን ክርስቶስ የሚያስብበት አእምሮ፣ የሚኖርበት ልብ፣
የሚናገረበት ድምፅ፣ የሚረዳበት እጅ ነው።

ማልጄ እነሳሊሁ አዕዋፍት ቀድመው ሳይዘምሩ
ከኔ ጋር ተስማምተው እንዲያከብሩ ዜማ እንዲጨምሩ
የኔ ብቻ አይበቃም እስቲ አግዙኝ ፍጥረታት ሁላችሁ
ለታላቅነቱ ይገባዋል ይገባል ብላችሁ።

በሕይወትህ የሚገጥምህን ጨለማ አትፍራው የእግዚአብሔር የእኛ ጥላ
ነው።

ቃልህ ማር ነው ይጣፍጣል
ሳዳመጠው ልብ የሚሰብር ነው።
ለሰው ምን ይጠቅመዋል ዓለምን ቢያተርፍ ነፍሱን ቢያጎድል?

ዋስ ካለው ዱቄትህን ለነፋስ አበድረው።

ሕይወት ይሻለናል ወዳጄ
ሕይወት ይሻለናል
ዓለምን ብናተርፍና
ነፍሳችንን ብንጥል
ምን ይጠቅመናል
ይልቅ ሕይወት ይሻለናል።

በሕይወቴ ዘመን ብዙ ተምረክለሁ
ከመጻሕፍትም እጅግ አንብቤአለሁ
ልጄ ሆይ አድምጠኝ ጥቂት ልምክርህ
ከማስተዋል ጋር ጥበብ ይኑርህ
ምን ጊዜም በእውነት ተመራ
ፍጻሜህ እንዲያምር እግዚአብሔርን ፍራ።

ከናንተ ታላቅ መሆን የሚወድ ሎሌ ይሁናችሁ።

እያንዳንዱ ይረዳዳል፣ ወንድሙንም አይዞህ ይለዋል።

ሰላም ሲደፈርስ ሕይወት ትርፉን ሲያጣ
ጦርነት አይሎ እጩይታ ሲያሳጣ
ልጆችህ ሲያነቡ ዝም አትበለን ጌታ
ከማደርያህ ወጥተህ ና ኅብኝን አንዳፍታ።

መሳሪያ አርገኝ አቤቱ የሰላም
ዘወትር የምቆም ለመልካም።

ጌታ ሆይ አንድ ሰው ስጠን
የእግዚአብሔር ቅባት ያለበት
ቢባርክ የሚሆንለት ቢራገም የሚደርስለት
ቢገስፅ የምንሰማው ቢቆጣን የምንፈራው
ስንተኛ የሚያነቃን ስንሮጥ የሚያቆመን
ጌታ ሆይ አንድ ሰው ስጠን።

መስቀሉን ይገሮ ወደ ቤቴ ካልሄድሁ ሌላ መንገድ የለኝም
ላየው አልችልም የብርሃኑን ደጅ የመስቀሉን መንገድ ባጣው።

ጌታ አምላኬ ልለምንህ
ሰዎችን ስጠን እባክህ
በውቀት የበሰሉ ያደጉ
ስልጣን ተመክተው ያልባለጉ
ኩራት ያልወጠራቸው
ፈራሐ እግዚአብሔር ያላቸው።

ከአመስጋኝነት መንፈስ የበለጠ አእምሮንና አካልን ጤናማ
የሚያደርግ ሌላ ነገር የለም።

እውነትን ትቶ ሐሰት ሊናገር
ፍፁም አይችልም እግዚአብሔር
በግድም ሆነ በውድ
ራሱን አይችልም ሊክድ
የሰረዘውን ይቅር ያለውን
ሊያየው አይችልም ኃጢአቴን።

በአንዱ መስዋዕት እነዚያን የሚቀደሱትን ለዘላለም ፍፁማን አድርጓቸዋል።

ለዘላለም ቁጡ እንዳይሆን በኔ ላይ እግዚአብሔር በልጁ ቀደሰኝ ከሰማይ እግሮቹ ስር ሆኜ ትዕዛዜን ፈፅሜ ልኖር ነው ምኞቴ በቀረው ዘመኔ።

እግዚአብሔር ይባርክህ፤ ይጠብቅህም
እግዚአብሔር ፊቱን ያብራላህ፤ ይራራልህም
እግዚአብሔር ፊቱን ይመልስልህ፤ ሰላሙን ይስጥህ።

ይህ የጨለማ ዓለም በዋይታ በኃጢአት ተሞልቷል
የመደሰትና የመፅናናት ተስፋ እየራቀ ሄዷል።

ነበዜን ሊያንቀቡት
ከምድር ዳርቻ ሊያርቅ
አለው ጥበብ አለው ኃይል
ያ የሰማይ ልዑል።

ናፍቆቴ እጅግ በዝቷልና
ኢየሱስ እባክህ ቶሎ ቶሎ ና፤
ኢየሱስ ቶሎ ና
ናፍቆቴ በዝቷልና።

ሁሉም በያለበት ቆሞ ሲያንቀላፉ
የሰዓቱን መድረስ ያሰበው ሰው ጠፋ።

መለከት ንፋ ሁሉ እስኪሰማ የሱስ ዳግም ይመጣል
ደስ ይበለን እንዘምርም የሱስ ዳግም ይመጣል።

ክርስቶስን ተስፋ ያደረግነው ለዚች ሕይወት ብቻ ከሆነ ከሰው ሁሉ ይልቅ የምናሳዝን ነን።

በትንሣኤ ቀን መለከት በሚነፋበት ጊዜ እልልታ ይሆናል፤
የጌታም ቅዱሳን ክርሱ ጋራ ይደሰታሉ እልልታም ይሆናል።

ማንም በመከራ ቢሆን ይፀልይ፤ ደስ ቢለውም ይዘምር።

መዝሙር እንዘምር በመንገድ የሚረዳን
ወደ ቤታችን ስንገሰግስ
ሌሊቱ ያልፋል በብርሃን ይለወጣል።
ወደ ቤታችን ስንገሰግስ
ባጭሩ ጊዜ ባጭሩ ጊዜ
ወንዙን ተሻግረን ስንሄድ
እናየዋለን ሞገዱ ሲያልፍልን
ወደ ቤታችን ስንገሰግስ።

አንቺ ፀላቴ በኔ ደስ አይበልሽ እኔ ብወድቅም እነሳለሁና፤ በጨለማም ብቀመጥ እግዚአብሔር ብርሃኔ ነው።

ሰይፋቸውንም ማረሻ ያደርጋሉ፤ ጠራቸውንም ማጭድ። ወገን በወገን ላይ ሰልፍ አይማርም።

ማነው በሰማይ ካንተስ በቀር? ካንተስ በቀር በምድር ምን እሻለሁ?

እግዚአብሔር መልካም ነው፤ በመከራ ቀን ያጠነክራል፤
እሱንም ተስፋ የሚያደርጉትን ያውቃል።

ሕይወት አጭር ነው፤ ሆኖም ለጨዋነት ዘወትር ቦታ አለ።

ዘመድ ቢረዳዳ ችግርም አይጎዳ።

ባለሀበት ማዕዘን አብራ
ከወደብ የወደቀውን እንድትመልሰው
ባለሀበት ማዕዘን አብራ።

ከክፉም ንግግርም፤ ከክፉም ዝምታ ጠብቀን።

አንዳንድ ጊዜ ዝምታ ወርቅ ነው፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ዝም ብሎ ብጫ ነው።

ፀጥ በሉ አታንሸክሹኩ
ፀጥ በሉ እድምፁ ቃሉን ስሙ።

እግዚአብሔር በቤተ መቅደሱ ነው፤ ምድር ሁሉ ከፊቱ ዝም ትበል።

ነፃነት ከወደቀ ምን ሊቆም ይችላል?

አምባችን አምላካችን ነው ብርቱ ዕቃ ጠራችን
በመከራችን እሱ ነው ፅኑ መጠጊያችን።

እግዚአብሔር ኑ ሲል ወደኛ እየመጣ ነው፤ ሂዱ ሲል ከኛ ጋር እየሄደ ነው።

ጤንነታችንን የሚያቃውሱ ሶስት ናቸው። ስጋት፣ ጉዞና ኃጢአት።

የተሻሉ ቅኔዎች ገና አልተቀኙም
የተሻሉ ቤቶች ገና አልታቀዱም
ከፍ ያሉ ተራራዎች ገና አልተወጡም
የሞኝ ልብ ችኩል ሆይ እንዳሰብከው አይደለም
የተሻለ የሚባል ገና አልተጀመረም
ይህኛ ዕድል ያንተ ናት፤ በል ለሰራው ቅደም።

የጊዜህን አተላ ለእግዚአብሔር አትሰጥ።

የክፉዎች በትር ለጻድቃን በተመደበ ምድር ላይ አያርፍም።

የዚህ ዓለም ልጆች ከመስሎቻቸው ጋር በሚኖራቸው ግንኙነት ከብርሃን ልጆች ይልቅ ብልሆች ናቸው።

ሁለት ጉድጓድ ያላት ዓይጥ በቀላሉ አትሞትም።

ጥፋትና ስራ እጅና ጓንቲ ናቸው፤ የሚሰራ ሰው ጥፋት አያጣም።

ለተቀማጭ ሰማይ ቅርቡ ነው።

ከሞት የባሰ አስቃቂ ነገር ዓላማ የሌለው ሕይወት ነው።

እግዚአብሔር በብርሃን የነገረህን፤ በጨለማ ውስጥ አትጠራጠር።

እኔ ግን ዓይኖቼ ገና አልተከደኑም
የምሕረቱን ደጃፍ አያለሁ አሁንም።

ገረድ ወደ እመቤትዋ
ወደ ጌታው አሸከር
እንደሚመለከት ሲችገር
እኔም እንድባረክ
አንጋጥጣለሁ ወደ አምላክ።

በዚህ መጽሐፍ የሚመሰክረው ይላል “ እነሆ ፈጥኜ እመጣለሁ።” አዎን ጌታ የሱስ ሆይ ቶሎ ና።

የሱስ ሊመጣ ነው መላእክት ሊያውጁ
ክርስቲያኖች ሁሉ በሉ ተዘጋጁ።

ደስታ የሚያገኝ የሰው ልጅ ሕሊና
ሲኖረው ብቻ ነው ፍፁም ንጽሕና
ካጣ በኋላ ግብ ይህንን ትልቅ ፀጋ
ሌላው ነገር ሁሉ ምንም የለው ዋጋ።

እግዚአብሔር ብርሃን ሆነኝ ጨለማዬ በራ
ብርሃንም ወጣልኝ ስሆን ከሱ ጋራ።

በሞት ምሽት ውስጥ ተስፋ ኮከብ ያያል፤ የሚያዳምጥም ፍቅር ክንፍ ሲራገብ ይሰማዋል።

እኔ የምሰራውን ዛሬ አታውቅም፤ በኋላ ግን ታውቀዋለህ።

በዙፋን ያለሽው በከበረው ስፍራ
በሰማየ ሰማያት በጽዮን ተራራ
የሆንከው ገናና ቅዱስ አምላካችን
ይህ ነው ልመናችን
ኢትዮጵያን ኅብኛት ተመልከታት
በቃልህ ኪዳንህ እስባት።

ሰላም ላንቺ ውድ እናቴ
ከሩቅ ሆኜ በናፍቆቴ
አስታውስሻለሁ ሁልጊዜ
ካለሁበት በትካዜ።
ሰላም ላንቺ አገራችን
መመኪያ ነሽ ለሁላችን
ዞሮ መግቢያ ቤታችን ነሽ

ሰላም ይሉኛል ልጆችሽ።

የተጫወቱበት ድንጋይ አፈር ፈጭቶ
የአደጉበት ስፍራ ውኃ ተራጭቶ
ስቆ ተሳስቆ የኖሩበት ቦታ
እንደምን ይረሳል የሀገር ትዝታ።

ከአገር ውጭ ሆኖ በባዕድ መራት ላይ
ኢትዮጵያዊ መባል አለው ልዩ ጉዳይ።

ሰጋ አፅሙን ከስክሶ የሰጠህን አገር
አግለህ አትጣለው እንደ ቀላል ነገር።

ከመካከላችን ለመሆኑ ማነው
የኢትዮጵያ ጉዳይ የማይከነክነው!

የመጠጥ ማጣፈጫው ጥማት ነው።

ከእግዚአብሔር ትልቅ ነገር ተጠባበቅ፤ ለእሱም ትልቅ ነገር ሞክር።

አምላክ ሆይ ሁሉ ነገር አለኝ፤ እንደ ነገር ጨምርልኝ ያውም
አመስጋኝ ልብ።

አረም ምንድን ነው? መልካምነቱ ያልታወቀ አታክልት።

ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤
የሰማይም ጠፈር የእጁን ስራ ያውጃሉ።

የሃይማኖት መጻሕፍት ሁሉ ባንድ ቀን ቢቃጠሉ
ሁሉም ዋሾዎች አታላዮች የሰው ስራዎች ቢባሉ
ጌታ ሆይ ስራዎችህ ያንተን መኖር ይሰብካሉ።

ጠቢብን አስተምረው በይበልጥ ጥበበኛ ይሆናል፤ ጻድቅን ሰው
አስተምረው ዕውቀትን ይመረምራል።

ገንዘብ መፈጠሩ ለሰው አገልጋይ
ሆኖ ሲሰራበት አልነበረም ወይ?
አሁን ግን መስገብገብ በጣም ስለበዛ
ሰው ባሪያ እየሆነ ለገንዘብ ተገዛ።

ካልተሳፈሩበት ቶሎ ተሸቀዳድሞ
ጊዜ ታከሲ አይደለም አይጠብቅም ቆሞ።

ጊዜህን አታባክን ሕይወት የተሰራው ከእሱ ነውና።

ልባችንን ወደ ጥበብ እንድናገባ የዘመናችንን ቁጥር አስታውቀን።

ሞት ላይቀር ዞሮ
ማለፍ ጀግንነት ነው ጌታን አስከብሮ።

እማፀንሃለሁ ሞት ቀጠሮ ሰጠኝ
ውጥኔን ሳልጨርስ እንዳታቋርጠኝ።

ሁለት ሐኪሞች አሉኝ፤ ግራና ቀኝ እግሮቼ።

ከራት በፊት ጥቂት ተራመድ፤ ከራት በኋላ እንዲሁ።

ታሞ ከመማቀቅ፤ አስቀድሞ መጠንቀቅ።

ፈውሰኝ እፈወስማለሁ፤ አድነኝ እድንማለሁ እንተ ምስጋናዬ ነህና።

ምን ታጨሳለህ? ትምባሆ
ምን አተረፍህ? ኡሆ! ኡሆ!

ትምባሆ እያጨሰክ ዋስኪ ከምትጠጣ
ምነው በቀረብህ ባፍንጫህ በወጣ።

ወደ ጠጅ አትመልከት በቀላ ጊዜ መልኩም በብርሌ ባንፀባረቀ ጊዜ
እየጣፈጠ ይገባል፤ ከጠጡትም በኋላ እንደ እባብ ይነድፋል፤ እንደ
ጉበናም መርዙን ያፈሳል።

በሰዎች መካከል ሰካራሞች ሞልተው
እንሰሰኝ ግን መቼም አይሰከሩም ጠጥተው።

ከሌላ ሰው ውድቀት ትምህርት የሚቀስም የታደለ ነው።

ከብደትህ መጠነኛ እንዲሆን መጠባበቅ፤ ያለጊዜው አለመብላት፤
የሰውነትን እንቅስቃሴ ማዘውተር፤ በፍፁም አለማጨሰ፤ በቂ እንቅልፍ
መተኛት።

ድረንክ ዊስኪ ማለት
ፕሊስ ቴክ ብራንዲ
ወጣቱን ማድረግ ነው ለጥፋት ራዲ
ለጥፋት ራዲ የሆነ ወጣት
ፎር ሲቪልዜሽን ሂ እዝ እንቅፋት።

ጤና ካለ ሽምብራ ተቆርጥሞ ይታደራል።

ሕይወትህን ለእግዚአብሔር ስጥ፤ ካንተ ይልቅ እሱ ብዙ ሊሰራበት ይችላል።

እኔ ለራሴ አንድ ነገር አውቃለሁ፤ ያውም ምንም አለማወቁን ነው።

ቋንቋ የሚያምረው እንደ አንሰላ ንፁሕ ሲሆን ነው።

ደህና ሰራህ፤ ከደህና ተናገርህ ይሻላል።

ግብህ መንግስተ ሰማያት ከሆነ ምድርም በዚያ ላይ ይመረቅልሃል፤
ግብህ ምድር ብቻ ከሆነ ሁለቱንም ታጣለህ።

እነርሱም ለውጊያ የተዘጋጁ፤ ጋሻና ጦር ለመያዝ የሚችሉ ብርቱ
ተዋጊዎች ነበሩ፤ ፊታቸውም እንደ አንበሳ የሚያስፈራና በየተራራው
ላይ እንደሚዘል ሚዲያ ፈጣኖች ነበሩ።

እንደ ክርስቶስ የሱስ በጎ ወታደር ከእኛ ጋር መከራ ተቀበል።

ከሁሉ ይበልጥ ርቆ ወደ ሰማይ የሚደርስ የሚያፈቅር የልብ ትርታ ነው።

ሁሉም ሆዱ ራቀ አጣሁት የማምነው
ቢርቁት የማይርቅ የናት ሆድ ብቻ ነው።

ኦ ጌታ ሆይ ዛሬ ምን ያህል ስራ እንዳለብኝ ታውቃለህ፤ እኔ እንኳን
ብረላህ አንተ አትርሳኝ።

ሕልምህን እስክታገኝ ድረስ እያንዳንዱን ተራራ ውጣ፤ እያንዳንዱንም
ወንዝ ተሻገር፤ እያንዳንዱንም ቀስተ ደመና ተከተል።

አሳየኝ አንድ ሰው ከሞት የተረፈ
አሳየኝ አበባ ደርቆ ያልረገፈ።

የምፀልየው ሽክሜ ቀላል እንዲሆን አይደለም፤ ጀርባዬ ጠንካራ
እንዲሆን ነው።

ምክንያቱን አላውቅም መስቀሌ ብዙ ነው
ትከሻዬን አስፋው ችዬ እንድንሸመው።

ለአንድ ቀን ፀሎትን ቸል ካልኩኝ አብዛኛው የእምነት እሳት
ይጠፋብኛል።

የናንተ ጋብቻ ፍጻሜው እንዲያምር
ፈጣሪ ፀጋውን ምሕረቱን ይጨምር
ለደስታ ጋዘን ለማር አለው እራት
ጠፈ ካጥፈው ጋራ ይኖራል በመራት
ስለዚህ እግዚአብሔር መጥፎውን አርቆ
እሱ ያኑራችሁ በሰላም ጠብቁ።

ሕይወት ብስናት ሆኖ
ከንፎቹን ዘርግቶ ሞት አኩብኩቦብህ
መንጋጋው ውስጥ ከቶህ ሊውጥ ሲጠብቅህ
አንድ የውበት ፍላጭ
ከሞት መንጋጋ ውስጥ ይችላል ሊነጥቅህ።

ያለፈው አለፈ ግን ለወደፊቱ
ተባብሮ መሰራት ነው ዋናው መድኃኒቱ።

የወዳጅ የዘመድ— ናፍቆት ሰላምታ
ወንዙ ሽንተረሩ — ያበቦቹ ሽታ
መዓዛ ሽውታ— ያገር ቤት ትዝታ።

በሕመም ጊዜ ሆነ በጤንነት ንፁሕ ውኃ የሰማይ ምርጥ ስጦታ ነው።

ጊዜ በሽታን ሁሉ የሚፈውስ ዕፅ ነው።

እነሆ ክረምት አለፈ ዝናቡም አባርቶ አበቃ፤ አበቦች በምድር ላይ ታዩ
የዝማራ ወቅት ወጥቶአል፤ የርግቦች ድምፅም በምድራችን ተሰማ፤
በለስ ፍሬዋን አፈራች፤ ያበቡ ወይኖችም መዓዛቸውን ሰጡ።

ጊዜ ካለህ ሁሉም ቦታ በእርምጃ ይደረሳል።

ጨለማው ሊያልፍ ነው ሊነጋ ሌሊቱ
ፀሐይ ልትወጣ ነው ታየ ምልክቱ፤
ብርዱ መልቀቁ ነው ውርጩም ረገፈ
ጮራው ሲፈነጥቅ ጭጋጉ ገፈፈ።

የጥንቱ ሃይማኖት ፍቅር አለው
ትእግስትም የተሞላበት
የማይናወጥ የማይጠፋ በየቀኑ የሚሰራ።
እንዲያው ለስሙ ነው አይገኝም ቃሉ
ቃል የልብ አይገልፅም ያሰቡትን ሁሉ።

እንድንበሳጭና እንድንቆጣ የሚያደርገን ፈተና፤ የሚያስጮኸንና ላባችን
እንዲንጠባጠብ የሚያደርገው ሸክም፤ ገና ያልሆነው ያልደረሰው ነገር
ነው።

አእምሮ ሊያስተውለው የማይችል ልብ ብዙ ምክንያቶች አሉት።

ለማያውቀው ፎገራ ዱር ነው።

ትክክለኛውን ነገር ለማድረግ ሁሉ ጊዜ ትክክለኛ ነው።

ከወዳጅ ዘመድ ርቆ
አንጀቱን በአንጀቱ ታጥቆ
ተሸሸኝ ተገልሎ፤ ተሸማቆ ተሸምቆ፤
ከቤተሰው ተደብቆ፤
መሽቶ የማታ ማታ ነው፤
ሌት ነው የወንድ ልጅ እንባው
ብቻውን ነው የሚፈታው።
ብቻውን ነው የሚረታው።

ለራስህ ፈጥረኸናል አ ጌታ ሆይ፤ ልቦቻችንም ባንተ ካላረፉ በስተቀር
ዕረፍተቢስ ናቸው።

ፈቃድህን አድርግ አ ጌታ ሆይ
አንት ሰሪ ነህ እኔ ሸክላ
አብጀኝ ሰራኝ እንደምትወድ
ስጠብቅህ ሳለ በፍቃድ።

አብዛኛውን ጊዜ በሰው ጭንቅላት ውስጥ መጀመሪያ የሚላለው ብሎን
ምላስን የሚቆጣጠረው ነው።

ትጉህ ሰውን የሚያስቸግረው አንድ ሰይጣን ብቻ ነው፤ ሰነፍን ግን
የሚፈትኑት በሺ ይቆጠራሉ።

በእምነትህ ውስጥ ደስታ ከሌለህ፤ በክርስቲያን ሕይወትህ ውስጥ አንድ
ቦታ የሚያፈስ ቀዳዳ አለ ማለት ነው።

ጠቢብ መሆንን እስከ ነገ አታዘግየው፤ የነገ ፀሐይ ባንተ ላይ ላትወጣ
ትችላለችና።

እግዚአብሔርን እፈራለሁ፤ ከዚያ ቀጥሎ በጣም የምፈራው እሱን
የማይፈራውን ነው።

ስብከት እንደ መዝራት፤ ፀሎት እንደማጣት፤ ምስጋና ግን አዝመራን
እንደ መሰብሰብ ነው።

አንተ የክረምት ነፋስ ንፈስ፤ ከሰው ምስጋናቢስነት አንተ የከፋህ
አይደለህም።

በሰዎች ልብ ውስጥ ጦርነት እስካለ ድረስ በምድር በአየር በባሕር ላይ
ጦርነት አያቆምም።

የቆየ ልማድ የቆየ በመሆኑ ሁሉ አይወድቅም፤ ወይም ሁሉም
አይያዝም። መልካሙና ጠቃሚው ይያዛል፤ የሚሻሻለው ይሻሻላል፤
ሊሻሻል የማይችለው ይወድቃል።

አሸናፊውን ጀግና እናደንቀዋለን፤ ጠቢቡን እናከብረዋለን፤ ፍቅራችንን
ግን ሊዝ የሚችል ደግ ሰው ብቻ ነው።

አስተሳሰብህን የሚያደክም፤ ሕሊናህን የሚያደነዝዝ፤ ስለ እግዚአብሔር
ያለህን አስተያየት የሚያጨልም፤ ጉልበትህንና አእምሮህን በአካልህ ላይ
ያለውን ስልጣን የሚቀንስ ነገር ምንም መልካም ቢመስል ይጎዳሃልና
ተወው።

እግዚአብሔር ሲፈጥረው ፀጋ ካለበሰው
እመኑኝ አይችልም እንቅፋት ሊሆን ሰው።

አንተ እንደምትፈልገው ባለመሆናቸው በሌሎች ላይ አትቆጣጥር፤ አንተም እነሱ እንደሚፈልጉት አይደለህምና።

ዓለምን ልትመስል የቀራት ቤተክርስቲያን ለዓለም ልትሰራ የምትችለው ትንሽ ነው።

ኃዘናቸውን ለማስመጥ የሚጠጡ ሰዎች መነገር ያለባቸው ኃዘን መዋኘት እንደሚችል ነው።

ማምሻም ዕድሜ ነው።

የሌላውን ሽክም እስካቃለለ ድረስ ማንም ሰው በዚህ ዓለም ውስጥ ዋጋቢስ አይደለም።

ጥቂት ገንዘብ ሳገኝ መጽሐፍ እገዛለሁ፤ ከተረፈኝ ደግሞ ምግብና ልብስ እገዛለሁ።

አሁን የት ይገኛል ለዕረፍት ለስራ እንደ ጥሩ መጽሐፍ አጫዋች ዓደኛ።

ሚስቶች ለወጣቶች እመቤት፤ በመካከለኛ ዕድሜ ላሉ ዓደኞች፤ ለሽማግሌዎች ሞግዚት ናቸው።

ሊረዳህ የተዘረጋን እጅ እምቢ አትበል።

እግዜር ሲቆጣ በትር አይቆርጥም ያረጋል እንጅ ነገር እንዳይጥም።

ታማኝ ሰው የከበረ የአምላክ ስራ ነው።

አሳብህን የሚስብ አንተንም ይስብሃል።

የተቸገረ ሰው የሚያፅናናው ያጣ ያጫውቃል አሉ ጭንቁን ለባላንጣ።

የጋራ እርሻ— የፍቅር መጨረሻ።

አንደኛ ከሁሉ የተሻለ ድል ራስን ማሸነፍ ነው።

የላንትን አታስብ አልፎብሃልና
ከገም አታስብ ያንተ አይደለምና
ጌን ግን ስራበት ገንዘብህ ነውና።

የግዳባና ወንጌል ጥሩ ምግብ ነው።

ጊዜው ደርሷል ሲገለፅ በክብሩ ምልክቱን ከበለሰ ተማሩ።

ባሪ ወደ ቤተፀሎት ሔጄ ነበር፤ ቀለል ብሎኝ ተመለስኩ።

በእንባ ታጠብ የሚለኝ
ብር ብሎ መጥፋት እስክመኝ
ከሰው መለየት የሚያስኝ
ሰሜት አለኝ።

አለህም እንዳልል ይህ ያ ይደረጋል
የለህም እንዳልል ይመሻል ይነጋል።

ውሀ ባሕርን እንደሚሸፍን ሁሉ ምድርም የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ ትሞላለች።

የብርሃን አውራ ፀሐይቱ
ዛሬም ታበራለች እንደጥንቱ።

በጉጉት ከፍተኸው ትርፍ አግኝተህ የምትዘጋው መጽሐፍ ጥሩ ነው።

ባለፀጋ ሆኖ መሞት ነውር ነው።

መልኩንስ በሰው መልክ ማነው የማያይ
የሰው መስተዋቱ ሰው አይደለም ወይ?

ሰሟን ብንለውጠው እስቲ ጽጌረዳ
ይችላል ወይ መልኳ ሊለወጥ ሊጎዳ
አይችልም ውሸት ነው በማዛ በውበት
ጽጌረዳ ያው ናት አይነካትም ጉድለት።

የግሪክ ወይዛዝርት ዕድሜአቸውን የሚቆጥሩት ከተወለዱበት ሳይሆን ካገቡበት ቀን ጀምሮ ነው።

ጠቡ ትርጉም አለው እንኳን መዋደዱ
የለም እንዳገር ልጅ የትም የት ቢሄዱ
ጠባይና ውበት ሲገኙ ሁለቱ
ፍቅር ካገር ልጅ ጋር አቤት ማስደሰቱ!

አ በትንሿ የሰርግ ቀለበት ክብ ውስጥ ምን ያህል ስቃይ ተጋድሟል

ሳታገባ በፊት ዓይኖቻህን ሁሉ ወለል አድርገህ ክፈት፤ ካገባህ በኋላ
ግማሹን ዝጋ።

እግዚአብሔርን ከምትፈራ ሴት ክንድ ውስጥ ወጣት ልጅን ፈልቅቀው
ለመውሰድ የሚችሉ በቂ ሰይጣናት ያሉ አይመስለኝም።

እኔ ሰው አልሆንም
እምቢ ሰው አልሆንም
ሰው መሆን ጣጣ ነው
ሰው መሆን መክራ
ቢነገር አያልቅም
ቢተረክ ቢወራ።

ራብማ ሲጥል የማይችል ማን አለ?
ጥጋብ የሚችል ነው እንጅ የታደለ።

ለማየት ፈቃደኛ ካልሆኑ ሰዎች የባሰ ዕውር የለም።

በዓቢይ ጉዳዮች አንድነት፤ በጥቃቅን ጉዳዮች ልዩነት፤ በሁሉ ፍቅር።

ለማይ የማይፈውሰው የምድር ኃዘን የለም።

ብዙ መናገር ሰው ያናንቃል
እውነት ከሆነ አንዱ ይበቃል።

ብርሃኑንና እውነትህን ላክ እሳቸውም ይምሩኝ፤ ወደ ቅድስናህ
ተራራና ወደ መኖሪያህም ይውሰዱኝ።

እንደርሱ ያለ የለምና፤ እርሱ ስጠኝ።

እኔ መንገድ ነኝ እውነትም ሕይወትም፤ ማንም ወደ አብ አይመጣም
በኔ በቀር።

አንተ ምንጭ ነህ የሕይወት
መፍለቂያ የእውቀት
ለማወቅ እንድችል እውነትን
እባክህ ላክልኝ ብርሃንን።

እግዜር ሁሉን ነገር አይገልፅም ጨርሶ
ድርሻውን ያስቀራል ከምስጢር ቀንሶ።

እውነትን እሻት
እውነትን አዳምጣት
እውነትን አስተምር
እውነትን ውደድ
በእውነት ኑር
ለእውነት ተከላከል እስከ ሞት ድረስ።

እግዚአብሔር ሆይ አንተ ከትውልድ እስከ ትውልድ መጠጊያችን
ሆንክልን። ገና ተራሮች ሳይወለዱ ምድርንና ዓለምን ከመፍጠርህ በፊት
አንተ ከዘላለም እስከ ዘላለም አምላክ ነህ።

ያውቁኛል ጠንቅቀው ሁለት ባለስልጣን
አንደኛው እግዚአብሔር ሁለተኛው ሰይጣን።

ለብቻዬ ልቅር ፈቃድህ ከሆነ
ሌላው አይገደኝም ሕይወቴ ከዳነ
ሲሆን እስከ ንጋት ልታገልህና
ስደደኝ ጌታ ሆይ ሕይወቴን ባርክና።

በሰራ በጥበብ ፍጥረት እንዲራመድ
ሃይማኖት እኮ ነው ዋናው አውራ መንገድ።

አምላኬን ፈለግሁት
ግን አምላኬን ላየው አልቻልኩም
ነፍሴን ፈለግሁ
ግን ነፍሴ ተሰወረብኝ
ወንድሜን ስፈልግ ግን
ሶስቱንም አገኘሁ።

በሕይወት አውራ ጎዳና ውስጥ ሰንዝ ዘወትር እሾሁን ነቅዬ በሱ ፈንታ
ፅጌረዳለሁ ለመትከል እንደሞከርሁ እንዲነገረልኝ እፈልጋለሁ።

እርሱ ግን ያንን እንዳልሰማ ዝም አለ።

በአሳብህ እንኳን ንጉስን አትንቀፍ፤ በመኝታ ክፍልህም ባለጠጋን አትርገም፤ የሰማይ ወፍ ቃልህን ልትወስድ የምትለውንም ልታዳርስ ትችላለችና።

ከእንቁና ከአበባ ይልቅ የመልካም አሳብ ገፀበረከትን በወዳጅህ ልብ ውስጥ ጣል።

የሰጠሁት አለኝ፤ ያባከንሁት ነበረኝ፤ ያስቀረሁት ጠፋብኝ።

ሰዓሊ ደራሲ የጥበብ ፈጣሪ
አንቱ አይባልም ገጣሚ አዝማሪ።

ትላንትናን ሰላየሁ፤ ዛሬንም ስለምወድ፤ ነገን አልፈራም።

ፈሪዎች ከሞታቸው በፊት ብዙ ጊዜ ይሞታሉ፤ ደፋሮች ግን ሞትን የሚቀምሱት አንዴ ነው።

ክፉንም ደጉንም ይወስዳል መንገድ
አሽሟጣጭ አይፈራም ከወደደ ሆድ።

የኔ አገር ዓለም ነው፤ ሕዝቤም ሰብዓዊ ፍጥረት ነው።

ዛሬ ተመርቆ ነገ መማር የሚያቆም፤ ተነገ ወዲያ ያልተማረ ሰው ይሆናል።

አንድ እጅ ብቻውን አያጨበጭብም።

ከሕይወት አንድ ሰዓት ለማጥፋት የሚደፍር የሕይወት ዋጋን ገና አላወቀም።

ወዳጅ ለማግኘት አንድ መንገድ ብቻ ነው ያለው፤ ያውም ወዳጅ መሆን ነው።

ወደ እግዚአብሔር መመለስ የሚገባው ልባችን አእምሮአችንና ቦርሳችንን ነው። ከሁሉም የመጨረሻው ያስቸግራል።

ጎበዝ አይል ፈሪ ድጋ ባለፀጋ
ሁሉን አስተካካይ ሞት የሚሉ አደጋ።

ፍሬ መራት ወድቆ ከዋለ ካደረ
ሰው ገንዘብ አግኝቶ መክበር ከጀመረ
የመጣ ነውና ቀድሞውን ከጥንት
ሁለቱም አይድኑም ከመበላሸት።

እባካችሁ ዘመዶቼ ሰሞት ሞትም አብሮኝ ይሙት
በሳቅ በደስታ ግደሉት
በሐሴት በዕልልታው ውገሩት
ከአጥንቴ በታች ቅበሩት።

ሞት ቀዝቃዛ እጁን በነገስታት ላይ ያሳርፋል፤ በትረ መንግስታቸውና
ዘውዳቸውም ይወዳድቅና ከድጋው ጠማማ ማጭድና አካፋ ጋር እኩል ይሆናል።

የሚያልቅ አእምሮ ጥቂት ነው፤ አብዛኛው ከጥቅም ውጪ የሚሆነው በዝገት ምክንያት ነው።

ስታገኝ ተጠንቀቅ
ስታጣ አትጨነቅ።

አጠቃቀሙን ብናውቅበት ይህ ጊዜ እንደ ሌላው ጊዜ ሁሉ መልካም ነው።

አትቸኩል፤ አትስጋ፤ አበባዎችን ማሸተት አትርሳ።

ያየኛል ወይ ልቤ ሲጨነቅ
ለነፍሴ ሰላም ሰሻ
ሕይወት ስትመረኝ ስንገላታ
አምላኬ ያስበኛል ወይ?
አዎን ያያል ይረዳኛል
ሳዝን ልቡ ይነካል።

ይቅርታ ለማድረግ ልቤ አልሆን እያለው
እግረ የሚራመደው ሽካራ መንገድ ነው።

የበደልኩትን ሰው ይቅርታ ልጠይቅ
የበደለኝ ካለ ፈጥኜ ልታረቅ
እርሾና እርም ይገፍ መኖሩም ይቅርብኝ
ከፍቅር በስተቀር ዕዳ እንዳይኖርብኝ።

ለውጥና መበስበስን በዙሪያዬ ሁሉ አያለሁ፤ እባክህ አንተ የማትለወጠው
ከኔ ጋር ሁን። ለሌሎች ሕይወት የፀሐይ ብርሃን የሚያመጡ ሰዎች
ከራሳቸው ሊያስቀሩ አይችሉም።

ለሕልምህ ቦታ ይኑረው
ከዚያ ይኑር ይደግ
እስኪደርስ ድረስ
ለወግና ለማዕረግ።

አያድርስ ብሎ እግዜር ነገሩን ካልቀለበሰው
ልጅ አገኘሁ ብሎ ገዳዩን ይወልዳል ሰው።

በአመለካከት በአንደበትና በተግባር ፍቅር የሚገለፅበት ቤት
መላእክት እንኳን የሚደሰቱበት ስፍራ ነው።

ወዳጅህ ሲታማ ለኔ ብለህ ስማ።

ሌላውን የሚያዋርድ እኔን አዋረደኝ።

በውስጤ ሁለት ሰዎች ሲታገሉ ይሰማኛል።

ከታቀደ ትልቅ አሳብ ይልቅ የተፈፀመ ትንሽ ተግባር ይሻላል።

ዛሬ ከነገ ጋር እየተደመረ
ሳምንቱ በወር ላይ እየተጨመረ
ኅመት ሁለት ሲሄድ እያያችሁ
ጊዜው ገሰገሰ ለምን ትላላችሁ
በዘመን ግስገሳ ዕድሜአችን ተማርኮ
ያለፍነው እኛ ነን ጊዜ አይደለም እኮ !

ነገርን ሁሉ በጊዜው መልካም አደረገ፤ ዘላለምነትን በልባቸው
አስቀመጡ።

ሌላው ግድየለም ይሁን እንዳሻው
ብቻ ይመርልኝ መጨረሻው።

የቆየ የዘገየ፤ መጨረሻውን ያየ።

ይቅር ማለት የማይችል ራሱ የሚሻገርበትን ድልድይ እያፈረሰ ነው።

ከዋክብት በተመደበላቸው ክብ መንገድ እንደሚዞሩ ሁሉ
የእግዚአብሔር አሳብ መጣደፍም ሆነ መዘግየት አያውቅም።

በቤተ መንግስቱ በላይኛው ሰማይ
ባለቤቱ ቸር ነው እንግዳ ተቀባይ
መንግስቱ ታላቅ ነው አለመጠን ሰፊ
ባለቤቱ ቸር ነው ሰጪም አሳላፊ።

እወዛወዛለሁ እንደ ገደል ዛፍ
ያለቀኔም አልሞት ከቀኔም አላልፍ።

ሰው ሁሉ በከንቱ እንደት ተታለለ
ያለ እግዚአብሔር ላይሆን ያም አለ ያም አለ።

የአምላክን ቸርነት ፍቅሩን የቀመሰው
በመለኮት ፀጋ የሚንቀሳቀሰው
እንደምነህ ሲሉት ሰላምታ ሲደርሰው
እግዚአብሔር ይመስገን ይላል የአገረ ሰው።

ከካህናቶች ዘንድ ቢበጅም ቢከፋ
የነፍስ መድኃኒት ምንጊዜም አይጠፋ።

ግብዣ ስንጠራ ለሰርግ ለድግስ
ሰዓት አሳልፈን ሁልጊዜ መድረስ
አበሻ ልምድ ነው! ተብሎ ዞትር ከመወቀስ
ምናልባት እንድ ቀን እሱን አሻሽለን
ልክ በቀጠሮ ከተፍ እንላለን።
ማን ያውቃል?

በቅሎ እየሳበ ሊራገጥ አይችልም፤ እየተራገጠም ሊሰብ
አይችልም፤ እኛም እንደዚያው ነን።

እውነት ምርኩዝ አያስፈልገውም፤ ካነከሰ ውሸት ነው።

የከበረ አረሳስ አለ፤ ጉዳትን የማያስታውስ።

ከማይረቡ ሰዎች ጋር ጓደኛ አትሁን ቁጥራቸው እንዳይበዛ፤

የደረሰብህን ጉዳት በአቧራ ላይ፤ የተቀበልከውን ውለታ ግን
በዕብነበረድ ላይ ጻፍ።

አውቆ የተኛ ቢቀሰቅሱት አይሰማም።

ተከናንቦ ቢተኙ ገልጦ የሚያይ አምላክ አለ።

ሰለደረሰብኝ ከፍተኛ እሮሮ
የሰው ነገር በቃኝ ከዛሬ ጀምሮ።

ሊሻገር ቢያምረው ይዋኛል
ሊሟገት ቢያምረው ይዳኛል።

እንዳይነጋ እንዳይመሽ ብልጋት ተገኝቶ
ጊዜውን መከልከል እንዳይቻል ከቶ
እንዲሁም ባለም ላይ አለ ብዙ ነገር
በዚያም ቢሉት በዚህ መሆኑ የማይቀር።

ለሁሉም በተራ ቀን ይጎድልበታል
አሸናፊም ደግሞ አንድ ቀን ይረታል።

ነፍሴ በተጨነቀችብኝ ጊዜ እግዚአብሔርን አሰብሁ፤ ፀሎቴም
ወዳንተ ወደ ቅድስናህ መቅደስ ደረሰች።

ገንቢዎች አብረው ካላደጉ በስተቀር ዓለምን መገንባታችን
ከንቱ ነው።

በግፍ የፈሰሰ ደም አይደርቅምና
ያች የቀን ጎደሎ ድንገት ትደርስና
እግዜር በቃ ብሎ እህል ውኃቸው ሲያልቅ
ምንም ቢሆን አይቀር በሕግ መጠየቅ
ያኔ በሕዝብ ላይ የሰሩት ግፋቸው
ተለቅሞ ተጣርቶ ሲመዘን ግብራቸው
ከብዶ ይደፋና የዕድል ሚዛናቸው
የሞላው ይፈስሳል የሁሉም ዕዋቸው።

ያማ ቀርቶ! ሌላ ዘፈን መጥቶ!

ታሞ የተነሳ እግዚአብሔርን ረሳ!

ታሞ የዳን

እግዚአብሔር አመሰግኖ

ውለታውንም ላለመርሳት በልቡ ወሰነ።

ስትጓዙ በመንገዳችሁ እግዚአብሔር ከላይ ተመልካች፤ ከፊት መሪ፤ ከኋላ ተከታይ፤ በቀኝና በግራ ደጋፊያችሁ ይሁኑ።

ፈረንጅ አገር ሄዶ ስልጣኔን ሊያመጣ
እናቱ አልቻለችም ልትሸኘው ልትመጣ
ሳይሆን ለምንግዴ ወይም ለሰንፍና
እናት ምንም ብትሆን ያው እናት ናትና።

እናንተም ብሉ፤ ልጆችም አሉ።

ያገራችን ባህል ያማረ ነበረ
በሰው አገር ባሕል ተሸፍኖ ቀረ።

ከሁለት ክፉ አንዱንም አትምረጥ።
ሰላምና ደስታ የሰማይ መንታ።

አንድ ነገርን በቂ ፍቅር ካሳየኸው ምስጢሩን ሁሉ ያካፍላል።

በምድር ላይ አዳራሽ ሳትሰራ አስቀድመህ በአየር ላይ መገንባት
አለብህ።

ደግመህ ደጋግመህ ባርክን አሁንም አሁንም
ረክተናል ጠግበናል አንልም
ፅዮን ስንደርስ ብቻ ነው እርካታችን
እስከዚያው ግን መግባን አባታችን።

ዳግትን ሲወጡ እሾህ ይጨብጡ።

አብዛኛዎቹ ሰዎች የሚደሰቱት በአእምሮአቸው ለመደሰት
የወሰኑትን ያህል ነው።

ምንም ቢቸግርህ ትካዜ አታብዛ
ቀንና መከራ ያልፋል እንደዋዛ።

በምድር የተነፈገኝን ፅረፍት በሰማይ እጠባበቃለሁ።

ምነው በቅዳሜ ምነው በሰንበቱ
በሰራ አይደለም ወይ ንጉሡ የሞቱ!

ከቀንም ቀን አለ ደስ የሚል
እንቁጣጣሽን የመሰለ ።

ስድስት ቀን ሥራ በሰባተኛው ግን ፅረፍ፤ በእርሻና በመክር ወቅት
እንኳ ማረፍ አለብህ።

ሰንበት ሲቀር ቤተክርስቲያን ይቀራል፤ ቤተክርስቲያን ሲቀር
ቤተሰብ ይቀራል፤ ቤተሰብ ሲቀር ሕዝብ ይቀራል።

ምንም ሳይደክመው ሳይታክት
ፈጣሪ ዐረፈ በሰንበት
ቀኑንም ከሁሉ በላይ ለየው
ዐረፈበት ባረከ ቀደሰው።

አንዳንድ ታሪክ ጸሐፊዎች እነሱ ራሳቸው ታሪክ ይሆናሉ።

ሁለት ከምንጎርስ አንዱ ይበቃናል
አንዱን እንላከው አንድ ሕይወት ያድናል።

ፈረንሳይ መልካም እናቶች ካሏት መልካም ልጆች ይኖራታል።

ዓይን እንባ ከሌለው ነፍስ ቀስተ ደመና ሊኖራት አይችልም።

ማነው ጠቢብ? ከሰው ሁሉ የሚማር።

ያለ ወዳጆች ዓለም ምድረ በዳ ነው።

አይደለም ጠንካራ እንደ እግር እንደ እጅ
ብዙ የሚታገስ ቢከፋ ቢበጅ
ትንሽ ይጎዳዋል ዓይንና ወዳጅ።

ኪስ ባዶ አይሁን እንጅ
አይጠፋም ወዳጅ።

የኔንም ጎጆ ቆጠሩሽ
እንደ ሰው አዳራሽ።

መንገድ እንፈልጋለን! ካልሆነም እናበጃለን።

ታላላቅ ሰዎች መንፈሳዊ ኃይል ከቀሳዊ ነገር እንደሚጠነክር፤
አሳብም ዓለምን እንደሚገዛ የሚገነዘቡ ናቸው።

ጨለማውን ከመራገም ይልቅ አንድ ትንሽ ሻማ ማብራት ይሻላል።

እኛ አንድ መንገድ ብቻ ሰናሰብ እግዚአብሔር እኛ
የማናውቀው ሺ መንገዶች አሉት።

ለአንድ ነገር የማይቆም ለሁሉ ይምበረከካል።

ፍቅርም ቢያልቅ እንኳን ሁሉም ቢረሳሳ
ሰላለፈው ጊዜ ትዝታን እያወሳ
አለንን በመተው ነበርንን ተከቶ
ለምን አይናገር ይናገራል ፎቶ።

ሁሉ ነገር በጉባዔ ድምፅ ብልጫ ቢወሰን የኖህ መርከብ
ባልተሰራ ነበር።

ወንዞች ይታገዱ ይዋሉ ለልማት
በከንቱ ፈሰዋል ለብዙ ሺ ዓመታት።

ሰዎች ብቸኞች የሚሆኑበት ምክንያት በድልድይ ፈንታ
ግምብ ስለሚሰሩ ነው።

ዘወትር ለሚል ቀና ደፋ
እኔ ነበርኩ የድጋው ተሰፋ
ለዕውራን ዓይን ለአንካሶች እግር
ያየ የሰማ ይናገር
ማን እንደኔ ነበር?

አንድ ልብ እንዳይሰበር ለማድረግ ከቻልኩኝ በከንቱ
አልኖርኩም። የአንድን ሕይወት ስቃይ ካቃለልሁ ወይም አንድ
ሕመም ካስታገስሁ ወይም አንዲትን የደከመች ወፍ እንደገና
ወደ ጎጆዋ ለመመለስ ከቻልሁ በከንቱ አልኖርኩም።

ሌላውን አቃሎ እራስን ማኩራት
ትዝብት ነው ትርፉ በተመልካች ፊት።

ያስተማርሁትና የፃፍሁት ሁሉ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር
እስካልተቃረነ ድረስ በጀመርሁት ትምህርት እገፋበታለሁ እንጅ
በምንም ዓይነት መንገድ ወደኋላ አልልም።

መኖር አለመኖር
ጥያቄው ይህ ነው ብሏል ሼክስፒር
ምነው ባገኘሁት እነግረው ነበር
ካለመኖር መኖር ሳይሻል አይቀርም
ከመኖር ተስፋ አለ ካለመኖር ምንም።
መኖር አለመኖር
ይኸ ነው ጥያቄው ብሏል ሼክስፒር
ወየው ባገኘሁት እነግረው ነበር
ካለመኖር መኖር ጨርሶ አይሻልም
ጣር አለ ከመኖር ካለመኖር ምንም።

እንኳን በእግር ብረት ቢያገቡኝ በግንድ
መጨመር ነው እንጅ በእሳት ላይ ባሩድ
በጣም እንዲቃጠል አጥብቆ እንዲነድ
የተሰወረውም እንዲሆን ገሃድ
እኔ ላምላክ እንጅ ለስዕል አልሰግድ።

ነፃነት ሕያው ነሽ ረቂቅ መንፈስ
ጥይት አይገልሽም በምብ መትረየስ።

እንገቱ ቢቆረጥ በሰይፍ በካራ
አልሰግድም ለስዕል ለሰው እጅ ሥራ
ይህንን ቢናገር በቆራጥነት
አቡንና እጩ ብዙ ካህናት
በዚህ ምክንያት ነው የፈረዱበት
ይዘው የከተቱት ከጨለማ ቤት
አትብሉ ሰላለ የሙታን ንብረት።

አንደበቱ ጦር ቃሉ ምሳር
የሚቆራርጥ ሲሰነዝር።

ተመልከት ፈጣሪን እመን አምላክህን
አሳየው ሽክምህን ንገረው ጣርህን
ለምነው ምሕረቱን ጠይቀው ድጋፉን
የሚልህን ተቀበል ኃዘንህ እንዲቀል።

የሰው ልጅ ባገሩ እንዳይሆን እንግዳ
የነበረ ያውጋ የቀበረ ያርዳ።

ዋጋው ተመጣጣኝ ስለሆነ ከማበደር መስጠት ይሻላል።

ጥበብ ይናፍቀኛል
ተቻችሎ የሚኖር ሕዝብ ያስቀናኛል
ድንቁርና ያስፈራኛል
ጦርነት ያስጠላኛል።

አትበል በረክ በረክ ተው ጉልበቱ ፅና
ዘወትር መልካም ቀን አይገኝምና።

ገፋ ገፋ አድርገህ ውጣ አቀበቱን
ልብ ያሰበው ነገር አይገኝ ፅላቱን።

ጊዜው ከደረሰ አሳብ የበለጠ ኃይል ያለው ነገር የለም።

ወፎቹ ተነሱ በጠዋት ዘመሩ
የእግዚአብሔርን ፍቅር ይኸው መስከሩ።

ሌላው ይቅርና እንወያይ፤ ስጋት በሽታ አይደለም ወይ?

ለነገም አታስቡ፤ ነገ ለራሱ ያስባልና፤ የቀኑስ ክፋቱ ይበቃዋል።

በተራራው ላይ ሆኖ መዘመር
በጣም ደስ ያሰኝ ነበር
ግን መውረድ አለብኝ ለሰው ስል
ለመርዳት ለማገልገል።

ሰው ከእንስሳ የሚለይበት በሁለት እግር ቆሞ በመሄዱ አይደለም፤
ዶርም በሁለት እግሩ ነው የሚሄደው፤ ሰው ከእንስሳ የሚለይበት
ዓይነተኛ መለዮው ራሱን መግዛት መግታት የሚችል በመሆኑ ነው።

ነፋስ ነፈሰበት በኩራዛችን ላይ
ለማጥፋት እንዳይነድ ለሁሉ እንዳይታይ
ግን ስራህ ድንቅ ነው ቦግ ብሎ በራ
በርቀት ያሉትን ወዳንተ እየጠራ።

ችግርና ጭንቀት ወደ ፀሎት ነጻኝ፤ ፀሎትም ችግርና ጭንቀትን ወዲያ ነጻቸው።

ከጊዜ አጠቃቀማችን ቀጥሎ ማንነታችንን የሚገልፅ የገንዘብ አጠቃቀማችን ነው።

እንደ ወንድማማቾች አብረን ለመኖር መማር አለብን፤ አለበለዚያ እንደ ሞቶች አብረን እንጠፋለን።

እብድና አዋቂ ሁለቱ አንድ ናቸው ወሰኑ ጥቂት ነው የሚለያያቸው።

ሁለት ሰዎች ሆነው ከወህኒ ቤቱ ሲመለከቱ በመስኮቱ አንዱ ጭቃ አየ ከመሪት ሌላው ግን በሰማይ ከዋክብት።

ከአገሩ የወጣ ከአገሩ እስኪመለስ ቢጭኑት አህያ ቢጋልቡት ፈረሰ።

ፈሪዎች ከመሞታቸው በፊት ብዙ ጊዜ ይሞታሉ፤ ደፋሮች ግን ሞትን የሚቀምሱት አንድ ጊዜ ብቻ ነው።

ማስፈራሪያ እንዲሆን የሚሸከመው ብዙ ነው ይላሉ የፈሪ ዱላው።

ወፍ ደግሞ ቤትዋን አገኘች፤ ድንቢጥ ለራሷ ጫጫቶችዋን የምታኖርበት መኖርያ አገኘች፤ እሳቸውም የሰራዊት አምላክ ንጉሴ አምላኬ ሆይ መሰዊያዎችህ ናቸው።

ከመሰዊያው አጠገብ ድንቢጥ ከዚያ እንደምትቀመጥ ተመችቷትና ተዝናንታ በሰላምና በደስታ እኔም መጣሁ እዚያ ለማግኘት ፀጥታና ዕረፍት።

ንጉስም ሆነ ገበሬ በቤቱ ሰላም ያለው ደስተኛ ነው።

ያለህን ለሌላው ስጥ፤ ለሱ እንተ ከምታስበው በላይ ሊሆን ይችላል።

ጌዳትህን በአቧራ ላይ ጻፍ፤ ውለታን ግን በዕብነበረድ።

ፈላስፋ ተንጠራርቶ ከሚያየው ይልቅ ክርስቲያን በጉልበቱ ተምቦርክኮ የሚያየው ይበልጣል።

ሁሉ ዓለምን ለመለወጥ ይፈልጋል፤ ራሱን ለመለወጥ የሚያስብ ማንም የለም።

ፈተና ባናወጠህ፤ ጨለማ ነፍስህን በከበባት ጊዜ በመጨረሻ ብርሃን ወዳየህበት ስፍራ ተመልከት።

ሰው አይቸገርም ሌሊት ዝናብ ቢሆን ጌዳት የሚበዛው ቀን የጣለ እንደሆነ።

ለሁሉ የሚለምን ቅርብ ጌታ አላችሁ ሰው አታስቸግሩ ማሩን እያላችሁ።

አንድ ነገር እያሰበ ሌላ ነገር የሚናገርን ልቤ እንደ ሲኦል በር ይጠላዋል።

በዓለም ውስጥ ያለ እጅግ ታላቅ ችግር ትንሽ በነበረበት ጊዜ መፍትሔ ይገኛለት ነበር።

መላእክት ለመራመድ በሚፈሩበት ስፍራ ሞቶች ይፈነድቁበታል። መልካሙ ጌታ ሆይ እንደሚገባህ

እንድናገለግልህ አስተምረን
ዋጋውን ሳንቆጥር እንድንሰጥ
ቀስሉን ሳናስብ እንድንዋጋ
ዕረፍትን ሳንሻ እንድንለፋ
ያንተን ፈቃድ መፈጸማችንን ከማወቅ በስተቀር
ሽልማትን ሳንፈልግ እንድንሰራ እርዳን።

አንድ ብቻ ነኝ
አዎን አንድ ብቻ ነኝ
ሁሉን ነገር ለማድረግ አልችልም
ነገር ግን ሁሉን ነገር ለማድረግ አልችልም ብዬ
እንዳንድ ነገር ለማድረግ እምቢ አልልም።

እግዚአብሔር በደስታችን ለኛ ያንሸካሸካል፤ በሕሊናችን ይናገራል፤ በስቃያችንም በቃለ አጋኖ ድምፁን ያስማል።

ልቤ በውስጤ ጋለ፤ በማሰላስልበት ጊዜ እሳቱ ነደደ፤ ከዚያም በእንደበቱ እንዲህ ተናገረሁ።

ቅዱሳት መጻሕፍትም ገልጦ ሲያስረዳን ልባችን እንደ እሳት ሲቃጠልብን አልነበረምን?

ከንግግሩ የተነሳ
ደንዘው የነበሩት ነቁ
መንፈሳቸው ጋለ
ልባቸው እንደ
እሳት ተቃጠለ።

ጌታ አምላኬ አንተ ለእኛ ተመችተኸናል፤ እኛም ለአንተ እንድንመችህ እርዳን።

በዊትንበርግ ጮራው እስከ ዓለም ዳርቻ የሚደርስና እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ እየጨመረ የሚያበራ ብርሃን ተቀጣጠለ።

ካለመጠየቅ ደጃዝማነት ይቀራል።

ለምነኝ መንግስታትን ርስት አድርጌ፤ የምድርን ዳርቻ ግዛት እንዲሆንህ እስጥሃለሁ።

በመንግስተ ሰማያት ፍጥረተ ዓለማት የጥናት መስክ የሚሆኑበትና ዘለዓለማዊ አምላክም መምህር የሚሆንበት ትምህርት ቤት ነው።

የወደቀን ውሻ ከችግር ላይ አንስታችሁ በምችት ብትይዙት በፍጹም እይነክሳችሁም፤ በሰውና በውሻ መካከል ያለው ልዩነት ይህ ነው።

ብላጪው አመመኝ ብሰራው ከፋኝ
አንድ ራሴ እኮ ነው የሚያስቸግረኝ።

ጨለማ አልፎ ብርሃን መተካቱ
ክረምት አልፎ በጋ መምጣቱ
ሰው ከተኛበት መነሳቱ
እንደምን አደርክ መባባላችን
መተዋወቃችን መነጋገራችን
ወደ ስራ መሄዳችን

እቅጣጫውን ሳንስት
መመለሳችን ወደ ቤት
ይህን ሁሉ ቁጠራት
እንደ ታላቅ ታምራት።

በሳምንቱ ውስጥ የማልጨነቅባቸው ሁለት ቀኖች አሉ። አንደኛው ትላንትና ሁለተኛው ደግሞ ነገ ነው።

እኔ ድጋ መስሎኝ ተራቁቶ ባየው
ለካሰ ጌታ ኖሯል የተስቀለው።

በእግዚአብሔር ፊት የሚንበረከክ በማንም ፊት ሊቆም ይችላል።

ለነገስታት ንጉስ የሰገደ ስለሆነ፤ ለምድራዊ ነገስታት የማያጎበድድሆኝ።

መክሊት እግዚአብሔር ለአንተ የሰጠው ስጦታ ነው፤ በመክሊትህ የምታከናውነው ግን ለእግዚአብሔር አንተ መልሰህ የምትሰጠው ስጦታ ነው።

እንግዲህ ነገራን ከከንፈሪ አለቅም
የሰው ዶሮ አለና ካፍ ካፍ የሚለቅም።

ርግጥ እንከን የለንም አልልም፤ በሴራ፤ በክህደት፤ በሐሜት በአሉባልታ፤ በራሱ ወዳድነት ተሞልተን፤ በትዕቢትም ተወጥረን፤ መሰሪነት፤ ክፋት፤ አድርባይነት፤ ሽፍጥ፤ ጭካኔ፤ ምቀኝነት፤ ቅጥፈት፤ ሁሉም አለን በደርዘን አንጨርሰውም ዘርዘረን።

እንግዲህ ወዳጆቼ ሆይ፤ ይህ የተስፋ ቃል ስላለን፤ ስጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ነገር ሁሉ ራሳችንን እናንጸ። እግዚአብሔርንም በመፍራት ቅድስናችንን ፍጹም እናድርገው።

በመጀመሪያ እግዚአብሔር “እዳም የት ነህ” ብሎ ጠየቀ፤ አሁን ደግሞ ሰው እግዚአብሔርን “የት አለህ” ብሎ እየጠየቀ ነው።

በአቧራ የተሸፈነ መጽሐፍ ቅዱስን ሰይጣን አይፈራውም።

የመንፈስ ፍሪ ግን ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትእግስት፤ ችርነት፤ በጎነት፤ ታማኝነት፤ ገርነት፤ ራሱን መግዛት ነው።

እስከ መጨረሻ ድረስ ከመስቀሉ አጠገብ የቆዩ፤ ከሁሉ ቀድመው ወደ መቃብሩ ማልደው የሄዱ ሴቶች ነበሩ።

አንድ ላም አለቺኝ ሆይ የሚወዳት እናት በቅሎ ባገኝ በለወጥሁባት።

በዘመኔ ዘጠና እምስት ታላላቅ ሰዎች አውቃለሁ፤ ከእነዚህ ሰማንያ ሰባቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ተከታዮች ነበሩ።

ወደ እግዚአብሔር የሚገፋፋህ ሰው በእውነትም ወዳጅህ ነው።

ስትሰጥ ብዙ ሰጠሁ፤ ስትቀበል ትንሽ ተቀበልሁ አትበል።

መጣሁኝ፤ አየሁኝ፤ እሸነፍህኝ።

ለአንድ ሰው ትንሽ እርምጃ፤ ለሰው ዘር ግን ከፍተኛ ዝላይ ነው።

የኛ መድኃኒት ዓይነቶች በብዙ አሉን ቅመሞች ነገር ግን እኔ ሳስበው ስራስሩ መልካም ነው።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ከሁሉ የበለጠ ዕውቀት ነው፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማግኘት ተመራምረን ከምንደርስበት ነገር ሁሉ የበለጠ ነው፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ ልናከናውን ከምንችለው ተግባር ሁሉ የበለጠ ነው።

በጸሎት የሚጀመር፤ ደህና ተጀመረ።

ለስራ ተገቢ ነህ አትበለኝ፤ ጥቂት ትኩሳት ብቻ ነው የያዘኝ፤ ከእሱም እንኳን የጥሩንባው ድምጽ ይፈውስኛል።

ዘወትር በእርሷ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣና ለሚያርሷትም ፍሬ የምትሰጥ መሬት ከእግዚአብሔር በረከትን ትቀበላለች። ነገር ግን እሾህና አሜኬላ የምታበቅል መሬት ዋጋ ቢስ ትሆናለች፤ መረገሚያዋም ተቃርቧል፤ መጨረሻዋም በእሳት መቃጠል ነው።

ዘርቶ መቃም ወልዶ መሳም ካልተገኘ ሞትና መከራ ዘወትር ከተገናኘ ከእንግዲህ በዚች አገር ምን አለን ምን ቀረን?

ዛሬ ሟት ገስገስን ገበያ ወጥተን ፈልገን ፈልገን ጨው አጥተን መጣን።

በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያምንና የሚያፈቅር ልብ ከማንኛውም ውድ ስጦታ የበለጠ የከበረ ነው።

ሳያፈቅሩ መስጠት ይቻላል፤ ሳይሰጡ ግን ማፍቀር አይቻልም።

ስትሰጥ ብዙ ሰጠሁ፤ ስትቀበል ጥቂት ተቀበልሁ አትበል።

ዓመፀኞች የሚታዘዙት በፍርሃት የተነሳ ነው፤ መልካም ሰዎች ግን በፍቅር።

የሰማዕታት ደም የቤተክርስቲያን ዘር ነው።

ለሀገርስ መሞት ይገባል በጣም መልካም ዘር ያበቅላል የፈሰሰው ደም።

ከሰው መጥፎ ይቅር የማይል ነው።

ጠቢባን ሁልጊዜ ጥበበኞች አይደሉም። በሟት የበላችን ዶሮ ጭልፈት አያነሳትም።

ሌሎች ሰዎች የሚኖሩት ለመብላት ነው፤ እኔ ግን የምበላው ለመኖር ነው።

ዝምድና ቋንቋ ነው።

ምላሪ ከሚደናቀፍ እግር ቢደናቀፍ ይሻላል።

ላለፈው ማመስገን አምላክ ዳግም እንዲሰጥ መጋበዝ ነው።

ወዳጁን የሚረሳ ምስጋናቢስ ነው፤ ጌታን ግን የሚረሳ ራሱን በደለ።

ለዓለም ሁሉ፤ ለመላእክትም፤ ለሰዎችም ትርኢት ሆነናል።

ለታይታ የሚሰጥ ሰው በጨለማ ሰው አይረዳም።

የአሟሟቱ ሁኔታ እስኪታወቅ ድረስ ሰውን ዕድለኛ ነህ አትበለው።

ጌታ አምላክ ልላምንህ
ሰዎችን ስጠን እባክህ
በውቀት የበሰሉ ያደጉ
ስልጣን ተመክተው ያልባለጉ።

የእግዚአብሔር ፍፁም ፎቶግራፍ ያለን አንድ ብቻ ነው፤ ያውም የሱስ ክርስቶስ ነው።

የትላልቅ ሰዎች አኗኗር
ያስተምረናል ቁምነገር
ትተን እንድንሄድ
በሕይወት አሸዋ ላይ ዱካ
እኛ ካለፍን በኋላ የሚተካ።

ታላላቅ ሰዎች ታላቅ የሆኑት
በእጋጣሚ ሳይሆን ወይም በቅፅበት
ጓደኞቻቸው ባንቀላፉበት
ተግተው ሰርተው ነው ቀንና ሌሊት።

ነበር እንዲህ ቅርብ ኖሯል ለካ!

አዬ! የመከራ ሌሊት አረዛዘመ!

አንድ ደግ ቃል ሶስት ክረምት ያሞቃል።

ካፕቶታት ወዲያ ፀጥ ባለች ቦታ
ብዙ ተምረያለሁ ከሰማይ ጌታ።

ብንተባበር እንቆማለን
ብንከፋፈል እንወድቃለን።

ሳይታይ ሚዛኑ መልካም ቁም ነገሩ
ሰው ከቶ አይናቅም ባለመናገሩ።

የሰውን መልክ ማየት ድምፁንም መስማት ለሰውነት ቀለብ ነው።

ከፍሉን በጥቅም የማይጠብቅ ለራሱም ለሰውም ከበረታ የለውም።

ፍቅር የሌለበት ሕይወት አበባና ፍሬ እንደሌለው ዛፍ ነው።

ከሁሉ የበለጠ አባት ለልጆቹ ሊያደርግላቸው የሚችል እናታቸውን መውደድ ነው።

እግዚአብሔርና ታሪክ ለምትሰጡት ፍርድ ምስክር ሆነው ይመለከታሉ።

ቅድስናና ደስታ ዘወትር የሚሰለፉት አብረው ነው።

ገዢ ለመያን የሚሻ እየሰማ ደንቆሮ፤ እያየ ዕውር መሆን አለበት።

የመጀመሪያ ሰው ሲመጣ ወደ ዓለም
በወዝህ በላ እንጅ ለምን አልተባለም።

ሌሎችን ማስተማር የሚወድ፤ በፍጹም መማርን ማቆም አይችልም።

ጦርነቱ ካበቃ በኋላ እግዚአብሔር ይረሳል፤ ጦር ሰራዊቱም ይዘነጋል።

ከሁሉ የበለጠ ቀላል ራስን ማታለል ነው፤ እያንዳንዱ ሰው
የሚፈለገውን እውነት ነው ብሎ የማመን ዝንባሌ አለው።

“ናዳ መጣብህ” ቢባል፤ “ተከናንቤ አለሁ” አለ።

ትክክሉ ከሆነ ከማንኛውም ሰው ጋር አብረህ ቁም፤ መሳሳት ሲጀምር
በፍጥነት ከሱ ዞር በል።

እነዚህ የሰራው ዳር ዳር ናቸው፤ ስለ እሱ የሰማነው ምንኛ አነስተኛ
ነው!

ስራህ እንዲህ ካማረለት
እሱ እንዴት ውብ ነው
የኔ ቻ አይገልጸውም
ፍጥነት ሁሉ ያድንቀው።

ልጄን ከወለዳቸው የበለጠ ይልቅ ያሰለጠኗቸው ዕጽፍ ክብር
ይገረዋል።

መፅም ጤንነት እንዲኖርህና በነገር ሁሉ እንዲሳካህ እጸልያለሁ።

ለሌሎች ከሰበከሁ በኋላ እኔ ራሴ ውድቅ ሆኜ እንዳልገኝ፤ ሰውነቴን
እየምሁ እንዲገዛልኝ አደርገዋለሁ።

የድል ድምጽ አይደለም፤ የሽንፈትም ድምጽ አይደለም፤ የምሰማው የዘፈን ድምጽ ነው።

ሕዝቡ ሊበሉና ሊጠጡ ተቀመጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሱ።

በቀን እንደምንመላለስ በአግባብ እንመላለስ፤ በጭፈራና በስካር አይሁን፤ በዝሙትና በመዳራት አይሁን፤ በክርክርና በቅናትም አይሁን።

አረ አረማመዴን አሳምረው አባከህ
አካሄዴ ይመር ሌላም አልጠይቅህ።

ይሄን የታሪክ ቀን መግለጽ አቅቶኛል
አልቅሽም ይለኛል ሳቅ ሳቅም ይለኛል
የደስታው ብዛት ልቤን ሰንጥቆኛል።

ንጉስ ለወደደው ምን ያደርግለታል?

ፈገግታ አይለየው ይህ ባራክ አባማ
ከአምላክ የተሰጠው አለው ታላቅ ግርማ።

ሚሼል አይዞህ በይው ቁሚለት ከጎኑ
ሁሉን በመጠበቅ እንቺ ነሽ ወገኑ።

ሰውዬውና ሰዓቱ ተገናኙ።

ለመሆኑ እንቺ ንግስት ለመሆን የበቃሽው ለዚህ ጊዜ እንደሆነ ማን ያውቃል?

ምን አምጥቶ ጣለህ እኔ ግን ከጥንት
ወትሮም ልማዴ ነው መራት መተኛት።

ሲተጋገዝ እንጅ ፍጡር የሚድነው
ምንም ብርቱ ቢሆን አንድ ሰው አንድ ነው።

በሰላም ማሰሪያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ።

እንዲሁም ቢመስለን ግራ መስሎ ለኛ
ፍየል ከነብር ጋር ይሆናል ጓደኛ።

ከእስራኤል ጋር አብረው ወራሾች፤ አብረው የአንድ አካል ብልቶች፤ እንዲሁም በክርስቶስ የሱስ በሆነው ተስፋ አብረው ተካፋይ መሆናቸው ነው።

ጥልን በገደለበት በመስቀሉም ሁለቱን በዚህ በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር አስታረቀ።

እንደ ሕልም ታይቶ ያልፋል እንደ ጥላ
የዚህ ዓለም ነገር ምንም የለው መላ።

በዚህ በመጨረሻ ዘመን እጅግ የሚፈለጉ ካሌቦች ናቸው።

ይኸው ዛሬ ሰማንያ አምስት ሆነኝ፤ ሙሴ በላከኝ ጊዜ የነበረኝ ብርታት ዛሬም አብሮኝ አለ።

ረጅም ዕድሜ አጠግበዋለሁ፤ ማዳኔንም አሳየዋለሁ።

ለሰው ከተሰጠው ከመልካሙ ጸጋ
ከልጅ የበለጠ የት ይገኛል ጸጋ።

ከምድራዊ ሀብታችን ወደ መንግስተ ሰማያት ልንወስድ የምንችለው ልጆቻችንን ብቻ ነው።

የከተማይቱ አደባባዮች እዚያ በሚጫወቱ ወንዶችና ሴቶች ልጆች ይሞላሉ።

ሽማግሌዎች ካደባባይህ
ሕጻናትም ልጆች ከሜዳ ላይ
ያዝመራው ማሳ፤ ያምልኮው መድረክ
ሁሉም ይለምዳም፤ ሁሉም ይባረክ።

ዓይጥ ሞት ስትሻ ስታበዛ ሩጫ
ሄዳ ታሸታለች የድመት አፍንጫ።

ጌቦ አትቀበል፤ ጌቦ አጥርተው የሚያዩትን ሰዎች ዓይን ያሳውራል፤ የጻድቃንንም ቃል ያጣምማልና።

ከቡር በሆነው በጌታችን የሱስ ክርስቶስ የምታምኑ እንደ መሆናችሁ አድልዎ አታድርጉ።

መልኩን አይቼ ብቻ ይረባል አይረባም
ከፋ ነው ደግ ነው ማለት አይገባም።

መልኩን ወይም ቅመቱን አትይ፤ እግዚአብሔር የሚያየው ሰው
እንደሚያይ አይደለም።

ዘላለም አንተ ነህ የፍርድ መምህር
ሰሐተት የሌለብህ ሕያው እግዚአብሔር
አንተን የምገተ ተሳሳተ ብሎ
ብዙ ጊዜም አይቆይ ይረታል ቡቶሎ።

ሁሉን ቻይ ጌታ አምላክ ሆይ፤ ስራህ ታላቅና አስደናቂ ነው። የዘመናት
ንጉስ ሆይ፤ መንግድህ ጽድቅና እውነት ነው።

እስቲ ተመልከተው ይህን አወራረድ
ያልሰማው ሲመጣ የሰማው ሲሄድ።

እያዘገምሁም ቢሆን ወደፊት እሄዳለሁ እንጂ በፍጹም ወደኋላ
አልመለስም።

እሳባችን ሞልቶ ሀልሙ ከተፈታ
በስራ ነው እንጅ በወራ አንፈታ
መንግስት ብቻውን ምንም አያመጣ
እጅ ለእጅ ተያይዘን ዛሬውኑ እንውጣ።

እግዚአብሔር ያጣመረውን ሰው አይለየው።

ተክሊል በእግዚአብሔር ነው የተመሰረተ
ወይ ሚስቱ ካልሞተች ወይ ባሏዋ ካልሞተ
እስከ መጨረሻ እስከ ዕድሜአቸው ድረስ
ከቶ ማን ይችላል ስርዓቱን ለማፍረስ?

የጋብቻ ስርዓት መደብ ነው መሰረት
የክርስቲያን ሃይማኖት የተቋቋመበት።

በላዩ ስታመነዝር ካላገኛት በስተቀር፤ ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ
እንድታመነዝር ያደርጋታል፤ የተፈታችውንም ሴት ያገባ እንዳመነዘረ
ይቆጠራል።

ወደ ኮረዳይቱ ላለመመልከት ከዓይኔ ጋር ቃል ኪዳን ገብቻለሁ።

ዓለም በሙሉ መድረክ ነው፤
ሰዎች ሁሉ ወንዶችም ሴቶችም ተጫዋቾች ብቻ ናቸው፤
መውጫና መግቢያ አላቸው፤
አንድ ሰው በአንድ ጊዜ ብዙ ሚና ሊኖረው ይችላል።

ይመስላት የነበር በፍቅሩ ተጨንቃ
ወጥቶ የማይመለስ ተኝቶ የማይነቃ።

ቤት ልባችን ያለበት ስፍራ ነው።

እግዚአብሔር ይህን ወደ ቤትህ የምትገባውን ሴት፤ የእስራኤልን
ቤት በአንድነት እንደሰሩ እንደ ራሔልና እንደ ልያ ያድርጋት፤
አንተም በኤፍራታ የበረታህ ሁን፤ ስምህም በቤተልሔም የተጠራ
ይሁን።

እንዲህ አርጎ ሲያምር በሰው ልጅ ጋብቻ
አየን በጊዜአችን በእነሱ ላይ ብቻ።

ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም ከእግዚአብሔር አፍ ከምትወጣው ቃል
ሁሉ እንጅ።

በምድር ረሐብን የምሰድበት ጊዜ ይመጣል፤ ይኸውም
የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ረሐብ እንጂ እንጀራን
የመራብ ወይም ውሃን የመጠጣት አይደለም።

መንገዱ ጨርቅ ይሁንልህ
ነፋሱ ከበስተጀርባህ ይሁን
ጸሐይ ፊትህን ታሙቀው
በእርሻህ ላይ ለስላሳ ዝናብ ይውረድ
እንደገናም እስክንገናኝ ድረስ
እግዚአብሔር በእጁ መዳፍ ይያዝህ።

እጅግ ደስ የሚያሰኝ የስፍራው ውብነት
ነበራቸው ርስት የሚቀመጡበት።

አንድ እንጨት ቆርጣችሁ
ሁለት ካልተካችሁ
የተፈጥሮ ጸሯ ነፍስ ገዳይ ናችሁ።

በአታክልት ስፍራ ውስጥ ብዙ ያልዘራነው ነገር ይበቅላል።

ድስት ጀበናን “አንቺ ጥቁር” አለቻት።

አንድ ሰው በሌላ አገር ስለተወለደ፣ ሌላ ቋንቋ ስለሚናገር፣ በአንዳንድ ነገር ካንተ የተለየ አስተያየት ስላለው እሱን መጥላት ሞኝነት ነው።

የባለቅኔው ጽሑፍ ከድንጋይ ሐውልት የበለጠ ዕድሜ አለው።

በየምዕተ ዓመት አንድ ጊዜ የሚታይ የዕውቀትና የጥበብ ሰዎች ካሉ ክቡርነታቸው አንዱ መሆናቸው አይጠረጠርም።

ኮከብ ከኮከብ ይበልጣል።

ምድር በሺ ድምጾች አምላክን ታወድሳለች።

ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም ሐሳብህ ውደድ። ... ጎረቤትህንም እንደ ራስህ ውደድ።

ዙሪያዬን የማየው እልልም ባያሰኝ
የክብሩን መስዋዕት ልነፍግ እኔ ማነኝ
በዘመነ መልካም ወደ ዘመን ቁዛሜ
አወድሰዋለሁ ከሰዎች ፊት ቆሜ።

እንግዲህ ሃይማኖት ከመስማት ነው፤ መስማትም ከእግዚአብሔር ቃል ነው።

እምነት ያለ ሰነ ጥበብ አንካሳ ነው፤ ሰነ ጥበብም ያለ እምነት ዕውር ነው።

ሕዝብ ስራችንን አያውክም፤ ሕዝብ ነው ስራችን።

እንግዲህ እግርዎ ማንከስ ከጀመረ
መንግስቱም አንድነት መድከሙም አልቀረ።

ጸሐይ በአንዱ ስትወጣ፣ በሌላው ትጠልቃለች።

በሌሎች ንብረት ለጋስ መሆን ቀላል ነው።

ሌሎች እንዲያደርጉላችሁ የምትወዱትን ነገር እናንተም አድርጉላችው።

መምረጥ እያለብህ ባትመርጥ፤ ያም ምርጫ ነው።

ተሰማሚና ገጣሚ ባልንጀራ የሌለው ቀኝ እጅ እንደሚጎድለው ግራ እጅ ነው።

ጽድቅን ወደድህ፤ ዓመጸንም ጠላህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከባልንጀሮችህ በላይ አስቀመጠህ፤ የደስታንም ዘይት ቀባህ።

ወደ እርሱ የሚመለከቱ ያበራሉ፤ ፈታቸውም ከቶ አያፍርም።

ተግባር ከቃላት የበለጠ ጮሆ ይናገራል።

አብዛኛውን ጊዜ የኛ እቅድ የሚከሸፍበት ምክንያት የእግዚአብሔር እቅድ እንዲሳካ ነው።

ዕብሪቱ ለውድቀት ዳረገው።

ትዕቢትና ኩራት የሞሉት አናት
ሰይፍና ጎራዴ የመቱት አንገት
አይገላገሉም እንዲህ በቀላሉ
ከመራት ላይ ወድቀው ሳይንከባለሉ።

ብትከሳ ብትጠቁር ብትሞት ምን አባቷ
ስጋዬ ናትና የነፍሴ ጠላቷ።

ያ ሰው አንተ ነህ!

“ትጸድቅ፤ ትኮነን” ቢለው “ቆይ መክሬ አስታውቅሃለሁ” አለ።

ያለፈው ጋዘን ሲረሳ፣ የዛሬው ደስታ በበለጠ ይጣፍጣል።

ለሰው ሳታማክረው በፊት መልካም እንድታደርግለት ተፈቅዷል።

ስለየናታን ስል ቸርነት አደርግለት ዘንድ ከሳኦል ቤት የቀረ ሰው ሊኖር ይችል ይሆን?

ቤተክርስቲያን የሌለው ክርስቲያን፣ ውኃ እንደሌለው ዓሳ ነው።

የአንድ ነፍስ ክቡርነት ሲወዳደር ብዙ ዓለማት ዋጋ እንደሌላቸው ናቸው።

ሁሉ የተገኘው ከአንተ ነው፤ ለአንተም የሰጠንህ ከእጅህ የተቀበልነውን ብቻ ነው።

ድሆች ምንጊዜም ከእናንተ ጋር ናቸው፤ እኔን ግን ሁልጊዜ አታገኙም።

የምስጋና ሽቱ ቤቱን እንዲያውጀው ብልቃውን ልስበር፤ ሽቶዬን ላፍሰሰው።

“አስራትን ሁሉ ወደ ኅተራዬ አስገቡ” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት፤ “የሰማይን መስኮት የማልከፍትላችሁ፤ የተትረፈረፈ በረከትንም ማስቀመጫ እስክታው ድረስ የማላፈስላችሁ ከሆነ ተመልከቱ።”

የዝናብን ጌታ ውጋ ነሱት።

በኑሮዬ ጣልቃ እየገባህ መንገዴን አቀናህ።

እረኛችን ያውቃል የከብቶችን ጣጣ ስንጠፋበት ጊዜ ይሄው ሊሻን መጣ።

የጌታችንን የሱስ ክርስቶስ ጸጋ ታውቃላችሁና፤ በእርሱ ድህነት እናንተ ባለጸጎች ትሆኑ ዘንድ እርሱ ህብታም ሆኖ ሳለ ለእናንተ ሲል ድህ ሆነ።

ዛሬውኑ፤ አሁኑኑ ከዚህ ዓመጸኛ ትውልድ ዳኑ።

እግዚአብሔር የሚጠላቸው ሰድስት ነገሮች አሉ። የሚጸዩባቸውም ሰባት ናቸው። እነርሱም፤ ትዕቢተኛ ዓይን፤ ሐሰተኛ ምላስ፤ ንጹሕ ደም የሚያፈስ እጅ፤ ከፋትን የሚያውጠነጥን ልብ፤ ወደ ከፋት የሚቻኩ እግሮች፤ በውሽት ላይ ውሽት የሚጨምር፤ በወንድማማቾች መካከል ጠብን የሚጭር ሰው ነው።

እልፍ አዳራሹን ክፈቱት በሩን ሰው እያየው ይሂድ አለመኖሩን።

የሐሜተኞች ዘዴ ይህ ነው፤ በምስጋና ይጀምሩና ሰውን በማንቋሽሽ ይደመድማሉ።

ዕብድ ቢጨምት እስከ እኩለ ቀን ነው።

ብዙ ሰዎች ለብዙ ሲያውቁ፤ ለራሳቸው አይጠነቀቁ።

ለሕይወትህና ለትምህርትህ ተጠንቀቅ።

አወይ ፍርሻ፤ እባብ ሞኝን ሁለት ጊዜ ነደፈው። አንዴ ሳያይ ሳያስበው፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ሲያሳይ እንዴት አድርጎ እንደ ነደፈው።

ኅባጣ ቀንንና ቅምዝምዝን አጎንብሰህ አሳልፈው።

እግዚአብሔር እንደ ሰው አይቸኩልም ቀስ ብሎ ይሰራል አስተውሎ ጠብቀው፤ ጠብቀው፤ ጊዜ ስጠው።

በእምላካችን ምሕረት የተነሳ የንጋት ጸሐይ ከሰማይ ወጣችልን።

የተቀደሰውን ለውሻ አትሰጡ፤ እንቆቻችሁንም በእርያ ፊት አትጣሉ።

እንዳካፈልነው ያህል የሚበዛ ሀብት ፍቅር ነው።

ሰው ባያስተውለውም እግዚአብሔር በተለያዩ መንገድ ይናገራል። ሰዎች አልጋቸው ላይ ሳሉ ከባድ እንቅልፍ ሲወድቅባቸው በሕልም፤ በሌሊትም ራዕይ ይናገራል። በጆሯቸውም ይናገራል፤ በማስጠንቀቂያም ያስደነግጣቸዋል።

ሞኝ ሁሉ ዘውድ ቢደፋ ኖሮ አብዛኛዎቻችን ንጉሶች እንሆን ነበር።

መልካም ሰው ባርያም እንኳን ቢሆን ነጻ ነው። ክፉ ሰው ንጉስም ቢሆን እንኳን ባርያ ነው።

ሁሉን ተሸክማ የምትኖር ዓለም አለ ሰነፍ በቀር የሚከብዳት የለም።

መጥፎ ቀን አጋጥሞኝ እያውቅም፤ እርግጥ አንዱ ቀን ከሌላው ሊሻል ይችላል።

በመሸምገልህ የተነሳ አትዘን፤ ያ ዕድል ያልደረሳቸው ብዙዎች ናቸው።

ወላጆችህ ባሉበት ዘመናት
ኅብኛቸው ተንከባከባቸው
አለሁላችሁ በላቸው።

ሐሳቤ እንደ ሐሳባችሁ፤ መንገዴም እንደ መንገዳችሁ አይደለም።
ሰማያት ከምድር ከፍ እንደሚሉ፤ መንገዴም ከመንገዳችሁ፤ ሐሳቤም
ከሐሳባችሁ እንዲሁ ከፍ ያለ ነው።

የዓለም ብርሃን እንድሆን
ዛሬውኑ እርዳኝ
ይሄው ነው ጸሎቴ
በልቤ ውስጥ ያለው
በነጋ በጠባ ሁሌ የምማልደው።

እንግዲህ እኔ የመረጥሁት ጾም፤ የጭቆናን ሰንሰለት እንድትበጥሱ፤
የቀንበርን ገመድ እንድትፈቱ፤ የተጨቆኑትን ነጻ እንድታወጡ፤
ቀንበርን ሁሉ እንድትሰብሩ አይደለምን?

በሲኦል ውስጥ አትተወኝምና፤ ቅዱስህም መበስበስን እንዲያይ
አታደርግም። የሕይወትን መንገድ ታሳየኛለህ፤ በአንተ ዘንድ የደስታ
ሙላት፤ በቀኝህም የዘላለም ፍስሐ አለ።

መቃብር፤ ይዞ ሊያስቀረው አልቻለም። ሞት በእርግጥ ጠንካራ ነው፤
ሕይወት ግን ከእሱ የበለጠ ይጠነክራል። ከጨለማ ብርሃን፤ ከሐሰት
እውነት ይጠነክራል።

ነገር ግን ሙታንህ ሕያዋን ይሆናሉ፤ በድናቸውም ይነሳል። እናንተ
በአፈር ውስጥ የምትኖሩ ተነሱ፤ በደስታም ዘምሩ።

ፍቅር መጀመር ያለበት ከቤት ነው፤ ግን እዚያው ብቻ መቅረት
የለበትም።

የፍቅርና የሰላም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል። በተቀደሰ መሳሳም
እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጧቸው።

በፈረንጆች በሰለጠኑት
በቀን አራት ጊዜ ትላማለች ሚስት።

የሕይወት ትርጉሟን፤ የተፈጥሮ ማንነትን፤ የዓለም ገጽታዋን፤ የሀገርን
ትዝታዋን፤ የእናትን ውለታ፤ የአባትን ከበሬታ፤ የትዳርን ጠቀሜታ፤
የልጅን አለኝታ፤ ይህን ሁሉ ሊያሳውቅ ነው፤ ወገኑን ሊያስተምር ነው።

የምጠይቀው ነጻ ብቻ እንድሆን ነው። ቢራቢሮዎች ነጻ ናቸው።

በመጨረሻም የማታ የማታ
ጠላት ለዘላለም ድል ተመታ።
አቤት ውዳሴ አቤት መዝሙር፤
አቤት ደስታ አቤት እልልታ፤
ከሕዝቡ ይኅርፍ ነበር
ከጧት አንስቶ እስከ ማታ።
ተረስቶ ያ መከራ
ነጻነት መጣ ጠብቆ ተራ።

ሳንባህን ይከፍተዋል፤ ፊትህን ያጥበዋል፤ ዓይንህንም ያንቀሳቅሰዋል፤
ሰሜትህንም ያለስልሰዋል፤ ሰለዚህ ግድ የለም አልቅስ።

ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ፤ ከሚያዝኑም ጋር እዘኑ።

ሰንለያይ ያለው ጋዘን፤ ሰንገናኝ ካለው ደስታ ጋር ምንም ሊወዳደር
አይችልም።

ያምራል ብለው ለነብር ልጅ አይድሩም።

ግብስብሱ ሁሉ አብሮ ካልተሰላ
እኛ እኛን ቢቆጥሩን እንድ ሺም አንሞላ!

እንቅልፍ አልባው የጥበብ ሰው
መንፈሱን ዕረፍት የነሳው
ሌላ ምንድን ነው አበሳው?
ሌሊቱን የሚያነጋ ዓይኑን እንቅልፍ እንደ ነሳ
የደም ስሩ ተገታትሮ የራስ ጸጉሩ የሳሳ
ከሃሳቡ ሲታገል ሰውነቱ የከሳ።

የአንዳንድ መጽሐፍ ከሁሉ የሚሻለው ክፍል የፊቱና የጀርባው ሽፋን
ብቻ ነው።

ከሞትህና ከፈራረስህ በኋላ መታወስ ከፈለገህ ዋጋ ያለው ነገር ጻፍ፤
ወይም ዋጋ ያለው ነገር ስራ።

እኛ የምናመልከው ግዑዝ አይደለም
በየምክንያቱ መልክ አይለውጥም
ያው ነው አሁንም ያው ነው ዘላለም
አልፋ አሜጋ ሕያው ነው በዓለም።

ይልቅስ ሰላምን እንድንትን ፈጥረን
የዘር ልዩነትን ጨርሰን አጥፍተን
ያንዲት ሀገር ልጆች
አንድ ኅብረተሰብ መሆናችንን እምነን
ከምጽዋት ለመጻን እንሰራ ጠንክረን።

የምለምንህም ከክፉው እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም
እንድታወጣቸው አይደለም።

አዎ ያለን አያሟግቱ! እሺ ያለን አይመቱ።

መናኙ! ባሕታዊው ብቻውን ተቀምጦ “እኔ ያለ ነውር ነኝ” ይላል፤
ጌድ የሚፈላው ከሰዎች ጋር ሲቀላቀል ነው።

በአእምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ! ይህን ዓለም አትምሰሉ።

ሴቱ ወንዱ ይዞት ምጥ
ሲያዝን ሲቆነጠነጥ
ጥበቡ የበዛ ያለልክ
እግዚአብሔር የኛ አምላክ
ከዚህና ከዚያ ሰዎች አሰነላ
የሚያገሱ እንደ አንበሳ።

ማንኛውም ሰው ለንጉስ ጨዋ ነው! ቁምነገረኛ ሰው ብቻ ነው ለሰማኝ
እንኳን ጨዋ የሚሆን።

ለወንጌል መልካም መረጃ ሊሆን! ከሁሉ የበለጠ ምስክር ሊሆን
የሚችል የሚወድና የሚወደድ ክርስቲያን ነው።

ሐሰት የሚቆምበት እግር የለውም።

በቀን አንድ ምዕራፍ የሚራመድ በመጨረሻ ዓለምን ሊያዳርስ ይችላል።

ለትልቅነት ለሚሸቀዳደም ትልቅነት ከእርሱ ይሸሻል፤ ከትልቅነት
የሚሸሽን ትልቅነት ይከተለዋል።

ማንም ሰው ትልቅ ሊሆን ይችላል! ምክንያቱም ማንም ሰው
ሊያገለግል ይችላል።

አምላክን ሳይባርክ የሚበላ እንደሰረቀ ያህል ይቆጠራል።

አታክልተኛ አበባዎችን መውደድ ብቻ ሳይሆን አረምንም መጥላት
አለበት።

ደስተኛ ለመሆን ሰባት መንገዶች አሉ፤ ከዕዳ ነጻ ከሆንክ የቀሩት
ስድስቶቹ አያስፈልግሁም።

እንደ እግዚአብሔር መስጠት አንችልም! እንደ እሱ ግን ይቅር ለማለት
እንችላለን።

ብርሃን ለማስራጨት ሁለት መንገዶች አሉ፤ አንደኛው ሻማ መሆን
ወይም ደግሞ እሱን የሚያንጸባርቅ መስተዋት መሆን።

ተጠንቅቀህ ኑር! አንዳንድ ሰዎች የሚያነቡት መጽሐፍ ቅዱስ እንተን
ብቻ ነው።

የማየው ነገር ሁሉ! ለማላየው ነገር ሁሉ ፈጣሪን እንዳምን
ያስተምረኛል።

እግዚአብሔር ቀይ ባሕርን አላስወገደውም! ሕዝቡን በውስጡ
እንዲያልፍ ነው ያደረገው።

ፊት ፊቴ አትሂድ! ልከተልህ አልችልም።
ከኋላ አትከተለኝ! ልመራህ አልችልም።
ጎን ለጎን እየሄድን ወዳጆች እንሁን።

ጸሎታችንና የአምላክ ምሕረት እንደ ሁለት ባለዎች ናቸው፤ አንደኛው
ወደ ላይ ሲወጣ፤ ሌላው ደግሞ ወደ ታች ይወርዳል።

የሚያምን ከማያምን ጋር ምን ኅብረት አለው?

ጋብቻ አቻ ለአቻ።

የደስታ ምንጩ የተድላ ገበያ
እሱስ ለክ ኖሯል መጋባት ከኩያ።

ባሏ ቢሞትባት የፈለገችውን ለማግባት ነጻነት አላት፤ ነገር ግን በጌታ መሆን አለበት።

ጌታም አብረቅራቂ ባልማዝ የነደደ ልብሷም ሐር ነበር ቀለሙ ያበደ።

ውበታችሁ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ የከበረ ፣ ገርና ጭምት መንፈስ ያለበት፤ ምንጊዜም የማይጠፋ የውስጥ ሰውነት ውበት ይሁን።

ምንም ሕሊናዬ ቢበላሽ እረክሶ ጥቂት ይወቅስሻል አልሞተም ጨርሶ።

ጥበብን ለጠቢባን፤ ዕውቀትንም ለሚያስተውሉ ይሰጣል።

የንጉሱን አውራ መንገድ ይዘን ከመጓዝ በስተቀር. . ወደ ቀኝም ወደ ግራም አላልን።

ወደ ጠንቋይቱ የሚወስደው የኤንዶር መንገድ እጅግ ጠማማ ነው ከባድ እዚያ ሄደው የቆሰሉ አይፈወሱም በቀላሉ።

ባቡሩን በዓይኔ አትኩራ አየሁ፤ ዓለም በሙሉ የተሳፈረበት ይመስላል።

ጠንቋይ ወይም በድግምት የሚጠነቁል መናፍስት ጠሪ ወይም ሙት አነጋጋሪ በመካከልህ ከቶ አይገኝ።

በሕያውን ምትክ ሙታንን መጠየቅ ለምን አስፈለገ? ወደ ሕጉና ወደ ምስክር ቃሉ ሂዱ፤ እንዲህ ያለውን ቃል ባይናገሩ የንጋት ብርሃን አይበራላቸውም።

በያዕቆብ ላይ የሚሰራ አስማት የለም። በእስራኤልም ላይ ሟርት አይኖርም።

ሟርት አይሰራም በእስራኤል ላይ አስማትም የለም በያዕቆብ ላይ አይቆጠርም ብዛቱ ድንበር የለውም ግዛቱ።

የወይን ጠጅ ፈዘኞች፤ ብርቱ መጠጥም ጠበኛ ያደርጋል።

መልኩ ቀይ ሆኖ፤ በብርጭቆ ሲያንጸባርቅ፤ ሰተት ብሎ በሚወርድበት ጊዜ ወደ ወይን ጠጅ ትክ ብለህ አትመልከት።

የማይታለፍ የጤንነት ቀልፍ. ምግብ፤ እንቅስቃሴ፤ ውጋ ጸሐይ፤ ራስን መግዛት፤ አየር፤ ዕረፍትና እምነት በመለኮት።

ሀብት ለማግኘት ብለህ ጤንነትህን አታቃውስ፤ ጤንነት ከሀብት የበለጠ ሀብት ነው።

ባልንጀሮችን ለሚያጠጣ እስኪሰክሩም ወይን ለሚቀዳላቸው ወዮለት!

ለራብው ለጠማው ለተቸገረው መሸሻ አንተን ሰጠው እግዚአብሔር ችር ነው።

በመሰውያው ላይ ዘወትር እሳት ይንደድ፤ ምን ጊዜም አይጥፋ።

አንድ ጥሩ ባልንጀራ ካገኘህ ከድርሻህ በላይ እንዳገኘህ ቁጠረው።

ተዉ አልቅሱ እናልቅስ ምንድን ነው ዝም ዝሙ ያልተጎዳ የለም ከእህት ከወንድሙ።

በመጀመሪያው ትንሳኤ ተካፋይ የሚሆኑ ብጹዓንና ቅዱሳን ናቸው፤ ሁለተኛው ሞት በእነርሱ ላይ ስልጣን የለውም።

ታዲያ እኔ እገልጋይህ ስራ በዝቶብኝ ወዲህና ወዲያ ስል ሰውዬው አምልጦ ሄደ።

ይህ ሌላ ሳይሆን የእግዚአብሔር ቤት መሆን አለበት፤ የሰማይ ደጅ ነው።

የጸሎት ጊዜ የተባረከ እንዴት ጣፋጭ ዕረፍት ነው በዚያ መሆን ውብ ነው።

በክርስቲያን መዝገበ ቃላት ውስጥ ተስፋ መቁረጥ የሚለው ቃል አይገኝበትም።

እምነት ለእኔ ከሕይወቴ ጋር የተያያዘ ነው። ጭራሽም እምነቴ ሕይወቴ ነው።

በዓለም እንዲሆን የምትፈልገውን አንተ ሁን።

መልካም የሚመኙ መልካም የሚያስቡ
ብሩኮች የሆኑ ካምላክ የተቀቡ
የሚጥሩ ሰዎች ለዚህ የታጠቁ
በጣም ጥቂት ናቸው እንደ አልማዝ እንደ ዕንቁ።

በግል እንደ ጠብታ፣ እንደ ላይ ግን እንደ ባሕር ነን።

እኛ አንድ እንደሆንን፣ እነርሱም አንድ እንዲሆኑ የሰጠኸኝን ክብር ሰጥቻቸዋለሁ።

ትልቅ ሰራ ሊሰራ የሚችለው በጉልበት ሳይሆን ሳይሰለቹ በመጣር ነው።

እናንተ የእስራኤል ወገን
ብትደክሙም ብታንሱም
ላዳናችሁ እልል በሉ
የመንግስትን አክሊል አምጡ
የሱስ ይቀዳጀው።

ትንሽ ቤት ከትልቅ ቤት እኩል ደስታ ሊይዝ ይችላል።

ሁሉ ያንተ ሲሆን አምላኬ ምን ልስጥህ
ፍቅርህ ይፈልግብኛል እንዳመስግንህ።

ሰራተኛ ከቢሮ
አታክልተኛ ከገሮ
ከመንግስት ወታደር
ደሞዝ ይቀበላል በየወር
ገበሬውም ሲገባ ሲወጣ
አሳምሮ ወተት ይጠጣ፤
የወንጌል መምህር
ለምን ባዶ እጁን ይቅር?

ብዙ ዘራችሁ፣ ነገር ግን ያጪዳችሁት ጥቂት ነው። በላችሁ፣ ግን
አልጠገባችሁም። ጠጣችሁ፣ ግን አልረካችሁም። ለበላችሁ፣ ግን
አልሞቃችሁም። ደመወዝን ተቀብላችሁ ግን በቀዳዳ ኮሮጃ የማስቀመጥ
ያህል ነው።

ወዮላችሁ! ከአዝመድ፣ ከእንስላልና ከከሙን አሰራት እየሰጣችሁ በሕጉ
ውስጥ ዋነኛ የሆኑትን ማለትም ፍትሕን፣ ምሕረትንና ታማኝነትን ግን
ንቃትኋልና፤ እነዚያን ሳትተዉ እነዚህን ማድረግ በተገባችሁ ነበር።

ሞንታግ ወንድሜ ሆይ በል እጅህን ሰጠኝ
ይብቃን እንታረቅ በፍቅር ጨብጠኝ።

ልቤ ለልብህ ታማኝ የሆነውን ያህል፤ ያንተ ልብ ለልቤ እንዲሁ ታማኝ
ነውን?

ለራበው ለጠማው በትኑት አውጡና
የእግዚአብሔርን ገንዘብ ማካበት ይቅርና።

ስለዚህ መባህን በመሰዊያው ላይ ለእግዚአብሔር በምታቀርብበት ጊዜ
ወንድምህ የተቀየመብህ ነገር መኖሩ ትዝ ቢልህ፤ መባህን በመሰውያው
ፊት ተወው፤ በመጀመሪያ ከወንድምህ ተስማማ፤ ከዚያም ተመልሰህ
መባህን ለእግዚአብሔር አቅርብ።

እርስ በርሳችሁ ተቻቻሉ፤ ከእናንተ አንዱ በሌላው ላይ ቅር
የተሰኘበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባባሉ። ጌታ ይቅር እንዳላችሁ
እናንተም ይቅር ተባባሉ።

የሃይማኖት ቁስል የፍቅር ነቀርሳ
ገንዘብ ሆነ ምንጩ ለሰው ልጅ አበሳ።
ስለ ገንዘብ ፍቅር እየተናነቀ
ሰው ወዳጁን ጠላ ከዘመዱ ራቀ።

ሰጋም ወዳቂ ነው ገንዘብም ይረግፋል
ሀብትና ጌትነት ያለም ክብር ይጠፋል
ባለም ያለ ነገር ሁሉም አብሮ ያልፋል።

ሁሉ የበለጠ መፍራት ያለብን ላልን ራስን ነው።

ንግዲህ በገደብ የለሽ ሕይወት፤ በመጠጥ ብዛትና ስለ ኑሮ በመጨነቅ
ባችሁ እንዳይዝልና ያ ቀን ድንገት እንዳይደርስባችሁ ተጠንቀቁ።

ናንተም እነዚህ ነገሮች መፈጸም ሲጀምሩ መዳናችሁ ስለተቃረበ ቀጥ
ባችሁ ቁሙ፤ ራሳችሁንም ወደ ላይ ቀና አድርጉ።

የሰማይ መሪ ተገኝቷል መድረሳችን እርግጥ ነው
ቶሎ ቶሎ እንራመድ ከግባችን ለመድረስ
ድምጻችንን እናንሳ በደስታ።

ምንም እንኳ የበለሰ ዛፍ ባያፈራ፤ ከወይን ተክልም ፍሪ ባይገኝ፤
የወይራ ዛፍም ፍሪ ባይሰጥ፤ እርሻዎችም ሰብል ባይሰጡ፤ የበጎች
ጉረኖ እንኳ ባደውን ቢቀር፤ ላሞችም በበረት ውስጥ ባይገኙ፤ እኔ ግን
በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል። በመዳኔ አምላክ ሐሴት አደርጋለሁ።

ምሕረትህን ማለዳ አጥግበን። መከራ ባየንባቸው ዘመን መጠን፤ ክፉ
ባየንባቸው ዓመታት ልክ ደስ አሰኝን።

ጨለማዬን ጌታ እያበራ
በእሳት በደመና እየመራ
ክፉ በሆኑብኝ ቀኖች ፈንታ
ደስታ አጠግባኝ የኔ ጌታ።

እሳትና ነፋስ፤ መሪትና ሰማይ
ጨረቃና ኮከብ፤ ዝናምና ጸሐይ
አየርና ውኃ፤ አትክልትና ድንጋይ
እነዚህ ፍጥረቶች እግዚር የሰራቸው
ሳያወሳውሉ ሁሉም በባሕርያቸው
ጠባይ እንለውጥ ታከተን ሳይሉ
የተሰጣቸውን ስራ ይሰራሉ።

ጌታ አምላኬ እንዴት እገረማለሁ
ሳስብ ሳለሁ የጆችህን ፍጥረት
ከዋክብት ሳይ ነጎድጓድን ሰሰማ
ያንተ ሰልጣን በሕዋህ ውስጥ ታየኝ
ነፍሴ ሳንተ መዝሙር ታቀርባለች
ኃያል ግሩም ታላቅ አምላክ።

ሁለት ነገሮች ያስደንቁኛል እነሱ በላይ ያሉት ከዋክብትና በውስጤ
ያለው የግብረገብ ሕግ ነው።

ድፍን እንቁራረት፤ በየወንዝ መንደሩ
ሲያንድራ... ሲዘፍን፤ ሲውል በመዝሙሩ
መች ሰምቼ አውቃለሁ፤ መችስ አዳምጬ
እኔኑ በመስማት፤ በድምጹ ተውጬ።

ከጸደይ ጋር ጸደይ መሳይ
ከአበባም አበባ መሳይ
ምን አለበት ላንዲት ሰሞን
ቢራቢሮ እኔ አንቺን ብሆን?

ራሱን ወዳድ ከሆነው ከሰብዓዊ ፍጡር በስተቀር ለራሱ የሚኖር የለም።
... አበቦች ጥሩ መዓዛ ይሰጣሉ፤ ለዓለም በረከት የሚሆን ውበታቸውን
ይለግሳሉ። ጸሐይም በብርሃኗ በሺ የሚቆጠሩ ዓለማትን ታረክለች።

እስቲ እንስሶችን ጠይቁ፤ ያስተምሯችኋል። የሰማይ ወፎችንም ጠይቁ
ይነግሯችኋል። ለምድር ተናገሩ ታስተምሯችኋለች፤ የባሕርም ዓሳ
ይነግሯችኋል።

እስቲ የሜዳ አበቦችን ተመልከቱ አይለፉም ወይም አይፈትሉም።
ሰለዚህ እላችኋለሁ ያን ያህል ክብር የነበረው ንጉስ ሰሎሞን እንኳ ከነዚህ
አበቦች እንደ አንዲቱ አለበሰም።

አስቤያለሁና ሳይጠብም ሳያጥር
ኮት እንድትሰፋልኝ ሰፊቱ የሚያምር።
ዋጋው እንዳይጎዳኝ ብረዳህ ይበጃል
ቁልፍ እኔ ስለጥህ ሌላው ምን ይፈጃል?

የዳንነው በእምነት ላይ ስራ ተደምሮ ሳይሆን፤ የዳንነው በሚሰራ
እምነት ነው።

አብርሃም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት።

ጽድቅ ነው ለኔስ ጌታዬ
ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረልኝ።
ጠላቴን ድባቅ የመታው
እግረ ስር ፈጥኖ የጣለለኝ።

ሉን ያዘጋጀ እግዚአብሔር ነው
ለም አንዳች ከኔ ብዬ የምለው።

ሰማይ ሽማ ቤት የተሰራው መሳናጸፊያ አንድ እንኳን ሰው ሰራሽ ክር
ለበትም።

ሁሉ ነገር ዝግጁ ነው።

በቤተ መንግስቱ በላይኛው ሰማይ
ባለቤቱ ቸር ነው እንግዳ ትቀባይ
መንግስቱ ታላቅ ነው አለመጠን ሰፊ
ባለቤቱ ቸር ነው ሰጪም አሳላፊ።

እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ ኑ፤ እናንተ ገንዘብ የሌላችሁ ወደ ውሃዎች
ኑ፤ ኑ ግዙ ብሎም፤ ኑና ያለ ዋጋ፤ የወይን ጠጅና ወተት ግዙ።

ያለ እኛ እሱ አይፈቅድም፤ ያለ እሱ እኛ አንችልም።

የተጠማም ሁሉ ይምጣ፤ የሚፈልገም ሁሉ የሕይወትን ውጋ በነጻ
ይውሰድ።

የዳንነው በእምነት ብቻ ነው፤ የሚያድን እምነት ግን ብቻውን
አይደለም።

ነፍሴን ለማዳን ምንም አልጥር
እሱን ፈጽሞታል እግዚአብሔር
ግን ስለ ፍቅሩ ስል
እንደ ባርያም ቢሆን ላገልግል።

የሰማይ ቅምሻ ምንድን ነው? ሰንበት

እንግዲህ ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት ቀን እንዳይሆን ጸልፍ።

የሰንበት ዕረፍት እግዚአብሔር ሕዝብ ገና ቀርቶለታል፤ ምክንያቱም
ወደ እግዚአብሔር ዕረፍት የሚገባ ሁሉ እግዚአብሔር ከሰራው
እንዳረፈ እርሱም ደግሞ ያርፋል።

የሰንበትን ቀን አስብ ትቀድሰው ዘንድ።

ምነው በቅዳሜ ምነው በሰንበቱ
በሰራ አይደለም ወይ ንጉሱ የሞቱ።

ትእዛዝህ ተረሳ ሕግህ ተወገደ
ኃጢአትም ነገሶች ግፍም ተወደደ።

ለእውነት ያለን የመጀመሪያ ሰሜት ጥላቻ ነው።

ሰንበትን አንርሳ የተባረከች ነች
ከቀን ሁሉ ያበራች በጣም የበለጠች
ዕረፍትን ታመጣለች፤ ደስታን ትነግራለች
መለኮታዊ ብርሃን ታወርድልናለች።

እነሆ ይኸ ነው የእግዚአብሔር ውሳኔ
የላከኝ ያዘዘኝ እንድነግርህ እኔ።

ይህች የቆምኸባት ምድር የተቀደሰች ናትና ጫማህን አውልቅ።

የሰንበት ቀን ቅዱስ ቀን ናት
ከሌላው ቀን ይልቅ
ልቤ በርሷ ደስ ይላታል
ስለ ቅዱስ ሰንበት።

እርሱ ባርኳል፤ እኔ ልለውጠው አልችልም።

ማታ ስትተኛ ጧትም ስትነሳ
ልብህ ይገንዘበው ይህንን አትርሳ።

ሰንበት የተሰራው ለመጀመሪያው ሰው፤ ለመጨረሻውም ሰው፤
በመካከሉም ላሉት ሁሉ ነው።

አቴንስ ከኢየሩሳሌም ጋር ምን ግንኙነት አለው?

ዓመት አስቦ ለልደት
ሳምንት አስቦ ለሰንበት።

ቅዱስ ቀን ተራ የሰው ቀን ሲሆን፤ ኅብረተሰብና ሰብዓዊነት
ከስሞ ሰይጣናት ይገዛሉ።

እውነት መጀመሪያ ይቀለድበታል፤ ቀጥሎ ጽኑ ተቃውሞ ይገጥመዋል፤
በመጨረሻ ነገሩ ግልጽ ስለሆነ ተቀባይነት ያገኛል።

እውነት መቼም እውነት ነው፤ ዓለም ሁሉ ቢቃወመው፤ ሐሰት መቼም
ሐሰት ነው፤ ዓለም ሁሉ ቢደግፈው።

አእምሮው ዕውር ለሆነ ሐኪም የለውም።

ኤፍረም ከጣየት ጋር ተጣምሯል፤ እስቲ ተውት።

ዕውሮችስ ብትሆኑ ኃጢአት ባልሆነባችሁም ነበር፤ አሁን ግን እናያለን ስለምትሉ ኃጢአታችሁ እንዳለ ይኖራል።

ዋናው መርዝ ወርቅ ነው ከሁሉም የከፋ ብዙ ሕዝብ የፈጀ ዓለምን ያጠፋ።

ቁራዎች ይቅር ተባሉ፤ እርግቦች ግን ተፈረደባቸው።

ፍርድ ተሰደደች ገባች ከበረታ ወዮለት ለምስኪን! ወዮለት ለድጋ!

ድሀ ተበድሎ፤ ማረኝ ይላል ቶሎ።

በተፈጥሮ መዝገብማ ሁሉም ወንድ ሁሉም ሰው ይባላል።
ዓይኑም ልክ እንደ አንበሳ
በአውራ መስመር ላይ ተጽፏል።

ከኃዘን ሁሉ ክፉ በራሳችን ላይ የምናመጣው ነው።

ቁጣዬን አልመልስም። ጻድቁን ለጥራ ብር፤ ችግረኛውንም በጥንድ ጫማ ይሸጡታልና።

ፍትሕ እንደ ወንዝ፤ ጽድቅም እንደማይደርቅ ምንጭ ይፍሰስ።

ሽለቆው ሁሉ ከፍ ይላል፤ ተራራውና ኮረብታው ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ወጣ ገባውም ምድር ይስተካከላል፤ ሰርጓጉሙም ሜዳ ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ከኃጢአት ያርቅሃል፤ ወይንም ኃጢአት ከመጽሐፍ ቅዱስ ያርቅሃል።

መጽሐፉን ሰጠኝ ብርሃን እንዲሆነኝ
በቀጭን መንገድ ብርሃንህ ይምራኝ
ሕግና ተስፋ ፍቅርና ደስታ
ለዘለዓለም እንዲኖሩልኝ።

አንብቦ አንብቦ ያነበበውን የማያውቅ፤ አርሶ አርሶ እንደማይዘራ ሰው ነው።

በሰሜ የተጠራው ሕዝቤ ራሱን አዋርዶ ቢጸልይ፤ ፈቴንም ቢፈልግና ከክፉ መንገዱ ቢመለስ፤ ከሰማይ እስማዋለሁ፤ ኃጢአቱንም ይቅር እላለሁ፤ ምድሩንም እፈውሳለሁ።

ዛሬ የምትሰራው መልካም ስራ ነገ ይረሳ ይሆናል፤ ቢሆንም መልካም ስራ።

የትላንትናው መንፈስ
የት ሄደ? የት ነጎደ?

ለማየት ስዝናና
ድንገት አጣሁ ጤና
ዓይኔ ተዳከመ
ጊዜውም ጨለመ
ስኖር ሳለሁ ደሀና
መጣብኝ እርጅና።

መጫወት የምናቆመው ስለሽመገልን አይደለም። የሽመገልነው ጨዋታ ስላቆምን ነው።

ታላቅ ሐኪም መቼም ብቻውን አይሰራም፤ ታላቅ መልአክ ዘወትር ከጎኑ አለ።

እግዚአብሔርን በሚፈሩት ዙሪያ የእግዚአብሔር መልአክ ይሰፍራል፤ ያድናቸውማል።

ከእኛ ጋር ያሉት ከእነርሱ ካሉት ይበልጣሉና አትፍራ።

የሰማይ መላእክት ወደ ምድር የሚመጡት እኛን ለመግዛትና እንድንሰማድላቸው ለማስገደድ ሳይሆን የምሕረት መልአክተኛ በመሆን ሰብዓዊ ዘርን ከወደቀበት በማንሳት ከሰዎች ጋር ለመተባበር ነው።

አንዳንድ ሰዎች ሀብት ይሻሉ፤ እኔ ግን ጤንነትን እሻለሁ፤ ለእኔ ሀብት እሱ ነው።

ጤናማ አካል ሰጠኝ፤ እንድጠነቀቅለትም እርዳኝ።

በክረምት እንኳን ቢሆን በእግር መራመድ ሐኪም ከሚሰጠው መድኃኒት ሁሉ የበለጠ ፍቱን ነው።

ሁልጊዜ ቀናውን አድርግ፤ ያ እንዳንዶችን ያስደስታል፤ የቀሩትንም ያስደንቃል።

ዛሬ ብትወድቅ ነገ ትነሳለህ
ታሪክህን አትርሳ ብትቀጥን ጠጅ ነህ።

በሰራ ላይ ያልዋለ አብብና ሕልም አንድ ነው።

እ ከእግዚአብሔር ጋር ልራመድ
ሄኖክ በሄደበት መንገድ
ደካማ እጄን ይዘህ ምራኝ።
በጣፋጭ ድምጽህም ምክረኝ።

ለመኖር እንዳለበ...
እንዳለመ...
እንዳውጠነጠነ...
ሞተ።

በኋላ ይሄንን...
ነገ ያንን...
ሌላመት ያኛውን...
ሰርቼ እንዳለ...
ሞተ።

ሕይወት ደህና፤ ሞትም ሰላማዊ ነው፤ ችግር ያለው ከመሸጋገርያው ላይ ነው።

በፈለጉ ጊዜ አይችሉም ሁለቱ
ከእኩል ሰዓት በላይ አብረው ሊጫወቱ።

ጊዜ ሳገኝ ሲመቸኝ
እመጣለሁ ወደ ቤት
ለጨዋታና ለዕረፍት።
ጊዜ ሳገኝ አለኝ እቅድ
ለሁሉም አንድ ባንድ
ደብዳቤ ለመጻፍ ለዘመድ
ለወዳጅና ለባዕድ።

መቼም ቢሆን ካንቺ አይለይም ልቤ
እጽፍልኻለሁ ሁልጊዜ ደብዳቤ።

ሞልጋጋ ፊት የጽድቅ ምልክት አይደለም።

ድምጽሽ የሚያጽናና ተልኮ ወደ እኛ
እንዴት ነሽ ሙዚቃ የነፍሴ ጓደኛ
በመሄድ በመምጣት ምድርን ስትጎበኝ
ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር የምታገናኝ።

ዛሬ በጣም የሚያዝኑትን ልቦች ሁሉ
ሁልጊዜም ባዘን የተሞሉ
የአምላክን ተስፋ ሰባኮች ንገሩ
በደስታ መንገዱን አውሩ።

ስለቴ ደርሶልኝ ለእግዚአብሔር ብዘምር
ሽብር ተፈጠረ በዲያቢሎስ ቅጥር።

በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይሰፍራሉ፤ በእግዚአብሔርም ትእዛዝ ጉዞ ይጀምራሉ።

የሱስን እየተከተልህ ዓይኖችህን እንኳን ጨፍነህ መሮጥ ትችላለህ።
በሰው ብትመራ ግን አስራ ሁለት ዓይኖች እንኳን አይበቅሁም።

እመት መልካም ዕድል ዓመለ ቀብራራ
እጅግ ያስገርማል የወረቷ ስራ
መላዋ አይታወቅ ጠባይዋ ፈለጧ
ድንገት ትሄዳለች በዚያው ባመጣጧ።

እግዚአብሔር በነገ ውስጥ አለ። ሰዎችን የሚያስደነግጣቸው የነገ ፍርሃት ነው። እግዚአብሔር አስቀድሞ በሱ ውስጥ አለ፤ የሕይወታችን ነገ ሁሉ ከእኛ ላይደርስ በፊት በእሱ በኩል ማለፍ አለበት።

ከወጡ በኋላ ከዚያ ስፍራ
ከባለቤቷ ከአዳም ጋር
ሔዋን አዝና ስትል ወዮ
ድምጿ ተሰማ ቀራኒዮ።

ስለ የሱስ ባወቅሁ ጸጋውንም ባካፈልሁ
የማዳኑን ሙላት ባየሁ
የፍቅር ሞቱን ባወራሁ።

እግዚአብሔርን የሚያስደስቱት ሁለት ዓይነት ሰዎች ናቸው። አንደኛው ስለሚያውቀው በሙሉ ልቡ ያገለግለዋል። ሁለተኛው ስለማያውቀው በሙሉ ልቡ ይፈልገዋል።

እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን
በትሑት ምክሩ ይምራችሁ
በፍቅሩ ይሸከማችሁ
እስክንገናኝ በየሱስ ፊት።

እንዳልረሳ ጌተሰማኔን እንዳልረሳ ጭንቀትህን
እንዳልረሳ ፍቅርህን አስታውሰኝ ቀራንዮን።

ከዚያ በኋላ የተሰፋ ቃሉን አመኑ፤ በዝማራም አመሰግኑት። ነገር ግን ያደረገውን ወዲያውኑ ረሱ፤ በምክሩም ለመሄድ አልታገሱም።

ጌታችን ሲሰቀል ዓርብ ወደ ማታ
የሰዎችን ድፍረት መራት ተመልከታ
እጅግ ተናወጠች ክፉኛ ደንግጣ
ጸሐይም ጠቆረች ውበቷ ገረጣ።

መስቀሉ መስቀሉ ይሁንልኝ ክብረ
ነፍሴ እስክታርፍ ድረስ ወንዙን ተሻግራ።

ጥቂት ሳይሰማው የዕለቱ መከራ
ስሕተቱን ዘንግቶ በዳኝነት ስራ
ምንም ብታስፈራራው ሚስቱ ሕልሚን ነግራ
ሁሉን ነገር ረስቶ ተቀምጦ ከቤቱ
ይጫወት ነበረ ጸላጦስ ከሚስቱ።

በዚያ ቀን የዳዊትን ቤትና የኢየሩሳሌምን ነዋሪዎች ከጋጢአትና ከርኩሶት የሚያነጻ ምንጭ ይከፈታል።

በእኔም ላይ ሽታው ተጋብቶ እጆቼ ተጨማለቀ
በምድረ ዓረብ ሽቱ ሁሉ እንዳሉ እንኳ ቢጠመቁ
እርም ነው እኒህ እጆቼ ከእድፋቸው ላይላቀቁ!

ያ ሚቼ ሌባ ደስ አለው
ያንን ምንጭ በማየት
እኔም እንደርሱ የበደለሁ ከዚያ እነጸለሁ።

የሱስ ክርስቶስ እጅግ በበዛ ምሕረት
ሰጠው ለሌባው የሰማይ መግቢያ ወረቀት።

ጋጢአት ይድቀታል፤ ጋዘን ይራቅ፤ ምድርም ከሾህ ትትረፍ፤ በረከቱን ሊያፈስ መጥቷል፤ መርገምንም ሊሸር።

በጸሎት ትጋ፤ በጸሎት በርታ፤
በቀን በማታ ከቶ አታመንታ።

ከተፈጥሮ መንገድ ወጥቶ መገኘት
ጋዘን ያስከትላል የሰራው ውጤት።

ግድ የለም! ግድ የለም! ጥቂት ልታገስ
ዛሬ ላልቅስ እንባዬም ይፍሰስ
ጊዜው ይመጣና ሁሉም ተለውጦ
ጋዘኔም ይረሳል በደስታ ተውጦ።

አልገሰግስም አለ ጊዜና ሰዓቱ
ምነው የዛሬ ቀን ደከመ ፍጥነቱ!

ኦ ቀኑ ሊነጋ ተቃርቧል
ኦ ቀኑ ሊነጋ ተቃርቧል
ሌሊቱ አልፏል
ኦ ቀኑ ሊነጋ ተቃርቧል።

ስንዴን በጎተራ ያጠራቅማል
ገለባን ግን በእሳት ያነዳል።

ሞት ምርጫ ባወቀ እንዴት በወደድነው
ስንዴ ከእንክርዳዱ ለይቶ ቢያስቀረው።

አባት የሚያገለግለውን ልጁን እንደሚታደግ ሁሉ እኔም
እታደጋቸዋለሁ። በዚያን ጊዜም እንደ ገና በጻድቁና በጋጢአተኛው መካከል! እግዚአብሔርን በሚያገለግለውና በማያገለግለው ያለውን ልዩነት ታያላችሁ።

መቼም ቀልድ አይደለም
መጽደቅ መኮነን፤
መፍርህ መደንግጽ ናት ያች የፍርድ ቀን።

ያመነ ምንም ኃጢአቱ ብዙ ቢሆን ይድናል። ያላመነ ምንም ኃጢአቱ ጥቂት ቢሆን ይጠፋል።

ከንቱ ነው፤ ከንቱ ነው፤
ሰባኪ አለ ከንቱ ነው፤
ከንቱ ነው ከንቱ ነው፤
የዚህ ዓለም ከንቱ ነው።

ለሰው ምን ይረባዋል ዓለምን ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጎድል?

ቢተርፍ ቢሞላ ባለሙያ አዋቂ
ማን ጥሩ ይጠጣል እያለ ነቅናቂ።

ለዕውቀት ሲሉ ዕውቀትን የሚፈልጉ አሉ፤ ያ አጉል ጉጉት ነው።
እንዳንዶች ዕውቀትን የሚፈልጉ ለመታወቅ ሲሉ ነው። ያ ከንቱነት
ነው። ጥቂቶች ደግሞ ዕውቀትን የሚፈልጉት ሌሎችን ለማገልገል ነው፤
ያ ፍቅር ነው።

መታገስ ብትችል ብትሆን ጠንካራ
ሐሰት ሲወራብህ ውሸት ባታወራ።

ሰው ሁሉ በልኩ ባንተ ሲተማመን
እምነቱን ለመስራት ፈቃደኛ ብትሆን።

ሰላም ግሩም ሰላም ከሰማይ ካባቱ የመጣ
መንፈሴን አርካልኝ ለዘላለም ጌታ
በማይመዘነው ፍቅርህ።

መጽሐፍ ቅዱስን አንብበው፤ ከውስጡ ነጻ ስጦታ አለ።

ሲሰባበር የሚሻሻል የኃጢአተኞች ልብ ብቻ ነው።

እግዚአብሔር የሚቀበለው መስዋዕት የተሰበረ መንፈስ ነው።
እግዚአብሔር ሆይ የተሰበረውንና የተዋረደውን ልብ አትንቅም።

ፍቅርሽና ፍቅረ በዘር ቂም አይፈርስም
ከዛሬ ጀምሮ ይለወጥ የኔ ስም።

አጥሩ ቢረዝም በሩ ቢጠነክር

ጠላቱ አድፍጦ ሊገድለው ቢሞክር
ሰው መውደድ አድርጎት ፍቅር ካሰከረው
ምንም አያግደው ምንም አይበግረው።

ከሰልም ጥቁር ነው የእንግሊዞች ሀብት
የብልጽግናዋ መደብ መሰረት።

እኔ ጥቁር ነኝ፤ ይሁን እንጂ ውብ ነኝ።

ይገርማል ይደንቃል እንደ እኛ እህል ጎርሰው
ሲበሉ አየኋቸው ጥቁሮች እንደ ሰው።

ኸረ ጠይም፤ ጠይም፤ ጠይም አይጠላ
የቀይም እኮ አለው ኮከበ ነጠላ!

አንተም እንደ እኔ ነህ ለካ
ከትልቁ አህጉር ከአፍሪካ!

ሰው በጠባዩ እንጂ በዘር አይሰደብ
እቺም ያልገባቸው ሞልቷል ስንት ደደብ።

እሁን አእምሮዋ ዕውቀቷም አልጠና
ከልጅነት ዕድሜ አልወጣችም ገና
እስዚያ ድረስ ግን አንተ ተላመዳት
ትወቅህ ዕወቃት ትውደድህ ውደዳት።

ደስታ መከራችንን አብረን ካልወጣነው
ቃል-ኪዳን መባሉ ታዲያ ለምንድን ነው?

የተከለል ቃል ኪዳን ዛሬ ልትሞላ
የመጣህ መሰለኝ ሳስበው በመላ።

ከዚህ ቀን ጀምሮ ስናገኝም፤ ስናጣም፤ በብልጽግና በድህነትም፤
በሕመም በጤንነትም፤ ለመዋደድ ለመከባበር ሞት እስኪለየን ድረስ።

ዳሩ ግን ተያይተን ባይን ስንገናኝ
ለኔ መፈጠሯ ለልቤ ተሰማኝ።

ጨርጬ ወርጂ ማር ስልስ አገራ።

ሰሙ ክረምት ነው ያገራም ክረምት
ቃል ነገር አይገልጽም ባይን ካላዩት።

እንጦጦ ላይ ሁኔ አዲስን ሳያት
ባለፈርጦች ሰማይ ሆኗ አገኘኋት።

ባንዲራዬን አምጦ አለች ባንዲራዬን
አረንጓዴ ብጫ ቀዩ ምልክቴን
አምጦልኝ አለች እንደገና
ይዛው ልትዞር በጎዳና።

ፈልቀሽ የተገኘሽ ከሹበርት ራስ
ከቤቶቼን ናላ ከሞዛር መንፈስ
ከሾበን ትካዜ ከያራድ ልቦና
መጓዝ የሞላብሽ የብስጭት ቃና
ረቂቋ ድምጽ ውቢቷ ሙዚቃ
ንጹው እንደ ጸሐይ ውብ እንደ ጨረቃ።

ከአባት የወረሰነው ታሪኩ ባህሉ
አሮጌ ነው ተብሎ አይጣልም ሁሉ።

ፊትህን ማየት መቻሌ ራሱ፤ የእግዚአብሔርን ፊት የማየት ያህል
አቆጥረዋለሁ።

ከባድ እንደ ዝሆን ትልቅ እንደ ዋርካ
እንዳንተ ያለ ሰው መቼም አይተካ።
ያንን ትልቅ ዋርካ ማነው የቆረጠው
ያንን ትልቅ ሸላ ማነው የቆረጠው
ሰው ሲሄድ ሲመጣ እንዳይቀላውጠው።

በቤት ውስጥ ከሚገኘው መድኃኒት ሁሉ የተሻለች መልካም ሚስት
ናት።

እንደዚህ ያለ ባል ትልቅ ሰው የበቃ
ቢሄዳ አይገኝም እግር እስቲነቃ።

ፍቅር ስለሆነ ጉልበትና ክንፌ
ግንቡ ሳያግደኝ መጣሁኝ አልፌ።

እንስሳት መልካም ወዳጆች ናችው፤ ጥያቄ አይጠይቁም የነቀፋም ቃል
አይናገሩም።

እንግዲህ ልባችሁ የኔን ፍቅር ቢሻ
የዛሬ ጠባችሁ ይሁን መጨረሻ።

ወዳጅህን በሚስጥር ገስጸው፤ በገሃድ አመስግነው።

አብያተ ክርስቲያንት ባመጡብኝ ትካዜ
ኃዘን ደረሰብኝ ብዙ ጊዜ።

በጋይል መጠቀም ከእግዚአብሔር መርህ ጋር ይጋጫል።

በክርስቶስ በሌለው እቻ
ዳንን በጸጋ ብቻ።

ፍጡር በመሆኑ ተሳስቶ ወድቆ
ድረስልኝ ሲለው ሰው ነፍሱ ተጨንቆ
ያጠፋ ሲመለስ ይቅርታ ጠይቆ
ሁሉን የሚረሳ እንደላወቀ አውቆ
ሳይወቅስ ሳይነቅስ የሚሰጥ ይቅርታ
ማን አለ እንደ እግዚአብሔር
ማን አለ እንደ ጌታ!

በጸጋና በክብር መካከል ያለው ልዩነት ጥቂት ነው። ጸጋ ዘር ሲሆን
ክብር ደግሞ አበባ ነው።

ከአምላክ ባሕርያት መካከል ምንም እንኳን ሁሉም እኩል ቢሆኑ፤
ምሕረት ከፍትሕ ይልቅ የበለጠ ታንጸባርቃለች።

እሱ እግዚአብሔር ነው፤ መልካም መስሎ የታየውን ያድርግ።

በአእምሮና በአካል መካከል ያለው ግኑኝነት በጣም የተቀራረበ ነው።
አንዱ ሲነካ ሌላው ይሰማዋል።

ከሁሉ ከባድ ማሰብ ነው፤ ብዙዎቻችን ቸል ያልነው ለዚህ ይሆናል።

በዙፋን ላይ የተቀመጠው ንጉስ ከእናት የዘለጠ ሰራ የለውም። እናት
በቤቷ ውስጥ ንግስት ናት፤ ሕዝቦቿም ልጆቿ ናችው።

ተራ መምህር ይናገራል። መልካም መምህር ይገልጻል። ትልቅ መምህር ግን መንፈስን ያነቃቃል።

ዓለምን ለማስተካከል ሕዝብን ማስተካለል አለብን፤ ሕዝብን ለማስተካከል ቤተሰብን ማስተካለል አለብን፤ ቤተሰብን ማስተካከል የግል ሕይወታችንን ማስተካለል አለብን፤ የግል ሕይወታችንን ለማስተካከል ልባችንን ማስተካለል አለብን።

ያላወቁ አለቁ።

ሕዝቤ ዕውቀት ከማጣቱ የተነሳ ጠፍቷል፤ ዕውቀትን ስለናቃችሁ።

አዲስ ልብ እስጣችኋለሁ፤ አዲስ መንፈስም በውስጣችሁ አሳድራለሁ። የድንጋይ ልባችሁን ከእናንተ አስወግዳለሁ፤ የልብ እስጣችኋለሁ።

አቤቱ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፤ የጸናውንም መንፈስ በውስጤ አድስ።

ጣያትን ስበር፤ ጠላትን አርቀው፤ እንጻኝም እንደ በረዶ እንጸለሁ።

የምንኖረው በዚህ ዓለምም ቢሆን የምንዋጋው በዚህ ዓለም ስልት አይደለም።

ከውጭ ጠብ ደግሞም ከውስጥ ፍርሃት ነበረብን።

ትመስለኝ ነበረ በውነቱ ጠንካራ ሰው ለምን ይረባል ካልቻለ መከራ።

አንድን መንገድ ሁለት ጊዜ ከሄድንበት ረጅም አይሆንም።

አንድ ቁና ትዕግስት ካንድ ዳውላ ጥበብ ይበልጣል።

አምላካችንን በድለናል፤ የምድር አሕዛብ እንግዶችን አግብተናልና።

የፍግ ጠራጊ በቤቱ ጌታ ነው።

እግዚአብሔር ሆይ ለአፌ ጠባቂ አድርግ፤ የከንፈሮቼንም መዝጊያ ጠብቅ።

ፈቅዷልና እግዚአብሔር ይመስርቱ ትዳር። ተገቢውን እንዳቸው ለእንዳቸው ይፈጽሙ በክፉ ጊዜና በመልካሙ።

የባልና ሚስት ኑሮ ዘወትር እንደ ማር የሚጣፍጥ አይደለም። ዳሩ ግን የአምላክ ጸጋ በልባቸው ካደረ የሚመረው እንኳን ጣፋጭ ይሆናል።

ይህች ሴት ምንድን ነው ትርፏ በእጇ ሴት ሰርታ ታጠፋዋለች ባፏ።

ምላስ ማለት በረከት መርገምም የሞላት የተጣሉትን የምታስታርቅ ሰላማዊውን የምትደበላልቅ ሲያሻት ደግሞ የምታስቧርቅ ጨለማ ናት ሲሏት ብርሃን ሲወጣባት እረ ምላስ ምን ዓይነት ናት?

መልካም ቀኖችን ሊያይ የሚፈልግ ምላሱን ከክፉ፤ ከንፈሮቼንም ተንኮል ከመናገር ይከልክል። ከክፉ ይራቅ መልካምንም ያድርግ፤ ሰላምን ይሻት ይከተላትም።

ከሁሉ ትልቅ ነገር- ፍቅር ከሁሉ ምቹ ቀን- ዛሬ ከሁሉ ታላቅ አታላይ- ራሱን የሚያታልል ከሁሉ የበለጠ አስተማሪ- ለመማር እንድትጠማ የሚያደርግ ከሁሉ የበለጠ አስቸጋሪ- ነጭናጫ ሰው ከሁሉ የበለጠ የከሰረ- የጋለ መንፈሱ የጠፋበት።

እውነት እላችኋለሁ፤ የክርስቶስ በመሆናችሁ በሰሜ አንድ ኩባያ ውኃ የሚሰጣችሁ ሁሉ ዋጋውን አያጣም።

ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሰው፤ ከባድ የወፍጮ ድንጋይ በእንገቱ ታስሮ ወደ ጥልቅ ባሕር ተጥሎ ቢሰጥም ይሻለዋል።

በብርሃን ተከብሌ
በአምላክና በልጆቼ ታጅቤ
እኖር ነበር እንደ ልቤ።
ትንሽም ትልቁም ነፍስ
ሳይለየኝ ሞገስ
እመስለው ነበር ንጉስ።

ለዛሬ ብቻ፤ በአንድ ጊዜ፤ ለአንድ ቀን ለመኖር እሞክራለሁ።
የሕይወትን ጣጣዎች ሁሉ በአንድ ጊዜ ለመፍታት አልሞክርም።

ከጅብ ጋር የሚጮህ፤ ከበግም ጋር ባ ባ የሚለውን፤ ከሰይጣን በቀር
የሚያመሰግነው የለም።

ሁሉም አልፎ አልፎ አንዳንዴ ወፈፍ ያረገዋል።

ይቅር በሉኝ ወዳጆቼ፤ አለችብኝ ትንሽ ሕመም
አልፋ አልፋ ልብ የምታደክም
ጽኑ ይመስላል ላለመዳኝ
ምንም አይደል ግን ለሚያውቁኝ።

የክፉ ድርጊት ኑዛዜ፤ የደግ ተግባር መጀመሪያ ነው።

ታንበሳ ተዝሆን ከሰይጣን ተመልእክ አምላክ የሰራም
ያንበሳውም ለታ አንዳንም በርግጫ አንዳንም በጡጫ ሲያሰኝዎ ዋለ
የዝሆኑም ለታ ጫካውን ውድማውን ሲያሰኝዎ ዋለ
የሰይጣኑም ለታ ሰደደው ግደለው ሲያሰኝዎ ዋለ
ቆንጥረው ቆንጥረው ሁሉን ያካበቱ
የመጨረሻው ለት መቅደላ አፋፍ ላይ ግስላ ሆኑና ታነቁና ሞቱ።

ከውጭ ካለው ይልቅ በውስጤ ያለውን በበለጠ እፈራዋለሁ።

እኔ ግን ለጋጢአት እንደ ባሪያ የተሸጥሁ ስጋዊ ነኝ። የማደርገውንም
አላውቅም፤ ለማድረግ የምፈልገውን አላደርግም፤ ነገር ግን የምጠላውን
ያን አደርጋለሁ።

ከሁሉ የበለጠ መፍራት ያለብን ጻፋስ ራስን ነው።

አልፎ፤ አልፎ፤ ይሰማል ልበል ከሳጥናኤል አፍ እውነት?

ይህም የሚያስደንቅ ነገር አይደለም ምክንያቱም ሰይጣን ራሱ የብርሃን
መልእክ ለመምሰል ራሱን ይለዋውጣል።

ሰይጣን እንዳለ በሁለት ምክንያት አውቃለሁ፤ አንደኛ እንዳለ መጽሐፍ
ቅዱስ ይናገራል፤ ሁለተኛ ከእርሱ ጋር አብራ ስርቻለሁ።

መብረር ባትችል እሩጥ፤ መሮጥ ባትችል ተራመድ፤ መራመድ ባትችል
ተንፏቀቅ፤ ምንም ቢሆን ወደፊት መንቀሳቀስን ቀጥል።

ስለ ሕይወት የተማርኩትን ሁሉ በአንድ ቃል ላጠቃልል እችላለሁ፤
ቀጥል...

ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋለሁ፤ ከኋላዬ ያለውን እየረሳሁ ከፊቴ
ወዳለው እዘረጋለሁ።

የሱስ ከፊቴ መስቀል ከኋላዬ
ወደኋላ አልመለስም።

በድምጹ ሌላም ጊዜ በብዕሩ
በውርጅብኝ ለተወረሩ
ደንግጠውም ለተሸበሩ
አለሁላቸው በማለት
ይደርስ ነበር በየዕለት።

ከእሳቱ ቀጥሎ ለስለስ ያለ ድምጽ ተሰማ።

ነገር ግን ሁሉም በአግባብና በስርዓት ይሁን።

ቻቻታ የለመደ ሰው ዓባይ ዳር ቅበሩኝ ይላል።

ለማመስገንና ለጸሎት
ቅረቡ በአምላክ ፊት።
ለጩኸት ለቻቻታ
ለኡኡታ ለውካታ
ስፍራ የለውም እዚህ ቦታ
ያልሆነ የሆነውን መቀላመድ
እንደ ዕብድ መዘላበድ
ይቅር ይኸ ልማድ።

ጸጥ በሉ፤ ጸጥ በሉ፤ ጸጋውን አስቡ
ጸጥ በሉ፤ ጸጥ በሉ፤ ጌታን ደጅ ጽኑ።

ወደ እግዚአብሔር ስትሄድ እግርህን ጠብቅ። ለመስማት መቅረብ
የሰነፍችን መስዋዕት ከማቅረብ ይበልጣል።

በአስራ ሁለት ሰዓት ንስሐ እንገባለን ብለው የሚያቅዱ አብዛኛውን ጊዜ
በአስራ አንድ ሰዓት ተኩል ይሞታሉ።

ፈላስፋ ተንጠራርቶ ከሚያየው ይልቅ፤ ክርስቲያን ተንበርክኮ የሚያየው
ይበልጣል።

የወይን ጠጅ እንኳን አተላ አለው።

ያንን የድንቁርናውን ወራት እግዚአብሔር አሳለፈው። አሁን ግን ሰውን
ሁሉ በየቦታቸው አዘዘ ንስሐ ይገቡ ዘንድ።

ፍጡር ቢለምነው እንባ እያፈሰሰ
ምሕረቱን አውርዶ መዓቱን መለሰ።

መላእክት ሊራመዱ በሚፈሩት ሰፍራ ሞኞች ይፈነድቁበታል።

ከሌሎች ቅዝቃዜ ሙቀትን፤ ከፍርሃታቸው ድፍረትን፤ ከጉድለታቸው
ታማኝነትን መውሰድ አለብን።

ሰው በሶስት ተከፍሏል፤
የሰው ሰው፤ እንዲያው ሰው፤ ሙሉ ሰው።
ወደኋላ የሚያፈገፍግ፤ ተገትሮ አንድ ቦታ የሚቆም፤ ወደፊት
የሚገሰግስ።

ጠመንጃ ያለ ጥይት ዳላ ነው።

እግዚአብሔር የሚሰጥ በሁለት እጁ ነው፤ ያጸደቀውን ደሞም
ይቀድሰዋል።

ያለ እኛ እሱ አይፈቅድም፤ ያለ እሱ እኛ አንችልም።

የማይሰራ ሰዓት እንኳን በቀን ሁለት ጊዜ ትክክለኛውን ጊዜ ይናገራል።

የማይሆን አይሆንም፤ የሚሆን ይሆናል
ይልቅ ቶሎ ፍጠን ጊዜው ያልፍብናል።

ያለፈውን ወራት ምንኛ ተመኘሁ!... እኔም ብርቱ ነበርሁ፤
የእግዚአብሔርም ወዳጅነት ቤቴን ይባርክ ነበር።

ከወንጌል ውስጥ የምትወደውን ተቀብለህ፤ የማትወደውን አሻፈረኝ
ካልከ፤ የምታምነው ወንጌልን ሳይሆን ራስህን ነው።

ከተወሰነለት ስራው በላይ ምንም የማይሰራ ሲሞት ምንም ሊነገርለት
አይገባም።

“ወዳጅ ምንድን ነው” ቢለው “ሌላ እኔ” ብሎ መለሰለት።

እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር እንደሚፈጸም እርግጠኛ የምንሆንበት፤
የማናየውንም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው።

እምነት የማያዩትን ማመን ነው። የእምነት ዋጋ ደግሞ የሚያምኑትን
ማየት ነው።

ዓለም መጽሐፍ ነው፤ የማይጓዝ ሰው ያነበበው አንድ ምዕራፍ ብቻ
ነው ለማለት ይቻላል።

ለብዙ ሰዎች አንድ ነገርን በመጠኑ ከማድረግ ይልቅ ጭራሹን መተው
ይቀላል።

ፈረሰኛ ሲሄድ፤ እግረኛን ምን አስቀመጠው?

እጅግ አዝኛለሁ አላቅሰኝ አገሪ
የሁሉ አባት ሞቶ ተሳድተሃል ዛሬ።

ማዘንስ ለኛ ነው፤ ጌታን ላስቀየምነው
ተሰባረውን ሰው አምልከን ለኖርነው።

ነፍሴ ሆይ ተነሺ እግዚአብሔርን ባርኪ
ቱሪያሽ በሚሆነው ከቶ አትታወኪ።

ትካዝያቸውን ሁሉ በርሱ ጣሉት፤ እርሱ ያስብላችኋል።

የራስ ጸጉራችሁ የተቆጠረ ነው፤ አትፍሩ፤ ከወፎች እጅግ ትበልጣላችሁ።

ሰውን ጥላው ይከተለዋል፤ ደስታም መከራ አያጣውም።

እውነት እላችኋለሁ እናንተ ታለቅላላችሁ፤ ታዝኑማላችሁም፤ ዓለም ግን ሐሴት ያደርጋል። ይሁን እንጂ ሐዘናችሁ ወደ ደስታ ይለወጣል።

የነገስታት ንጉስ፤ የጌቶችም ጌታ፤ አንድ ብቻውን እርሱ የማይሞት።

ነፍስ ረቂቅ ናት አትሞትም ማለት ታላቅ ስሕተት ነው። ከሞተች የማትነሳ ነፍስ ነች።

የሞተና ያንቀላፋን ማስተዋል ፎቶግራፍ ነው የጋኔልን ስዕል ማየት ለልጅ ዓይን ነው የሚቀፈው።

ነፍስንና ስጋን በገሃነም ማጥፋት የሚቻለውን ፍሩ።

እግዚአብሔር ሁለት ዙፋኖች አሉት፤ አንዱ በሰማየ ሰማያት ሌላው በአማኝ ልብ ውስጥ።

ከፍ ባለውና በቅዱስ ስፍራ እኖራለሁ፤ የተሰበረ ልብ ካለውና በመንፈሱ ከተዋረደው ጋር እሆናለሁ።

አሳብህን ከሚሰቡ ሺ ጉዳዮች ዞር በል።

ወደ ላይ ስትወጣ ላጥናሃቸው ሰዎች ጥሩ ሁን፤ ወደ ታች ስትወርድ ታገኛቸው ይሆናል።

አሁን ቅር የተሰኘንባቸው ጉዳዮች ካሉ በሚቀጥለው ዓለም ግልጽ ይሆኑልናል።

አሁን የምናየው በመስተዋት ውስጥ እንደሚታይ በድንግዝግዝ ነው። በዚያን ጊዜ ግን ፊት ለፊት እናያለን።

ከፊቴ ተደቅኑዋል እንደ ገመድ ቀናት ሁሉ አንድ ባንድ ከጎኔ ግን አለኝ ጓደኛ የማያንቀላፋ የማይተኛ።

ብረትና ናስ ሚማህ ነው። እንደ ቀንህ እንዲሁ ኃይልህ ይሆናል።

ከፋዎች ግን ማዕበሉ ጭቃና ጉድፍ እንደሚያወጣ፤ ጸጥ ማለት እንደማይችል እንደሚናወጥ ባሕር ናቸው። ለከፋዎች ሰላም የላቸውም።

ከኃጢአት ሌላ፤ ሌላ ነገር የማይጠሉ፤ ነፍሳትን ከማዳን ሌላ፤ ሌላ ነገር የማይሹ፤ ከእግዚአብሔር በስተቀር ሌላ ነገር የማይፈሩ አስር ሰዎች ሰጠኝ።

ሲላይ በእርምጃ ይገባል፤ በሩጫ ይወጣል።

ድርጊቱ ፍጥነት ቢኖረው፤ በይበልጥ ይሳካ ነበር።

የምታደርገውን ቶሎ አድርግ።

ቀርቧል ሌሊቱ ስሩ ማልዳችሁ ተነሱ ጤዛው ሳይረግፍ ስሩ ባበዎች ዙሪያ።

ቀን ሳለ የላከኝን ስራ መስራት አለብኝ፤ ማንም ሊሰራበት የማይችልበት ሌሊት ይመጣል።

ሰዎች የሚሰሩት መጥፎ ስራ እነሱ ካለፉ በኋላ ይኖራል፤ መልካሙ ግን አብዛኛውን ጊዜ ከአጥንታቸው ጋር አብሮ ይቀበራል።

ጸሐይ ከጠለቀች በኋላ እእምሮአችንን የሚጠዘጠዘው፤ የሰራው ነገር ሳይሆን ሳንፈጽም የተውነው ተግባር ነው።

ሰው ሆይ! መልካም የሆነውን አሳይቶሃል። እግዚአብሔር ካንተ የሚፈልገው ምንድን ነው? ፍትሕን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትን ትወድድ ዘንድ፤ በእምላክህም ፊት በትሕትና ትራመድ ዘንድ አይደለምን?

የሚሰጥ እጅ፤ ይቅር የሚል ልብ ይኑርህ።

ጠጉራም ውሻ አለ ሲሉት ይሞታል።

ሁለት ሰዎች ሁልጊዜ ስለ ሁሉ ነገር የሚሰማሙ ከሆነ እንደኛው ማሰቡን አቀሟል ማለት ነው።

ሕጻን እንደተወለደ ያስቅሳል። ከልደታቸው ጀምረው ሳያቋርጡ የሚያለቅሱ አሉ።

በግ ባ ባ በምትል ልክ አንድ ጉርሻ ትከስርበታለች። እኛም በምናገረመርበት ጊዜ ሁሉ በረከት ይቀርብናል።

ንብ ለሚመስሉ ሚስቶች
ማር ለሚቀስሙ ቀፎች
ምስጋና ይገባቸዋል ከወንዶች።

ፈሪሐ እግዚአብሔር ያላት እናት ያለው ሰው ድጋ አይደለም።

ከስነመለኮት ቀጥሎ ትልቁን ክብር የምስጠው ለሙዚቃ ነው።

ፈረስ ለጦርነት ይዘጋጃል፤ ድል ግን ከእግዚአብሔር ነው።

ዘመን ተለዋውጧል፤ ዘመን ተለዋውጧል
ብኩርናን በእንጎቻ ሰው ሁሉ ለውጧል
ጨዋነትና ክብር ውሃ ፈሰሰበት
የቃል እምነት ቀርቷል ፊርማ ከሌለበት።

በበጋና በክረምት
በእንቅልፍና በመነሳት
በሰላምና በጦርነት
በብርሃን በጽልመት
በሹመትና በውርደት
ገና ሳይዘገይ ካሁኑ
ይቀያየራል ቀኑ።

የምትኖሩባትን ምድር በደም አታርክሷት።

አንገቱን የደፋ ሩቅ ማየት አይችልም።
ተራራው ወደእኔ ካልመጣ እኔ ወደ ተራራው እሄዳለሁ።

ልብ እንደሚነካ የሙዚቃ ቃና
በማነሳሳቱ በሰዎች ሕሊና
ሁሉም ይወዳኛል ያፈቅሩኛል ገና።

ግን ተፈጥሮ ገራ ገር ናት፤ ርገሩንነትን ታበዛለህ
የዚህን ስራ ከልብህ ተክል የሚነቅልህ ትሻለህ።

በአስተሳሰባችሁ ሕጻናት አትሁኑ፤ ለክፉ ነገር ግን ሕጻናት ሁኑ።

ሰው ነበረ ደግነቱ የበዛ
በለጋስነቱ የተንዛዛ
በማንኛውም ጊዜ
በማንኛውም ቦታ
ፍጹም ሳያመነታ
ልቡን የሰጠ ለጌታ።

ደግነት ደግነትን ይወልዳል።

አገራችን አገራችሁ ናት። ኦሩባት፤ ነግዳባት፤ ሀብትም ንብረትም አፍሩባት።

በእውነት እላለሁ እንደ እሱ ደግ ልብ ያለው፤ እንደ እሱ ገር መንፈስ ያለው፤ በቅንነትና በሙላት ጌታን የሚፈራ፤ ለእሱ አገልግሎትና አምልኮ ራሱን የሰጠ አይቼም ሰምቼም አላውቅ።

የልቤ ደግነት ባሕር ነው ስፋቱ
ፍቅራም እንደዚሁ ጥልቅ ነው ርቀቱ።

ችግር ሳያግደኝ አደጋና ሞትም
አንተን ተከትዬ እሄዳለሁ የትም።

ለጋስ ይበለጽጋል፤ ሌሎችንም የሚያረካ ይረካል።

ብሉ፤ ጠጡ፤ ተደሰቱ
እንግዶቹ፤ ወዳጆቹ፤ ተጫወቱ፤ ተጫወቱ
እናንተም ደስ ይበላችሁ፤ እኛንም ደስ እንደሚለን
አስተናባሪዎቻችሁ እኔና ባለቤቴ ነን።

ዘወትር ለሚል ቀና ደፋ
እኔ ነበርኩ የድጋው ተስፋ
ለፅውራን ዓይን ለአንካሶች እግር
ማን እንደኔ ነበር
ያየ የሰማ ይናገር።

ደግነትን ሰው አሳይቶሃል? አስተላልፈው። ለእንተ ብቻ አልተሰጠህም
አስተላልፈው።

ሁሉ ተርፎ ምን ጎደለ
እግዚአብሔር ከኛ ጋር እያለ።

ስም በከንቱ አይወጣም ጣይቱ ተባለች
አብቅላም አብሰላም ታበላን ነበረች።

የለጋስነት መንፈስ የመንግስተ ሰማያት መንፈስ፤ ራስ ወዳድነት ግን
የሰይጣን መንፈስ ነው።

እኔም እንደ ሔዋን ግብረ ሕጻን ወልጄ አጥብቻለሁ
ያራስን ጌንጮች መሳምም እንደሚያረክ አውቄአለሁ።

ቅርብ ነው አይርቅም የኢትዮጵያ ትንሳኤ
ባንድነት ከገባን የፍቅር ሱባዔ።

ነገ ነገ አትበሉኝ ዛሬ ነው ዛሬን ነው የምንኖረው
ነገ የኛ አይደለም የሌላ ተራ ነው።

ለነገ በማሰብ አትጨነቅ፤ የነገ ጭንቀት ለነገ ይደር፤ እያንዳንዱ ዕለት
የራሱ የሆነ በቂ ችግር አለውና።

የንጉስ ቃል የቆመ ይጥላል፤ የተቀመጠ ይፈነግላል።

ሰው ሊገመት የሚችለው በሚሰጠው መልሰ ሳይሆን በሚያቀርበው
ጥያቄ ነው።

ለወዳጅ የማር ወለላ፤ ለጠላት አሜኬላ።

እንደ ዓይን እንደ ጆሮ
እንደ እግር እንደ እጅ
ወዳጅ ማለት ሲባክን ነው እንጅ።

መሄድ በጋ፤ መቀመጥ ከረምት ነው።

ይህ ነው ዘዴው የፈውሱ
ተነሱ፤ ተነሱ፤ ተንቀሳቀሱ።

ሞት በእንቅልፍ ይለመዳል።

ሰላማይቱ እንቅልፍ፤
ሰጋት ያሳሳትን መንፈስ፤ በዕረፍት አቅፋ የምታድስ
ለየዕለቱ ጥረት፤ ልፋት፤ እፎይታን የምትለግስ
ድካም ያደረቀውን ጫንቃን በቅዱስ ውሀ እምታርስ
ማወናበድ ላቆሰላት አእምሮ ሰላም የምትሰጥ
የሕይወት ጎብስተ መና፤ የእናት ግብሯ የማይለወጥ።

ብቻውን የሚሮጥ የሚቀድመው የለም።

የተለመደውን ነገር ባልተለመደ መንገድ ከሰራህ የዓለምን
እሳብ ትማርካለህ።

ብዙ ሰዎች ለሌሎች ሲያውቁ ለራሳቸው አይጠነቀቁ።

ታማሚው ይፈወስ የራብው ሰው ይጥገብ
የፍርድ አዋጅ ቀርቶ ምሕረት ይነበብ።

ለራሱም ለትምህርትም ተጠንቀቅ።

ከአንድ ነፍስ ክቡርነት ጋር ሲነጻጸሩ ብዙ ዓለማት ዋጋ እንደሌላቸው
ናቸው።

ተዋጊ በረ ከጭድ ይጣላል።

ቻቻታ የለመደ ሰው ዓባይ ዳር ቅበሩኝ ይላል።

ከጉንዳን የተሻለ ሰባኪ የለም ነገር ግን ምንም አትናገርም።

አይቶ አጣ ቤት ጎመን የተቀቀለ ለታ ሲጨበጨብ ያድራል።

ሽክፍ ከውን ያለ ንግግሩ ፍሪ
ጆሮውን የማይሰጥ ለአሉባልታ ወራ።

ጸሐይ ለአንዱ ስትወጣ፤ ለሌላው ትጠልቃለች።

ጦር አይመጣ ሲሉት ይመጣል ድንገት
ደህና ደህና ጎበዝ መርጠው ካልቆዩት።

ስትከንፍ! ስትከንፍ
በባሕር ላይና በየብስ
ደረሰሽኝላቸው በነፍስ።

ግድ ከሌላቸው ዘጠና ዘጠኝ ሰዎች ይልቅ፤ እምነት ያለው አንድ ሰው ይበልጣል።

ልጅህን ስታስተምር፤ የልጅ ልጆችህንም አስተማርህ።

ቆጥሮ የማይሰጥ ሌባ፤ ቆጥሮ የማይቀበል ሌባ።

የወንዶችም ሆነ የሴቶች ተግባር ማገልገል ነው።

ዮርዳኖስን ሰሻገር በእጄ ከነበረው በስተቀር ምንም አልነበረኝም።

የወንድሞች ባንድነት መቀመጥ ምንኛ መልካም ነው! እንዴትስ ያማረ ነው!

ዛሬ ልትደሰትበት የምትችለውን ለነገ አታቆየው።

የለቅሰው ብዛቱ! የመርዶው የቀብሩ!
አንደኛው ጋ ሄደ... ሌላው ጋ መቅረቱ
ጉድ አይደለም እንዴ?
ተብሎ ጠዋት ማታ በዚህ መታማቱ።

ለሞቱት አለመጠን ሐዘን ማብዛት ዕብደት ነው፤ ሕያዋንን ይጎዳል፤
ለሞቱትም አይጠቅማቸውም።

በጸሎት ውስጥ ቃላት የሌለው ልብ፤ ልብ ከሌለው ቃላት ይሻላል።

ከልብ የወጣ ልብ ይገባል።

ሰው ጨዋ ካልሆነ፤ አለመኖሩ ይመረጣል።

ሃይማኖት የሌለው ሰው፤ ልጓም እንደሌለው ፈረሰ ነው።

ሀብታሞችን ልናልቃቸው፤ ድሆችን ልንንቃቸው አይገባም።

ምላስ የልብ እንደራሴ ነው።

ቁምነገር ያልሰራህበትን ቀን እንደጠፋ ቁጠረው።

ግንደቆርቆር የተከናወነለት ምክንያት ራሱን ስለሚጠቀምበት ነው።

የክንውንነት ቁልፎች ሶስት ናቸው። አንደኛው ቀጥል፤ ሁለተኛው ቀጥል፤ ሶስተኛውም ቀጥል።

የሰማሁትን ረሳሁ፤ ያየሁትን አስታወስሁ፤ ያደረኩትን አስተዋልሁ።

ታላቁ አምላክ ሆይ፤ ለሁለት ሳምንት በእሱ ጫማ ሳልራመድ በፊት በማንም ላይ እንዳልፈርድ እርዳኝ።

ሞኝ ወደፊት ስለሚሰራው፤ ጉረኛ ደግሞ ስለፈጸመው ይናገራል።
ጠቢብ ግን ሰርቶ አይናገርም።

ማታ ለመብላት የሚሻ፤ ጠዋት መስራት አለበት።

በእርሻ ውስጥ መቆፈር ግጥም እንደ መጻፍ የከበረ መሆኑን መገንዘብ ጠቃሚ ነው።

ካልተማረ ማንኛውም ወገን ሊበለጽግ አይችልም።

የምንሰራው አንድ ሰራ፤ የምንናፍቀው አንድ ነገር
ተስፋ የምናደርገው አንድ ነገር ካለን ደስተኞች ነን።

ያለንበት ሁኔታ ሳይሆን፤ ያለን አስተያየት ነው ደስታ የሚሰጠን።

ሞኞች ከአዋቂዎች ከሚማሩት የበለጠ አዋቂዎች ከሞኞች ይማራሉ።

ለራስህ ችግር መፍትሔ የምታገኘው ለሌላ ሰው ችግር መፍትሔ ስትፈልግ ነው።

ችግር ከሌለብህ የዕድገት ዕድል አመለጠህ ማለት ነው።

ምንም ካልተናገርክ “ምን አልክ” ተብለህ አትጠየቅም።

ከሕሊናዬ ብቻ ጋር አብሮ መቀመጥ ለእኔ በቂ ፍርድ ነው።

ጥያቄ የሚጠይቅ ለአምስት ደቂቃ እንደሞኝ ይቆጠር ይሆናል፤ ምንም የማይጠይቅ ግን ለዘለዓለም ሞኝ ሆኖ ይቀራል።

በሕይወት አስቃቂው ነገር ያልተመለሰ ጸሎት ሳይሆን፤ ያልተጸለየ ጸሎት ነው።

ጸሎት ለጠዋት መክፈቻ፤ ለማታ መዝጊያ ነው።

ወደ አልጋው ሳይገባ በፊት የማይጸልይ በአንድ ቀን ሁለት ሌሊት ይኖረዋል።

ዓይን የለውም አሉ የሰነፍ ልመና ወደ አምካክ ሲጸልይ ማታ በልቡና መንገዱ ሳይመታኝ ባቡዋራ በጭቃ አድርገኝ ይለዋል ላገረ እንድበቃ እንጠጣ ተኝቼ አስመራ እንድነቃ።

የሞተ ዓሳ ወደ ታች እየተንሳፈፈ ሊወርድ ይችላል፤ ሽቅብ ለመዋኘት የሚችል ግን በሕይወት ያለ እሳ ብቻ ነው።

እሙን ወደጅ የለም ባሕርይን የመሰለ ይኖራል እስከሞት እንደ ተከተለ።

ራሱን መቆጣጠር የማይችል ግለሰብ ነፃ አይደለም።

በእጅ የተበተቡት ተንኮል ዞሮ ዞሮ ማጋጠሙ አይቀርም እጅና እግር አስሮ።

አዲስ መጥረጊያ ደህና አድርጎ ያጸዳል፤ ቆሻሻ ያለበትን ቦታ የሚያውቀው ግን አሮጌው መጥረጊያ ነው።

ችግርና መከራ ብልሃትንና ድፍረትን ይወልዳሉ።

ድሀ ሰው ማለት ሳንቲም የሌለው ሳይሆን፤ ራዕይ የሌለው ነው።

ለአንድ ደቂቃ ስትናደድ ያንን ያህል የደስታ ጊዜ በከንቱ አባከንህ ማለት ነው።

ነገር ተበላሽ! ነገር አለቀ! አሜን እላለሁ ስል ቃሉ ከጉሮሮዬ ተጣበቀ።

ማንኛውንም ርኩስ ነገር አትብላ።

አሁንም ብትበሉ ወይም ብትጠጡ ሁሉንም ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት።

የመከራን ኮሶ ያሳርን አተላ ማን ይችለው ኖሯል እስቲ ከሰው ሌላ?

የምንመዘነው በፈጸምነው ጉዳይ እንጅ በጀመርነው አይደለም።

አባት የቤተሰብ ራስ ነው፤ እናት ግን ልብ ነች።

ሰው ሲናገር አታቋርጠው፤ የጀመረውንም ዐረፍተ ነገር ለመፈጸም አትሞክር።

ከዓመጸ ብዛት ፍቅር ከብዙዎች ትበርዳለች፤ እስክ ፍጻሜ የሚታገስ ግን እርሱ ይድናል።

ብዙ ነገር የሚጀምር አብዛኛውን ጊዜ አንዱንም አይጨርስም።

ችኩል ሰው የራሱ ፍጥነት አስናክሎ ይጥለዋል።

ተራራ ማንቀሳቀስ የሚችል አስቀድሞ የጀመረው ትንንሾች ድንጋዮችን በመሸከም ነው።

ትልቁ ክብራችን አለመውደቃችን ሳይሆን፤ ከወደቅን በኋላ መነሳታችን ነው።

ጸድቅ ሰባት ጊዜ ይወድቃል፤ ሰባት ጊዜም ይነሳል።

ጥያቄው እንዴት ሞተ ሳይሆን እንዴት ኖረ፤ ምን አተረፈ ሳይሆን ምን ሰጠ መሆን አለበት።

ክርስቲያን ላለፈው ሰላም፤ ለዛሬ ጸጋ፤ ለነገ ደግሞ ክብር አለው።

መልካም ጠባይ እንደ መልካም ሾርባ ቤት ውስጥ ነው የሚሰራው።

ጉዳዩ የሚፈጸም በምስጢር ነበረ ከተሰማ ወዲህ ሁሉ ነገር ቀረ።

ነጻነትን ሰጠኝ አለበለዚያ ሞትን!!

ቀኑ ሩቅ አይሆንም ሕዝብ እንዲህ ካደመ
ቆርጦ ከተነሳ ሰላምን ካለመ።

ካልተፈራረቁ ለቅሶና ደስታ
ትካዜና ዘፈን ሳቅና ጨዋታ
ቀይና አረንጓዴ ጥቁርና ብጫ
ኑሮዎችን ጣዕም ያጣ ይሆናል አልጫ።

ባለፉት ዘመናት ጥንት በጊዜያቸው
ወሰን ያልነበረው ኃይልና ክብራቸው
አፈር ሆነው ዛሬ ትቢያ እየለበሱ
ሰንቶቹ ንጉሶች ቀሩ እንደተረሱ
ባቢሎን ከተማ የት እንደ ነበረ
ቢፈለግ ሳይገኝ እንደ ጠፋ ቀረ።

እኛ ወንድማማቾች ነን ... አንተ ግራውን ብትመርጥ እኔ ወደ ቀኝ
እሄዳለሁ፤ አንተ ቀኙን ብትመርጥ እኔ ወደ ግራ እሄዳለሁ።

ሕዝብሽ ነው ለኔ ሕዝቤ
እምላክሽንም እምነዋለሁ ከልቤ
እስከ ሞት ድረስ እስከ መቃብር
ይሆናል አገርሽ የኔ አገር
የምኖርበት ከአንቺ ጋር።

የሚያበረታታው እንዲያገኝ ደገፋ
ብዙ ልቦ ቅን ሰው ባለም ላይ አይዋፋ።

ሞት እንኳን ጨካኛ ወስዶ ከሚያስቀረው
ምናለ ደጋጉን ዳግመኛ ቢፈጥረው...

አንድ አንዴ ሲዋደዱ መለያየት
አንዳች የደስ ደስ እኮ አለበት።

ሕዝብ እየተዋጋ የተጎዳው አገር
ከጥንት ጀምሮ እስካሁን ቢቆጠር
አያሌ ነውና ምንጩን ሳታስተውሉ
ያለመመራመር ለጠብ አትቸኩሉ።

ከደጅ ሊተራመስ ሰጧ ከቤት ተርፎ
ይመስል ነበረ ንብ ያለበት ቀፎ።

ከእጇ የበላና የጠጣ
ከቤቷ ገብቶ የወጣ
ስሟ ይጻፍ ይላል በጋዜጣ
ይመዝገብ ይላል በታሪክ
ስለሚያደንቃት ያለ ልክ።

በመስራት ነው እንጂ ላብን በመጥረግ
በመስረቅ በመንጠቅ የለም መበልጠግ።

ዓመል ሳይበላሽ ጠርቶ እንዲጠበቅ
ከመጥፎ ጓደኛ ይገባል መራቅ።

እብሪትና ክፋት የሚያመጡት ዕዳ
አያልቅም ይባላል ቢቀዳ ቢቀዳ።

ብትንቁትም እንኳን ቂሙን ባትፈሩ
ሰዎች በማንም ላይ ክፉ ስራ አትሰሩ።

ማንኛውም ቢሆን ጥበብ የተባለ
ሳይደክሙ የሚገኝ ምንም ነገር የለ።

ሰውዬው እኛ ሞረድ ሻካራ
መጅ ያወጣ በስራ።

ይድረስ ላንተ ለማላውቀህ
ለወንድሜ በሩቅ ለማልፍህ
ለምታውቀኝ ለማላውቅህ
ማነህ ባክህ?

ለዓለም አንድ ሰው ብቻ ትሆናለህ፤
ለአንድ ሰው ደግሞ አንተ ዓለም ትሆን ይሆናል።

የኔ የናንተ ነው ገንዘቤም የጋራ
እንካችሁ ወይን ጠጅ እንካችሁ እንጀራ።

መልካም ወዳጆች እንደ ከዋክብት ናቸው።
ዘወትር አታያቸውም፤ ነገር ግን እንዳሉ ታውቃለህ።

ባንድ ጊዜ ሰውም አውራም
ባንድ ጊዜ ማርም የሚመርም።

ጀግና የጀግናው ልጅ ወሰን ቢሰውር
ውኃ ልግዛ ይላል በእምስት መቶ ብር።

እስከመጣ ድረስ እኔ በፍስሐ
አጠጡት በላቸው የመከራ ውኃ።

የዚህ ዓለም ሰዎች መዘዘኞች ናችሁ
ቀንዳችሁ ነገር ነው፤ ጠንቅ ነው ጭራችሁ።

እንግዲህ ይተኛ የኔ ዘመድ
ከመቃብር ከጉድጓድ።
መቃብር መቃብር፤ ይሞቃል ከሚሉት
ኑሮ ሲሉት።

ያወቅሁትን ሁሉ ያስተማሩኝ ሰድስት ታማኝ ወዳጆቼ ስማቸው እነሆ፡
እንዴት፣ምን፣ ለምን፣መቼ፣ የትና ማን።

ለመልክተኛው ግድ እንኳን ባይኖርህ፤ መልእክቱን ሰማ።

አልሞተም ይላሉ ደጃዝማች ተድላን
አሁን እሑድ ሲቀር የምናምነውን።

የሕይወት እንጀራ ቁረስልኝ
በባሕር ዳር ምግብ እንደቆረሰህ
በተቀደሰው ገጽ እሻሃለሁ
መንፈሴ ናፍቆሃል ሕያው ቃል ሆይ።

ግራጫ ፈረስ ቆሞ አየሁ፤ ተቀምጦበት የነበረው ስሙ ሞት ነበር።
ሲኦልም በኋላ ይከተለው ነበር።

በዓለም ውስጥ ብዙ የተራቡ ሰዎች አሉ ለእነሱ በዳቦ እምሳል ካልሆነ
ክርስቶስ በሌላ በኩል ሊገለጽላቸው አይችልም።

የሱስም አለ “የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ
አይራብም።”

ከሁሉ የተሻሉ ሐኪሞች ዶ/ር ምግብ፣ ዶ/ር ጸጥታና ዶ/ር ደስታ
ናቸው።

እህሉ አንድ፤ ሴቱ አስራ ሁለት።

ጠላቶችህን ይቅር በል፤ ነገር ግን ስማቸውን አትርሳ፤

በባቢሎን ወንዞች ማዶ አዝነን ተቀምጦን
ጽዮንን ባሰብናት ጊዜ እጅግ አለቀሰን።
የመጽናናት እምላክ ከላይ ግን ያየናል
እንባችንን ጠርጎ ሰብራታችንን ይጠግንልናል።

የእግዚአብሔርን ዝማራ እንዴት በባዕድ ምድር ላይ እንዘምር?

የተቀደሰውን ለውሻ አትስጡ፤ እንቆቻችሁንም በእርያ ፊት
አትጣሉ።

ከእግዚአብሔር ጋር ስትጣሉ ምናልባት እንዳትገኙ ተጠንቀቁ።

ወጣትነትህን ማንም አይናቅ፤ ነገር ግን ለሚያምኑት በንግግርና በኑሮ፤
በፍቅር፤ በእምነትና በንጽሕና አርእያ ሁንላቸው።

የሉም ሲባሉ ይኖራሉ፤ ጠፋ ሲባሉ ይበዛሉ።

ከየእቅጣጫው ብንገፋም አንንኮታኮትም፤ ግራ ብንጋባም ተስፋ
እንቆርጥም፤ ብንሰደድም ተጥለን አንቀርም፤ መትተውም ቢጥሉን
እንጠፋም።

በሰው ሁሉ ላይ መጥፎ እንዳንመኝ፤ መጥፎ እንዳንናገር መጥፎ
እንዳናስብ ሁላችንም እኩል ተከልክለናል። ለንጉስ የማናደርገውን ነገር
በሌሎች ላይ ልናደርግ አይገባንም።

ከእኛ ማንም ለራሱ የሚኖር፤ ለራሱም የሚሞት የለምና። ብንኖር
ለጌታ እንኖራለን፤ ብንሞትም ለጌታ እንሞታለን።

ለራሱ ጥቅም ብቻ የሚኖር ሰው በሚሞትበት ጊዜ ለዓለም ጥቅምን
ያበረክታል።

ቤልሻጥር ሞተ ተገደለ
የምድር ሽክሚም ተቃለለ።

እያንዳንዱ ሰው የባልንጀውን ጥቅም እንጅ የራሱን ብቻ አይፈልግ።

መንፈሳችሁ ዘልቆ አልፎ ከወሰኑ ባለወርቅ ክንፍ፣ ባለራዕይ ሁኑ።

ለተገለጸልኝ ራዕይ ዓመጸኛ ሆኜ አልተገኘሁም።

ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁ ትንቢት ይናገራሉ። ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ። ጎልማሶቻችሁም ራዕይ ያያሉ።

እያንዳንዱ ዜጋ ትጉ ተጣጣሪ ሰራተኛ ሆኖ የነቃ ታታሪ እጅ መንሻውን ያቅርብ አንድ ሙያ ወልደ መዋጮ ሲጠየቅ እጁ እንዳይሆን ባዶ።

እጅህ የሚያገኘውን ስራ ሁሉ በሙሉ ኃይልህ ስራው። ልትሄድበት ባለው መቃብር ውስጥ መስራትም ሆኖ ማቀድ፣ ዕውቀትም ሆነ ጥበብ የለምና።

የእግዚአብሔርን ስራ በቸልታ የሚያከናውን ርጉም ይሁን።

የሎጥን ሚስት አስቧት።

ሕይወታችሁን ለማትረፍ ፈጥናችሁ ሽሹ።

እጅግ አድርጌ ስለማፈቅረው ከእሱ ጋር ሞትን ሁሉ ለመቋቋም እችላለሁ፤ ያለእሱ ምንም ሕይወት ልኖር አልችልም።

ስትበሉም ልብሳችሁን ለብሳችሁ፤ ባጭር ታጥቃችሁ፤ ጫማችሁን አድርጋችሁ፤ በትራችሁን ይዛችሁ በጥድፈያ ብሉት።

ፍጥነት ከድል፣ ዳተኝነት ከሞት ያደርሳል።

ሀልዎትህ ከእኛ ጋር ካልሄደ ከዚህ አትሰደደን።

አንተ ካልሄድህ ከኛ ጋር እንቀሳቀስም ከዚህ ስፍራ።

ምንም ሳትቀላቅይ ንጹሕ የተጣራ የተናገረኩትን አድረገሽ የበራ ቃሌን ተቀብለሽ አጉልተሽ በመቶ እንቺ መልሽልኝ የገደል ማሟቶ።

ከሴት ጋር እንደሚደረገው ሁሉ ከወንድ ጋር አትተኛ፤ ይህ አስጸያፊ ነውና።

የምልህን መስማት አለብህ ግዴታ ቃሉ የመጣ ነው ከእግዚአብሔር ከጌታ።

ጋብቻ በሁሉ ዘንድ ይከበር፤ መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በአመንዝሮችና በሴሶች ሁሉ ላይ ይፈርዳል።

ጉልበቴ የአስር ሰዎችን ጉልበት ያህላል፤ ምክንያቱም ልቤ ንጹሕ ነውና።

ይህቺን ትንሽ የኔ መብራት አበራታለሁኝ ትብራ፤ ትብራ፤ ትብራ፤

ብርሃናችሁ በሰው ሁሉ ፊት ይብራ፤ መልካሙን ስራችሁን አይተው የሰማይ አባታችሁን ያመሰግኑ ዘንድ።

ከደከመን በኋላ ዕረፍት እንዴት ይጣፍጣል፤ ከምድራዊው ጉዞአችንም በኋላ መንግስተ ሰማያት እንደዚሁ ነው።

ቀላልና ጊዜያዊ የሆነ መከራችን ወደር የማይገኝለት ዘላለማዊ ክብር ያስገኛልናል።

ክረምት መራቱን ለጸደይ እንደሚያዘጋጀው፤ እንዲሁም መከራ ነፍስን ለክብር ያዘጋጃታል።

በዚህ ብቻ ሳይሆን በመከራ ሐሴት እናደርጋለን፤ ምክንያቱም መከራ ትዕግስትን እንደሚያስገኝልን እናውቃለን።

ያመንከው ከበለስ ዛፍ ስር አየሁህ ስላልሁህ ነውን? ገና ከዚህ የሚበልጥ ነገር ታያለህ።

ወደ እግዚአብሔር መንግስት ለመግባት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን።

እ መንገዱ አድካሚ ነው
እግራችንም ቆሰለ ከነፃን ሩቅ ናት ወይ?

የአሁኑ ዘመን ስቃያችን ወደፊት ሊገለጥ ካለው ለእኛ ከተጠበቀልን ክብር ጋር ሲነጻጸር ምንም እንዳይደለ እቆጥረዋለሁ።

ድህነትና መከራ ኩራትን የምናቀጣጥልበትን ማገዶ ያስወግዳል።

እግዚአብሔር ውጫዊውን ስቃያችንን በውስጣዊው ሰላማችን ያጣፍጠዋል።

ዘውድን ለመቀዳጀት የሚጋልብ ሰው የሚወርደውን ዝናብ ከምንም አይቆጥረውም።

ለአታክልት እንዲነድ ከመቆረጥ ይልቅ፤ እንዲያድግ መገረዝ ይሻለዋል።

ሰው ከሁሉ የበለጠ እንክብካቤን ማሳየት የሚገባው ለረጅም ጊዜ ለሚኖርበት ስፍራ ነው። ስለዚህ ዘላለም ዓላማው መሆን አለበት።

የጸድቃን ዓለም ዘላለም ጸሐይ የማትጠልቅበት፤ የጋጥኦን ዓለም ዘላለም ጸሐይ የማትወጣበት ነው።

እውነትን ትቶ ሐሰት ሊናገር
ፍጹም አይችልም እግዚአብሔር።
በግድም ሆነ በውድ
ራሱን አይችልም ሊክድ።
የሰረዘውን ይቅር ያለውን
ሊያየው አይችልም ጋጢአቱን።

እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመስግን።

በማናቸውም ሁኔታ አመሰግኑ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ለእናንተ ይህ ነውና።

በዚህ በቅዳሜ ሰንበት ቀን
ለለ እነሱ አንተን ሳመስግን
ምስጋና ለባለቤቴ ለአስቴር
ለኢዮብ ለአዲሱ ለምስር
ለተስፋዬ ለባሕሯ
ለጥላሁን ለጋይሉ ለፍቅሩ
ላሉና ከዚህ ቀደም ለነበሩ።
ለታፌና ለአስካለ ጆርጅ
ለዘመድ ለጎረቤት ለወዳጅ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን አንድ ተስፋ እንኳን አሟጠን ልንጨርሰው አንችልም።

ግብዝነት የለህ እውነት ጋሼ ነህ
ያለ የሱስ ሌላ ክብር የሌለህ
እያሉ በፍቅር ሲጠሩት
ሲያሞጋግሱት በአክብሮት
በጋለ ትዝታ ሲያነሱት
አልቻልኩም እኔም ወደድኩት።

ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት፤ ከፋ የሆነውን ሁሉ ተጸየፋ፤ በጎ ከሆነው ሁሉ ተቆራኙ።

በዝምታህም ልትናገር ትችላለህ።

በትክክለኛው ጊዜ በትክክለኛው ቦታ
ትክክለኛውን ነገር በርጋታ
በጣፈጠ መንገድ በለዘብታ
እንድናገር እርዳኝ ጌታ።

አንደበቱን ሳይገታ ልቡን እያሳተ ሃይማኖተኛ ነኝ የሚል ሰው ራሱን ያታልላል፤ ሃይማኖቱም ከንቱ ነው።

እስራኤላውያን ወጥተው ከተራራ
አየሁ ያለ መሪ ሲቀሩ ያለ አውራ።

መንጋውን ለሚተው ለማይረባ እረኛ ወዮለት! ሰይፍ ከንዳንና ቀኝ ዓይኑን ትውጋው፤ ከንዳም ፈጽማ ትሰልል፤ ቀኝ ዓይኑም ጨርሳ ትታወር።

በመንገድ በራብ ዝለው እንዳይወድቁ ጠማቸውን ልሰዳቸው አልፈቅድም።

የማይሰራ ሰዓት እንኳን ሳይቀር በቀን ሁለት ጊዜ ትክክለኛውን ጊዜ ይናገራል።

ገና በጊዜ ተኝቶ
በማለዳ የሚነሳ
ነጻ ሆነ ከአበሳ
ጤንነት ሀብት ጥበብ ሁሉ
የእሱ ገንዘብ ይሆናል።

ከመቶ ሰዎች መካከል አንዱ መጽሐፍ ቅዱስን ሲያነብ ዘጠና ዘጠኙ የሚያነቡት አንተን ነው።

ብዙ ናቸው በጎ ለማየት
የሚመለከቱ በትጋት
ዛሬ ያ እንዲታይ
ብርሃንህ ይብራ በኛ ላይ።

በሚድኑትና በሚጠፉት መካከል ለእግዚአብሔር የክርስቶስ መዓዛ ነን። ለሚጠፉት ወደ ሞት የሚወስድ የሞት ሽታ፤ ለሚድኑት ወደ ሕይወት የሚወስድ የሕይወት ሽታ ነን።

ሙሴ ውረድ በፍጥነት
ወደ ፈርዖን ቤት
በእግዚአብሔር ኃይል
በእሱ ጉልበት
ዘርረህ ጣለው ከመሬት፤

ራሱን ዝቅ የሚያደርግ ከፍ ይላል፤ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ዝቅ ይላል።

“እንደ ንስር መጥቀህ ወደ ላይ ብትወጣ፤ ጎጆህን በከዋክብት መካከል ብታደርግ ከዚያ አወርድሃለሁ” ይላል እግዚአብሔር ።

ድርም እንዳደረገው ለነህምያ ለፅዝራ
አብሮ ተሰልፎ ከልጆቹ ጋራ
ዛሬም እግዚአብሔር ነው ቤቱን የሚሰራ።

ፈርዖን ከዚህ ቀደም ነበረ
ድራሽ አምላኩ ጠፋ ቀረ
ከባሕር ውስጥ ተቀበረ።

የመንግስተ ሰማያት መንገድ ለአንድ ጠባብ፤ ለሁለት ሰው ግን ሰፊ ነው።

ሰራዊታችን የት አለ?
የትሰ ነበረ?
ከግብጽ ወጥቶ
ባሕሩን ተሻገረ።

መልካም አበባ ሲበሰብስ ከአረም የባሰ ይገማል።
ታማኝ ሰው ክቡር የአምላክ ስራ ነው።

እባካችሁ ሰዎች ንቁ ተጠንቀቁ
ከሲጋራ ከአልኮል ከሐሺሽ ራቁ።

ነገን አትመነው እንዳትታለል
የሕይወት ሰዓቱ ቀጥ ይል ይሆናል።

አንዳንድ ቀናት እሉ
ጭራሽ መኖርን የሚያስጠሉ።

ጨዋታ ያልታከለበት ስራ ብቻ ማሞን ደደብ አደረገው!

እናቶቻችን ሳይማሩ
ቅመም ቀምመው ወጥ ሲሰሩ
የናቶቻችን ወጥ
ሽታው እንኳን ሲጣፍጥ።

መሰረቱ ከተናደ ጸድቅ ምን ማድረግ ይችላል?

ዓለም ሲተራመስ
ሲፈርስ ሲደረመስ
ምን ሊያደርግ ይችላል ጸድቅ
መሰረቱ ሲነቃነቅ ?

ሰው ሳያስተምረው መርምሮ በራሱ
አምላክ ገለጠለት በቅዱስ መንፈሱ።

ትላንት ሰላለፈን እንተው መፀፀት
ነገም ስለራቀ እናብቃ መመኘት
ዛሬ ሳያበቃ እንጠቀምበት።

አሁን የምጥረው ለሰዎች ነፍስ ነው
ሕይወቴን አጥቼ በኋላ እንዳገኘው።

ያዕቆብን ከምስር ሲያወጣው
ያየው ታምራት ብዙ ነው።
ከፈቱ ባሕር ደረቀ
ምድርም ተነቃነቀ።

ከፋና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይፈልጋል፤ ነገር ግን ከዮናስ
ምልክት በስተቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም።

ዮሐንስ አንድም ታምራዊ ምልክት አላደረገም፤ ነገር ግን ስለዚህ ሰው
የተናገረው ሁሉ እውነት ነው።

ቃልህ ለምሳሌ ምንኛ ጣፋጭ ነው። ለአፌም ከማር ወለላ ይልቅ ጣዕም
አለው።

አስታውሶ መጻፍ ነው ትንሽ ከመነሻው
ጽፎ አይዘለቅም እስከ መጨረሻው።

ሕይወት መጽሐፍ ናት
ካለ የሚያነባት
ጥበብን ለመቅሰም ሰው ከመረመራት።

በደንብ ስትጠና በታሪክ
የምትገርም ነህ ያለ ልክ።

ከሕግ አንጻር ተመልከቶ ነገሮችን አጢኖ
ሐቀኛ ፍትሕ የሚሰጥ በትክክል በይኖ
ከማንም የማይሻ መማለጃ መማጸኛ
እሱ ነው የሐቅ ሰው ሚዛናዊ የሕግ ዳኛ።

ነፍስ ከመቀጠል በስተቀር የሚያቅታት የለም።

ላልተማረ የሽምግልናው ጊዜው ክረምት ነው፤ ለተማረ ግን
አዝመራውን የሚሰበስብበት ዘመን ይሆንለታል።

አምላክ ሆይ፤ ሳረጅና ስሸብትም አትተወኝ፤ ክንድህን ለመጭው
ትውልድ፤ ኃይልህን ጓላ ለሚነሳ ሕዝብ ሁሉ እስከምገልጽ ድረስ።

አርፋ አማቷን ስማ ተሰናበተቻት፤ ሩት ግን ልትለያት ስላፈለገች
ተጠመጠመችባት።

በእኔ ብቻ በሐሳቤ
ይኖራሉ ክልቤ
እንዳየኋቸው የዚያን ለት
ሰንሰባበት።

ስተሰነባበቱ በጣፋጭ መንፈስ ተሰነባበቱ፤ ያ የመጨረሻው ሊሆን
ይችላልና።

ምንኛ ያምራሉ እግሮች
ሲያመጡልን የምስራች
የምስራች እነሆ ቅዱስ ወረ
የሚለፍፍ የገነት ቁልፍ መገኘቱን ዛሬ።

በተራሮች ላይ የቆሙ የምስራች ይዘው የሚመጡ እግሮች... እንዴት
ያማሩ ናቸው!

ማንኛውም ንጉስ ማንኛውም መሪ
አገሩን ሲገዛ ሆኖ አስተዳዳሪ
ከመልካም ነገሮች ሁሉ የሚበልጠው
ዋና ሀብት ሰላም ነው ለሕዝብ የሚሰጠው።

ክርስቶስ ነጻ ያወጣን በነጻነት እንድንኖር ነው። ስለዚህ ጸንታችሁ ቁሙ፤
ዳግመኛም በባርነት ቀንበር አትጠመዱ።

ሐሰተኛ እምነት በእውነትም የሚያደነዝዝ ዕጽ ነው፤ እውነተኛ
እምነት ግን ሕይወት፤ ክንፍና ነጻነት ነው።

ይህ ሕጻን በእስራኤል ለብዙዎች መነሳትና መውደቅ ምክንያት
እንዲሆን፤ ደግሞም ከፋ ለሚያስወሩበት ምልክት እንዲሆን ተወስኗል።

በነዚያ ነገሶቻት ዘመን የሰማይ እምላክ ፈጽሞ የማይፈርስ፤ ለሌላም ሕዝብ የማይሰጥ መንግስት ይመስርታል። እነዚያን መንግስታት ሁሉ ያደቃል፤ እስከ መጨረሻውም ያጠፋቸዋል፤ ይህ መንግስት ራሱ ግን ጸንቶ ይኖራል።

በቤተሰብም ውስጥ ተወልዶና ኖሮ በእስራኤል አገር ላይ ወንጌል አስተምሮ ተሰቅሎ የሞተው ክርስቶስ የሚባል ይበልጣል ከሁሉም ከዩፒተር ከበዓል።

እነሆ ነጭ ፈረስ ቆሞ ነበር፤ ተቀምጦበት የነበረውም ቀስት ይዞ ነበር፤ አክሊልም ተሰጠው፤ እርሱም እንደ ድል አድራጊ ድል ለመንሳት ወጣ።

ፍቅር አልቦ እምነት
ፍቅር አልቦ ታምራት
ፍቅር አልቦ መስዋዕት
ዋጋቢስ ነው እምነት
ትርጉም የሌለው በእምላክ ፈት።

አንድ እንጨት ቆርጣችሁ
ሁለት ካልተካችሁ
የምኒልክ ጠላት
የጥድ አሸባሪ የሰው ልጅ አዋኪ
የተፈጥሮ ጸርዋ ነፍስ ገዳይ ናችሁ።

ካልተንቀሳቀሱ በቀላሉ ይረሱ፤

ሁሉንም ነገር በጊዜው ውብ አድርጎ ሰራው።

ነገሩ ከቆየ ከዋለ ካደረ
ያመጣል ጠብ እጅግ የመረረ
በደፈናው ዝም ከማለት
ችግሩን ለመፍታት
ብድግ ብለህ በፍጥነት
ዛሬ በዚህ ዕለት
በዘዴ በብልሃት
ፈልግለት መድኃኒት።

ከእሴይ ግንድ ቁጥቋጦ ይወጣል፤ ከስሮቹም አንዱ ቅርንጫፍ ፍሬ ያፈራል። የእግዚአብሔር መንፈስ፤ የጥበብና የማስተዋል መንፈስ፤ የምክርና የኃይል መንፈስ፤ የዕውቀትና የእግዚአብሔር መፍራት መንፈስ ያርፍበታል።

በሰማይ በምድር ከምድር በታች ሁሉ ማኅተሙን ሊፈቱ ማናቸውም አልቻሉ የነገሰታት ንጉስ የጌቶቹ ጌታ አንተ ግን ችለሃል ማኅተሙን ልትፈታ።

እነሆ ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ የዳዊት ስር ድል ነስቷል፤ እርሱ መጽሐፉን ሊከፍትና ሰባቱንም ማኅተሞች ሊፈታ ይችላል።

እውነተኛው ሰንበት እንደ እውነተኛ ጌታ በሁለት ወንበዴዎች መካከል ተሰቅሏል።

በግብጽም በፊንቂ በእሶር በባቢሎን
በግሪክ በሮማ በፋርስ በካርታጎ
የነበሩት ሁሉ እምላኮች ተንቀው
በፍጹም ተረስተው ይቀራሉ ወድቀው።
የሰማይ የመራት ስልጣን ተጠቅልሎ
ለአንድ እምላክ ይሰጣል አንድ እምላክ ተብሎ።

የሰንበትን ቀን አሰብ፤ ቅዱስ እድርገህ አክብር። ሰድስት ቀን ትሰራለህ፤ ስራህንም ሁሉ አከናውን። ሰባተኛው ቀን ግን ለእምላክህ ለእግዚአብሔር ሰንበት ነው።

ሕጌ አትመኝ ባይል ኖሮ፤ ምኞት ምን እንደሆነ በእርግጥ ባላወቅሁም ነበር።

የባልንጀራህን ሚስትና ንብረት
ለሱ ለራሱ ተውለት
ተማር ማለት በቃኝ
የሌላውን አትመኝ።

የፕሌቶንና የሲስፎን በጥበብና በውበት የተሞሉትን ንግግሮች እንብቤለለሁ፤ ነገር ግን በሁለቱም ጽሑፍ “ወደ እኔ ኑ እንናተ ደካሞች ሽከማችሁም የከበደ” የሚል በፍጹም አላገኘሁም።

እግሮችህን ሰንበትን እንዳይሸሩ እንደ ፈቃድህ ከማድረግና ከከንቱ ንግግር ብትቆጠብ፤ ሰንበትን ደስታ የእግዚአብሔር ቅዱስ ቀን የተከበረ ብለህ ብትጠራው፤ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ደስ ይልሃል፤ በምድር ከፍታዎች ላይ እንድትጋልብ፤ የአባትህን የያዕቆብ ርስት ጠግቦህ እንድትበላ አደርግሃለሁ የእግዚአብሔር አፍ ተናግረዋልና።

እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር፤ ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አልሰጠንም።

ያለ እኛ እርዳታ የፈጠረን፤ ያለ እኛ ምርጫ አያድነንም።

አንተ ሞኝ ነፍሱህን በዚች ሌሊት ከአንተ ሊወሰዱ ይፈልጓታል፤ እንግዲህ ለራስህ ያከማችኸው ለማን ይሆናል?

ሲሰራ...ሲሰራ...ገንዘቡን...ሲያበዛ
ሳያርፍ...ሳይተኛ...ሳይበላ...ሳይጠጣ
ለአካሉ ሳይሰጥ ያማረውን ፋታ
ሲሰራ...ሲሰራ...ገንዘቡን...ሲያበዛ
እንደተኛ ቀረ
አንድ ጠዋት
የሚልዩን ብራት አባት።

“በዚያን ቀን ብዙዎች ጌታ ሆይ! ጌታ ሆይ! በስምህ ትንቢት አልተናገርንም? በስምህ አጋንንት አላወጣንምን? በስምህ ብዙ ታምራት አላደረግንምን?” ይሉኛል። በዚያ ጊዜ ከቶ አላውቃችሁም፤ እናንተ ከፉዎች ከእኔ ራቁ” ብዬ በግልጽ እነግራቸዋለሁ።

እኔን መከተል የሚገባችሁ እኔ ጌታን የተከተልሁትን ያህል ብቻ ነው። እግዚአብሔር የሚገልጸው አዳዲስ ነገር አለና በሌላ ሰው መሳሪያነት ሌላ መልእክት ቢልክላችሁ ከእኔ ስትቀበሉ እንደነበረ ከእሱም ተቀበሉ።

የጻድቃን ብርሃን እንድ ንጋት ብርሃን ነው። ሙሉ ቀን እስኪሆን ድረስ ይበራል።

ዳሩ ምን ይሆናል ቢያዝኑ መጨረሻ ያከተመ ነገር የለውም ማደሻ።

መከሩ አለፈ፤ በጋው አበቃ፤ እኛም አልዳንም።

ያልተተረጎመ ሕልም ልክ እንዳልተነበበ ደብዳቤ ነው።

መውደቄን እገነዘባለሁ፤ ግን መሞከሪን አላቋርጥም።

ኃያሉ እምላክ ከተወዳጀህ፤ ምን ያህል እንደሚያደርግልህ በአዲስ መንገድ አስብ።

እግዚአብሔር ካለበት ፍቅር አለ፤ ፍቅር ካለበት እግዚአብሔር አለ።

የወዳጅህን ጠባይ እወቅ፤ በዚያ የተነሳ ግን አትጥላው።

ይህ እጅግ ታላቅ ኃይል ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ አለመሆኑን ለማሳየት፤ ይህ የከበረ ነገር በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን።

ክርስቶስ ብቻ፤ ጸጋ ብቻ፤ እምነት ብቻ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ።

እናንተ የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ብጹዓን ናቸው እላችኋለሁ፤ ብዙ ነቢያትና ነገስታት እናንተ የምታዩትን ለማየት ፈልገው አላዩም፤ የምትሰሙትንም ለመስማት ፈልገው አልሰሙም።

ለሚዋሽ ቅጣቱ ይህ ነው፤ እውነትን ሲናገር እንኳን የሚያምነው የለም።

ስውርና አሳፋሪ ነገሮችን ትተናል፤ የእግዚአብሔርን ቃል ከሐሰት ጋራ እንቀላቅልም።

ቀልድ ነው እንዳልል ነገሩ በረታ እውነት እንዳልል ልቤ አመነታ።

ስዎችን መጥላት ከውስጥ ያሉትን ዓይጦች ለማስወገድ ቤትህን እንደ ማቃጠል ያህል ነው።

ከሁሉ የበለጠ ሰጦታ የሰጠኝ አባቴ ነው፤ ያምነኛል።

ጊዜውን ጠብቆ የመጣ አሳብን ማንኛውም ሰራዊት ሊቋቋመው አይችልም።

በሰንት ዓይነት ልፋት አንዱን ስንወጣ ደግሞ ያልታሰበ ይወለዳል ጣጣ።

ዓይን እንባ ከሌለው፤ ነፍስ ቀስተ ደመና ሊኖራት አይችልም።

ምስጋና ተራውን ቀን ወደ ውዳሴ፤ ተራውን ስራ ወደ ደስታ፤ ተራውን ዕድል ደግሞ ወደ በረከት ይለውጣል።

ይሁን እንጂ አባቴ ከእኔ ጋር ስለሆነ ብቻዬን አይደለሁም።

እኔ በመጭመቂያው ወይኔን ብቻዬን ረገጥሁ፤ ከመንግስታትም ማንም ከእኔ ጋር አልነበረም።

ብቻህን ስትሆን ካንተ ጋር ያለውን የምትወድ ከሆነ ፍጹም ብቻህን አይደለህም።

ሊፈታ ከሚችል ከውጭ አደጋ የውስጥ እንቅፋት ነው በጣም የሚያሰጋ።

እንየው እንሰማው እግዚርን በእለምሮ የሚናገረውን በልባችን ጆሮ።

ወደ ቀኝም ሆነ ወደ ግራ ዘወር ብትል ጆሮህ ከጳላህ “መንገዱ ይህ ነው በእርሱ ሂድ” የሚል ድምጽ ትሰማለህ።

ሕይወት ለተናጋሪ ስብከት፤ ለፌዘኛ ቀልድ፤ ለስራ ፈት መሞላቀቂያ ነው።

ብዙ ነገር አለኝ የምነግራችሁ ዛሬ ግን አትችሉም ትሸከሙት ዘንድ።

ከነገደ ዳዊት የመጣው ከይሁዳ
ከነዛራቱስትራ ይበልጣል ከቡዳ
ኮከቡን አየሁት ሁሉን እያጠፋ
እያደገ ሲሄድ በጣም እየሰፋ
ሊያጠፋው የሚችል ከቶ እንደማይገኝ
ወንጌል እንዲያሸንፍ ተረዳው አመነኝ።

ያም የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል።

ለክርስቲያን ሕሊናውን የሚቃረን ነገር መናገር መልካም አይደለም። ይኸው እዚህ ቆሜአለሁ፤ ሌላ የማደርገው የለኝም፤ እግዚአብሔር ይርዳኝ።

ሃይማኖት የሚያድስ እምነት የሚያጸና
ዘመን የሚለውጥ እግዚአብሔር ነውና።

ያልጠፋነው ከእግዚአብሔር ታላቅ ፍቅር የተነሳ ነው፤ ርህራሄው እያልቅምና። ማለዳ ማለዳ አዲስ ነው፤ ታማኝነትህም ብዙ ነው።

ሕይወት ራሱን የቻለ ት/ቤት ነው። አንዳችንም ከዚያ ተመርቀን አልወጣንም። ዕውቀትን፤ እውነትንና ብርሃንን ሌት ተቀን መሻት ይገባናል።

ሀብታም እንድትሆን በእሳት የነጠረ ወርቅ እንድትገዝ፤ የዕራቁትነትህን ጋፍረት እንዳይታይ ነጭ ልብስ እንድትለብስና ለማየት እንድትችል ዓይንህን በኩል እንድትጓል እመክርሃለሁ።

የያዘውን እንድንገዛው
ከውጭ ቆሟል ነጋዴው
ከያዘው እንዲሰጠን
ፈጠን ፈጠን ብለን
እንክፈትለት በሩን።

እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ ኑ፤ እናንተ ገንዘብ የሌላችሁ ወደ ውሀዎች ኑ፤ ኑና ግዙ ያለ ዋጋ የወይን ጠጅና ወተት ግዙ።

በኛ በስዎች ዘንድ እምነት ካልጎደለ
ለአምላክ የሚሳነው ምንም ነገር የለም።

ቃሉ ይሁን ጧት ቁርስ
ይሁንልን መክሰስ
ይሁንልን ምሳ ራት
የማይለየን በየዕለት።

እውነት የሆነውን ሁሉ፤ ክቡር የሆነውን ሁሉ፤ ትክክል የሆነውን ሁሉ፤ ንጹሕ የሆነውን ሁሉ፤ ተወዳጅ የሆነውን ሁሉ፤ መልካም የሆነውን ሁሉ፤ በጎነትም ቢሆን ወይም ምስጋና እንደዚህ ስላሉት ነገሮች አስቡ።

ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያክብረኛል፤ ልቡ ግን ከኔ የራቀ ነው። በከንቱ ያመልኩኛል ትምህርታቸውም የሰው ስርዓት ነው።

ከሁሉ በላይ ልብህን ጠብቅ የሕይወት ምንጭ ነውና።

የኛ አምላክ ደግ ነው ከሁሉም ይበልጣል
ምክሩና ትምህርቱ ከማር ይጣፍጣል።

ቃልህ በተገኘ ጊዜ በላሁት፤ የሰራዊት አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በስምህ ተጠርቻለሁና ቃልህ ሐሴትና የልብ ደስታ ሆነልኝ።

ችቦው ከአሜሪካ ይለኩስ ይንበልቦል
እናደምቀዋለን እኛም ተቀብለን።

ሳያስቀር ማንንም
መድኅን ማለደ ለዓለም፤
ደግሞም ጸለየ ለሰምለም
የሱ እንድትሆን ዘላለም።

በአሁኑ ወቅት አንተ ከዚህ
አንቺ ከዚያ ሳንል
ሳንለያይ ሳንከፋፈል
በአንድነት እናይል።

ነፍሳችን እንደ ወፍ ካዳኞች ወጥመድ አመለጠች። ወጥመዱ ተሰበረ
እኛም አመለጥን።

ልብን መሳይ አገልጋይ እምቢ ካለ
ያለ እግዜር በቀር ማን አለ?

ስለ ራሴ ስለ ግሌ ስለ ቤቴ ስለ አገረ
ስለ ሕይወት ስለያዝኩት አገልግሎት
የማዋይህ አለኝና ልንበርከክ ፊትህ እንደገና።

በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህ ማስተዋል አትደገፍ፤
በመንገድህ ሁሉ እርሱን እወቅ። እርሱም ጎዳናህን ቀና ያደርግልሃል።

የወደፊቱ ምን እንደያዘልኝ አላውቅም፤ የወደፊቱን ማን እንደያዘ ግን
አውቃለሁ።

እምላኬ ሆይ ያንተ ጥበብ
ስላለው ከሁሉም ብልጫ
ምራኝ በፈለግኸው አቅጣጫ
እሱ ከሆነ ያንተ ምርጫ።

ታዲያ ለራስህ ትልቅ ነገር ትሻለህን?... አትሻው።

ከእናንተ ትልቅ መሆን የሚፈልግ አገልጋያችሁ ይሁን፤ የበላይ ለመሆን
የሚሻም የእናንተ የበታች ይሁን። የሰው ልጅ እንዲያገለግሉት ሳይሆን
ለማገልገልና ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ አድርጎ ለመስጠት መጥቷልና።

ምንድን ነው ቁጠባው? ምንድን ነው ዝምታ?
ምስጋና ይድረሰው ለሰራዊት ጌታ!

ውሾች በአስተሳሰባቸው ሰውን የሚመስሉበት ነገር አለ፤ ነገር ግን እንደ
ሰው አይዋሹም፤ አይቀጥፉም።

ቢነገር ቢወራ ቢተረክ ቢጻፍ
ተዘርዝር አያልቅም የፋሺስቶች ግፍ።

ጮህ የማታውቅ ወፍ እንድ ቀን ብትጮህ “እለቁ! እለቁ!” አለች።

ብሩታስ! አንተም።

ይሁዳ ሆይ፤ የሰውን ልጅ በመሳም አሳልፈህ ትሰጣለህን?

ከጠላት ደጋግሞ መሳም ይልቅ፤ የወዳጅ ማቁሰል ይታመናል።

መከባበር ከቀረ ዋናው የወዳጅነት ጌጥ ረገፈ ማለት ነው።

እርስ በርሳችሁ በወንድማማች መዋደድ አጥብቃችሁ ተዋደዱ፤ አንዱ
ሌላውን ከራሱ በማስበለጥ እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ።

ኑሮን የምናበጅ በማግኘት፤ ሕይወትን የምናበጅ በመስጠት ነው።

ብቻህን ስትሆን አሳብህን፤ ከቤተሰብህ ጋር ስትሆን ትፅግስትህን፤
ከሌሎች ጋር ስትሆን ከአንደበትህ የሚወጣውን ቃል ጠብቅ።

ይለግሰኝ ብዬ ትርፍራፈ ዕድሜ
አልጠብቅም ከቶ እኔ ተጋድሜ
እሄዳለሁ እኔ ወደሱ እንዳይመጣ
ግንባራን አላጥፍም የመጣው ቢመጣ።
ተኝቼ አልጠብቅም ሞት መጥቶ እስቲወስደኝ
እኔው እሄዳለሁ በቁሜ እንዲያገኘኝ።
ለመኖር ጓጉቼ አልንበረከክም
ዛሬን ተወኝ ብዬ አልለማመጥም
አልንበረከክም ቆሜ ነው የምሞተው
የጀግና ልጅ ጀግና መሆኔን ይወቀው!!

ነጋሪት ማስመታት
እምቢልታ ማስነፋት
መለከት ማስነፋት ነበረ ሰራችን
ሰው መሆን አይቀርም ደረሰ ተራችን።

ይሄዳል ይመጣል ዘመን መቼ ታጣ
አንድ ጊዜ ከሞተ ሰው ነው የማይመጣ።

የሰንዴ ቅንጣት መራት ላይ ካልወደቀች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት
ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።

አንዴ በሳቅ ወይ በለቅሶ፤ ደሞ አንዳንዴ በእንጉርጉር
በእንቅልፋቸው ይሄዳሉ— ሼረ እንጃላቸው ዘንድሮ!

ባለም ላይ ብንሻ በውነቱ የት አለ
ጨካኝ አረመኔ ሞትን የመሰለ?

በሉ እናንተም ሂዱ እኛም ወደዚያው ነው
ወትሮም መንገደኛ ፊትና ኋላ ነው።

ለሁሉ ጊዜ አለው ይላል ሰሎሞን
እጠይቀው ነበር በተገናኘን
ሞት የሚሞትበት ጊዜው መች ይሆን።

የመጣ ነውና ከድሮ ከጥንት
ሕያው ሆኖ ኖሮ የለም የማይሞት።

ከተራራው ጫፍ ላይ ቆሜ የተስፋውን ምድር ለማየት ተፈቅዶልኛል።

ፍቀድልኝ ልሰናበት
ይብቃኝ ግድ የለም ልሙት።

አሁን ባሪያህን በሰላም አሰናብተው፤ ዓይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት
ያዘጋጀኸውን ማዳንህን አይተዋልና።

እኛም እንደ እናንተ ነበርን፤ እናንተም እንደ እኛ ትሆናላችሁ።

በጠራኸው ጊዜ የሰው ዕድሜው አልቆ
ሽሽቶህ አያመልጥም ወይም ተደብቆ።

የምድራዊውን ሰው መልክ እንደለበስን የሰማያዊውን መልክ ደግሞ
እንለብሳለን።

መቃብርን እንደ ቅዱስ ሰፍራ አድርገን እንየው። በዚያ በከንቱነትና
በውርደት የተዘራው አንድ ቀን በክብረት ሊነሳ ነው። መቃብር
የእምላክ እርሻ ነው።

ነገር ግን ሁላችንም እንለወጣለን። ይህም የሚሆነው የኋለኛው መለከት
ሲነፋ ድንገት በቅፅበት ዓይን ነው። መለከት ይነፋል መታንም
የማይበሰብሱ ሆነው ይነሳሉ፤ እኛም እንለወጣለን።

ከዚህ በኋላ ምን አለ ሌላ?
ከእግዚአብሔር ጋር
አለ አብሮ መኖር።
ከዚህ በኋላ ምን አለ ሌላ?
የማያቋርጥ ከጧት እስከ ማታ
አለ ፍስሐ! አለ እልልታ!

ሰዎች ተሳናቸው መሻሻል ላመሉ
ከጦርነት ትዳር አንፈታም አሉ
መራት ግን መረራት
ደም አንገፈገፋት
የታንኩ እርግጫ
የቦምቡ ውርጂብኝ
ነዳድሎ ጨረሳት።

ሰይፋቸውን ማረሻ ያደርጋሉ፤ ጦራቸውንም ማጭድ። ወገን በወገኑ ላይ
ሰልፍ አይማርም።

የሚያፈቅራትን ልጅ የሚጠብቅ ወጣት
ረዝሞ ይታየዋል ደቂቃ እንደ ሰዓት።

ስንሰበሰብ በኤደን አንድ ቀን
በሰማያዊ አገር በላይ
መከራና ኃዘን ይጨረሳል
በሰማይ ዳርቻ ስንቆም።

እኛ ግን እንደ ተስፋው አዲሱን ሰማይ አዲሲቷንም ምድር
እንጠብቃለን ጽድቅ የሚኖርባትን።

ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይኖራል፤ ነብርም ከፍየል ግልገል ጋር ይተኛል።

በዚያን ቀን እያንዳንዱ በገዛ ወይኑና በለሱ ስር ሆኖ ባልንጀራውን ይጋብዛል።

ሕዝቦቿ በብርሃኗ ይመላለሳሉ፤ የምድር ነገስታትም ከብራቸውን ወደ እርሷ ያመጣሉ።

ሰው ሲበድላችሁ እስቲ አትናደዱ
ጠላትን አትጥሉ ክፉን ሰው ውደዱ
የክፉ ሰው ክፉቱ ጠቃሚ ነው ትርፋ
ያነቃቃችኋል እንዳታንቀሳፋ።
የልቦናው ስሜት እየተራራቀ
ሁልጊዜ ወደ ላይ በጣም እየላቀ
በሰራ በጥበብ ግሎ ለመነሳት
ቆስቋሽ ይፈልጋል የሰው ልጅ እንደ እሳት።

ከፍቅር ጋር ለመጣበቅ ወስኛለሁ፤ ጥላቻን መሸከም እጅግ ከባድ ነው።

ጨለማ ጨለማን ሲያስወግድ አይችልም፤ እሱን የሚችል ብርሃን ብቻ ነው። ጥላቻ ጥላቻን አያስወግድም፤ እሱን የሚችል ፍቅር ብቻ ነው።

እሐይንና ሌሎቹንም ከዋክብት የሚያንቀሳቅስ ፍቅር ነው።

ሲስማማ ነው እንጂ የሰው ልጅ ኩራቱ መፋቀር ከሌለ ብዙ ነው ጉዳቱ።

የማያልፍ ምናል እግዚአብሔር ከረዳ ገነት ምንጭ ይሆናል ይኸ ምድርበዳ።

ውኃ ከበረኃ ይወጣል፤ ምንጮችም ከምድረ በዳ ይፈልቃሉ። ንዳዳማው ምድር ኩራ ይሆናል፤ የተጠማውም መሬት ውኃ ያመነጫል።

ጌሙ፤ ጭጋጌ፤ ደመናው አፍኗት ከላይ ወይ ይቺ ያልታደለች ምድር፤ መቼ ይሆን ብርሃን የምታይ?

ልባችሁ አይጨነቅ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ። በአባቱ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ ይህስ ባይሆንም ኖሮ እነግራችሁ ነበር። የምሄደው ስፍራ ላዘጋችላችሁ ነው። ሄጄም ስፍራ ካዘጋጀሁላችሁ በኋላ እናንተ ከእኔ ጋር እንድትሆኑ ልወስዳችሁ ዳግመኛ እመጣለሁ።

ሞትን ለዘለዓለም ይውጣል፤ ጌታ እግዚአብሔር ከፊት ሁሉ እንባን ያብሳል፤ የሕዝቡንም ውርደት ከምድር ሁሉ ያስወግዳል።

በዚያን ጊዜ የዕውር ዓይኖች ይገለጣሉ፤ የደንቆሮም ጆሮዎች ይከፈቃሉ፤ አንካሳ እንደ ሚጺቋ ይዘላል፤ የድዳውም እንደበት በደስታ ይዘምራል፤ ውኃ ከበረኃ ይወጣል፤ ምንጮችም ከምድረ በዳ ይፈልቃሉ።

ስትተራመሱ እንዲሁ በከንቱ የሙሽራው መምጫ ደረሰ ሰዓቱ።

እኔም እንተን እጠብቃለሁ ዘገየ ብዬ መቼ እተኛለሁ።

ሰኞ ባልመለስ፤ ማክሰኞ ጠብቁኝ፤ ማክሰኞ ባልመጣ፤ ረቡዕ ጠብቁኝ፤ ረቡዕ ባልመለስ ሐሙስ ጠብቁኝ፤ ተስፋ አትቁረጡ፤ በፍጥነት እመለሳለሁ።

የሚዘገይ ቢመስልም ጠብቀው፤ በእርግጥ ይመጣል፤ ከቶ አይዘገይም።

እንዳይረሳ ይህ ነገር ለትውልድ ሁሉ እንዲቀር ታሪኩ አንድ በአንድ በዝርዝር ተጽፎ ይቀመጥ በብዕር።

“ገና አለ ትርፍ ያልተጠቀሰ አእላፍ ጽሑፍ ብዙ ስለሆነ እንደ ሸቀጥ እንደ ዕቃ ለጊዜው እዚህ ላይ አብቃ” ብሎ መከረኝ የእኔ አለቃ።

ላሳሰበኝ፤ ላስፈጸመኝ፤ ለእግዚአብሔር ይድረስ ምስጋና፤ ይድረስ ክብር።

ወ/ሮ ባሕሯ ዳምጤ

በቅርብ ጊዜ በጻፍኩት “ተማሪው ግርማ” ተብሎ የሚጠራው መጽሐፍ ውስጥ እነዚህ መስመሮች ይገኛሉ-

“ጌታ አምላክ ይመስገን
ባሕሯ ዳምጤ ግን
የኔ እመቤት የኔ እህት
አሁንም አለች በሕይወት።”

በቤተሰባችን መካከል እንደ ዕንቁ የምታንጸባርቅ የማፈቅራት፣ የማከብራትና፣ የምናፍቃት አንድ እህት አለችኝ ስሟም ወ/ሮ ባሕሯ ዳምጤ ነው። በመልካም ተግባሯ የተነሳ ብዙ ምርቃትና ምስጋና የተቀበለች ቁምነገረኛ ግለሰብ ነች። ገና በወጣትነቷ የታላቁን ደራሲ የከበደ ማካኤልን ግጥም “ጽጌረዳና ደመና” የሚለውን በቃሏ ትችለው ነበር። በተለይም ደግሞ ይኸኛው ክፍል የሕይወቷ መመሪያ ሆኖ ቀርቷል።-

“ተዝካር ቢያወጡለት አርባ ቢደግሱ
ይህ ሁሉ ከንቱ ነው አይጠቅመውም ለሱ
በውነት ከወደደው ሲቸገር ሲጎዳ
በሕይወቱ ሳለ ሰው ወዳጁን ይርዳ።”

ባሕርዬ አልፎ አልፎ የምትጽፍልን ደብዳቤዎች አንጀት የሚያርሱ ናቸው። የልዩ ልዩ ሰዎችን አባባል በመጥቀስ ደብዳቤዎን ታጣፍጠዋለች። በአገራችንም ጣዕም ባላቸው አነጋገር ትቀምመዋለች። እንደዚህ ያለ አዝማሚያ ስላላት ይህንን ቅመም የተባለውን መጽሐፌን እንደምትወደውና እንደምትጠቀምበት ፍጹም ጥርጥር የለኝም። እንደ እሷም ያሉ ተመራማሪዎችም እስይ እያሉ በደስታ ያነቡታል።

መጽሐፍ እጥር ምጥን ባሉ ተስፋ በሚሰጡ፣ በሚያንጹ፣ ንግግሮች የተሞላ ነው። መልካም ቃል እንደ መድኃኒት ነው ይፈውሳል! እንደ መብራት ነው የከበበን ጨለማ ያርቃል። ሕይወትንም ሊያጣፍጥ አቅጣጫችንንም ሊለውጥ ይችላል። ዶ/ር ፍቅሬ ቶሎሳ በዚያ በሰላ ብዕሩ እንደጻፈው

“አንድ የብርሃን ቁራጭ ዘልቆ በመስኮቱ
መንፈሱን ለውጦት ፈገግ አለ ፊቱ።”

